

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΦΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ 60 □ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1996 □ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΡΕΩΣ 14, Τ.Κ. 15122

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού,
καθώς και στους φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας
(Σημ.: Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΧΡΟΝΟΣ 24ος ΤΟΜΟΣ 8ος
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 60
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1996
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δρχ. 1.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ \$ 50
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΠΔΔ Δρχ. 4.000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΑΘΑΝ. Ι. ΚΕΡΑΝΗΣ
ΑΡΕΩΣ 14 - ΜΑΡΟΥΣΙ - Τ.Κ. 151 22
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΔΗΜ. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 7, ΤΗΛ. 5244309

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Δωρεά κληρονόμων Ζορμπαλά: Ευχαριστήρια Κοινότητας και Αδελφότητας.....	1
Νεκρολογία: Αριστείδη Γιουρνά.....	2-3-4
Τιμητικό δίπλωμα Σπύρου Κομπορόζου-Βιογραφικό.....	5-6-7
Χρονογράφημα: Πανηγύρι για κλάματα... (Γιώργη Μικροχωρίτη).....	8
Αποστολή μηνυμάτων Αδελφότητας.....	9
Ανδρέα Παναγιωτόπουλου: Η προπολεμική πολιτιστική ζωή του Μικρού Χωριού.....	10
Αριστ. Θάνου - Λαογραφία και Τουρισμός.....	11-12
Κλ. Κουτσούκης: Οι ακραίοι φρουροί του χωριού μας.....	13-14-15
Σταύρου Γεωργούλη: Απ' όσα θυμάμαι.....	16-17
«Αθλητικός Όμιλος Μικρού Χωριού».....	18-19-20-21-22
Ο Εορτασμός της 25ης Μαρτίου στο Μικρό Χωριό.....	23-24-25
Δημ. Δερματάς: Λίγα λόγια για το Γιάννη Δερματά.....	26-27
Φάκελλος: Οι γιατροί της Ευρυτανίας.....	28-29-30-31-32
Εκδήλωση μνήμης προς τιμήν Ανδρέα και Δημήτρη Πουρνάρα.....	33-34
Δημ. Πολύζου: Το στρατιωτικό ημερολόγιο.....	35-36
Φιλολογική Βραδιά: Ομιλήτης Αριστ. Θάνος.....	37
Πρακτικά Συνεδρίασης Κοιν. Σύμβ. Μικρού Χωριού.....	38-39
Η Τρέγκιγκ-ΕΛΛΑΣ στο Μικρό Χωριό.....	40
Δημοσ. Γούλα: Οι κυρατζήδες - Ο Βουλευτής.....	41-42
Κοινωνικά.....	43
Επιστολές προς την Αδελφότητα.....	44-45-46-47
Κάλαντα Μεγ. Παρασκευής - Εξόρμηση Α.Ο.Μ.Χ.....	48
Κοινωνιολογικά Θέματα.....	49-50
Βιβλιοπαρουσίαση.....	51-52-53
Εντυπα που λάβαμε.....	54
Δωρεές προς την Αδελφότητα εις μνήμην.....	56
Συνδρομές που εισπράχτηκαν.....	57
Κατάλογος Δωρητών.....	58
Κοινωνιολογικά Θέματα (συνέχεια).....	59
Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν.....	60-61-62-63-64

Φωτ. εξωφ.: Καρπενησιώτης: Ποτάμι στα πόδια του Μικρού Χωριού (φωτ.: Θαν. Κεράνης)

Ευχαριστήριο της Κοινότητας Μικρού Χωριού

Η σημαντική χρηματική προσφορά από τον Δημήτρη Ζορμπαλά του Κων/νου, τον Ιωάννη Ζορμπαλά του Κων/νου, τον Δημήτρη Ζορμπαλά του Ιωάννου και την Καλλιόπη Δημητρίου (κόρη του Ιωάννου Ζορμπαλά) προς την Κοινότητα Μικρού Χωριού.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο ομόφωνα εκφράζει τις Ευχαριστίες των Μικροχωριτών για την μεγάλη Δωρεά ποσού Δρχ. 9.400.000 των:

1) Δημητρίου Ζορμπαλά του Κων/νου

2) Ιωάννου Ζορμπαλά του Κων/νου

3) Δημητρίου Ζορμπαλά του Ιωάννου

4) Καλλιόπης Δημητρίου (Κόρης του Ιωάννου Ζορμπαλά) εις μνήμην των γονέων των, Κωνσταντίνου και Ιωάννου και του θείου των, Ξενοφώντα Ζορμπαλά του Δημητρίου.

Γνήσια τέκνα του Μικρού Χωριού που πρόκοψαν στην ξενιτιά με την εντιμότητα και εργατικότητα τους, με τη Δωρεά αυτή αποδεικνύουν ότι ο χρόνος και η ξενιτιά δεν έσβησαν τις μνήμες και την αγάπη τους για την πολύπαθη γενέτειρα γη (το Μικρό Χωριό).

Το ποσόν της Δωρεάς κατετέθη στην Εμπορική Τράπεζα σε έντοκο προθεσμιακό Λογ/σμό στο όνομα της Κοινότητας Μικρού Χωριού, το δε προϊόν των τόκων θα διατίθεται ως εξής:

35% Προς Κεφαλαιοποίηση

50% Απονομή Βραβείων σε απόφοιτους Δημότες Μικρού Χωριού κατοίκους Ευρυτανίας που φοιτούν σε Λύκεια ή Γυμνάσια του Νομού Ευρυτανίας

15% Στο Δημοτικό Σχολείο Μικρού Χωριού για λειτουργικά έξοδα

Με αναφορά πάντοτε εις μνήμην των αδελφών Κων/νου - Ιωάννου και Ξενοφώντα Ζορμπαλά του Δημητρίου.

Ευχαριστούμε και πάλι θερμά τους Δωρητές για την μεγάλη αγάπη τους και βοήθειά τους για πρόοδο του Μικρού Χωριού και των Μικροχωριτών.

Για το Κοινοτικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αθαν. Κουτσούκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

ΑΡΕΩΣ 14 ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 15122

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ» εκφράζει τα πιο θερμά ευχαριστήρια στον Δημήτρη Ζορμπαλά του Κων/νου, στον Ιωάννη Ζορμπαλά του Κων/νου, στον Δημήτρη Ζορμπαλά του Ιωάννου και στην Καλλιόπη Δημητρίου (κόρη Ιωάννου Ζορμπαλά) για την σημαντική χρηματική προσφορά προς την Κοινότητα του Μικρού Χωριού εις μνήμην των γονέων τους Ιωάννη και Κων/νου καθώς επίσης και εις μνήμην του θείου τους Ξενοφώντα.

Είναι πραγματικά συγκινητικό το ενδιαφέρον καθώς και η αγάπη τους για το Μικρό Χωριό, η οποία εκφράζεται με τον πιο πειστικό τρόπο.

Ευχόμαστε το λαμπρό παράδειγμά Σας να βρει και άλλους μιμητές.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Πρόεδρος

ΑΘΗΝΑ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1996

Αθαν. Κεράνης

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΓΙΟΥΡΝΑΣ 1919-1996

Ο Αριστείδης Γιουρνάς γεννήθηκε το 1919 στο Μικρό Χωριό και πέθανε στην Αθήνα στις 18 Ιανουαρίου 1996. Η κηδεία και η ταφή του έγινε στο Μικρό Χωριό, στις 19 Ιανουαρίου 1996 και την παρακολούθησαν οι συγγενείς του, οι συγχωριανοί του και πολλοί φίλοι του.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας, κ. Θ. Κεράνης αποχαιρέτησε με τα εξής λόγια τον εκλιπόντα, αντιπροσωπεύοντας τα μέλη της Αδελφότητας και τους Μικροχωρίτες.

«Σεργιάνι πήρε ο χάροντας αρκετά σπίατα Μικροχωριτών από το τέλος του καλοκαιριού. Θρηνήσαμε μέχρι τώρα οκτώ αγαπητούς συγχωριανούς μας. Τελευταίο θύμα του ο Αριστείδης

Γιουρνάς. Ο δάσκαλος με τα οράματα, ο αγαπημένος δάσκαλος των μαθητών του.

Τελειώνοντας ο Αριστείδης το Δημοτικό σχολείο στο Χωριό και φεύγοντας για την Αθήνα όπου τελείωσε το Γυμνάσιο και την Μαρσάλειο Παιδαγωγική Ακαδημία, ένα όραμα είχε. Να γυρίσει στο Μικρό Χωριό σαν δάσκαλος του Δημοτικού Σχολείου του. Το όνειρο το πραγματοποίησε το 1942 όταν απόφοιτος πα διορίστηκε δάσκαλος του Δημοτικού Σχολείου του Μικρού Χωριού. Ήταν ο δεύτερος χρόνος που η Πατρίδα μας ήταν σκλαβωμένη στα χιτλερικά και φασιστικά στρατεύματα. Τότε το όραμα κάθε σκλαβωμένου Έλληνα ήταν η απελευθέρωση της Πατρίδας μας. Οι πρώτες αντιστασιακές οργανώσεις είχαν γίνει πριν από αρκετούς μήνες και τα πρώτα ένοπλα ανταρτικά σώματα είχαν εμφανιστεί στα χωριά μας. Πολλοί νέοι της Πατρίδας μας αλλά και του χωριού μας, πλαισίωσαν τις αντιστασιακές οργανώσεις με πίστη και ενθουσιασμό. Μεταξύ αυτών και ο νεαρός δάσκαλος. Οργανώθηκε στην ΕΠΟΝ και εργάστηκε ακούραστα καθοδηγώντας τους νέους των γύρω χωριών στην στήριξη των ενόπλων τμημάτων που δρούσαν στην περιοχή της Ευρυτανίας πολεμώντας τα στρατεύματα κατοχής. Ακολούθησε η πολυπόθητη απελευθέρωση την οποία δεν προλάβαμε καλά καλά να χαρούμε και άρχισε η σκοτεινή περίοδος του εμφυλίου. Ο Αριστείδης αναγκάστηκε να φύγει από το χωριό με την οικογένειά του. Έμεινε στην Αθήνα μέχρι το τέλος του εμφυλίου και ξαναγύρισε στο χωριό αποφασισμένος να μείνει για πάντα.

Το χωριό ήταν κατεστραμμένο και ερειπωμένο από την ξενική κατοχή και τον εμφύλιο. Οι συνθήκες ζωής δύσκολες και τα μέσα λίγα. Η αγάπη όμως για το χωριό μεγάλη και η πίστη στο μέλλον του και την πρόοδο του ακλόνητη. Πρόβλεψε από τους πρώτους ότι το Μικρό Χωριό και γενικότερα τα χωριά της Ευρυτανίας με τον τουρισμό και την εγκατάσταση μερικών βιομηχανικών μονάδων θα μπορούσαν να κρατήσουν τον ενεργό πληθυσμό τους. Έτσι λοιπόν πρώτο του μέλημα και με τη σύμφωνη γνώμη και των άλλων Μικροχωριτών ήταν τα χρήματα που είχαν μαζευτεί στην Αμερική από τους Μικροχωριτες για την βοήθεια των ταλαιπωρημένων από την κατοχή και τον εμφύλιο κατοίκων του Μικρού Χωριού να μην διανεμηθούν αλλά μ' αυτά να γίνει ένα ξενοδοχείο στην πλατεία του Χωριού. Έτσι έγινε το ξενοδοχείο και το 1954 το Μικρό Χωριό αποκτούσε το πρώτο ξενοδοχείο που κτίστηκε σε χωριό της Ευρυτανίας.

Σε λίγο απέκτησε και το δικό του δίκτυο ηλεκτρισμού και την δική του γεννήτρια, δώρο του μακαρίτη του Ηλία Πλάκα στην κοινότητα του Μικρού Χωριού. Αρχισαν να έρχονται οι πρώτοι επισκέπτες και τουρίστες στο χωριό και να γίνονται τα πρώτα ενοικιαζόμενα δωμάτια, περίπου πριν 40 χρόνια. Και είναι πραγματικά άξιοι συγχαρητηρίων οι πρώτοι Μικροχωριτες που με δικά τους τελείως χρήματα χωρίς πριμ και δάνεια έκαναν τον αγροτουρισμό από θεωρία πράξη πιστεύοντας κι αυτοί μαζί με τον Αριστείδη ότι το μέλλον του Χωριού και της Ευρυτανίας είναι κατ' αρχήν ο τουρισμός.

Αλλά και σαν εκπαιδευτικός διακρίθηκε. Όπου κι αν υπηρέτησε, στο Καματερό, στα Άνω Λιόσια, στο Μαρούσι, στην Αθήνα οι μαθητές του τον ελάτρευαν και οι συνάδελφοί του πάντα τον θυμούνται με αγάπη.

Στο Δημοτικό Σχολείο του Χωριού καθιέρωσε τις σχολικές εκδρομές, όχι μόνο στα πανέμορφα τοπία του χωριού μας, αλλά και σε αρχαιολογικούς και ιστορικούς τόπους της Πατρίδας μας.

Οι μικροί μαθητές έβλεπαν και μάθαιναν πρωτόγνωρα πράγματα που μόνο από διηγήσεις είχαν ακούσει.

Υπήρξε καλός και πετυχημένος οικογενειάρχης. Με την αφοσιωμένη και αγαπημένη του σύντροφο Πιπίτσα απέκτησε δύο παιδιά: τον Κώστα και την Έπη, καμάρωσε δε τρία εγγόνια: Τον Άρη, τον Δημήτρη και τον Άλεξ.

Η κακιά όμως μοίρα τον ζήτησε και η ανίατος ασθένεια που τον χτύπησε τον λύγισε.

Σήμερα εμείς οι συγγενείς, οι φίλοι, οι συγχωριανοί του εκφράζουμε την λύπη μας για τον θάνατό του και την συμπάθειά μας στην οικογένειά του. Όμως πάντα θα τον θυμόμαστε σαν ένα δραστήριο, δημιουργικό και με οράματα αγαπητό άνθρωπο.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα του χωριού μας που σε λίγο θα τον σκεπάσει.»

«Αντίο φίλε»

Στον Αριστείδη τον Μοναδικό

Η κακοκαιρία που ξέσπασε τις μέρες που έφυγες για πάντα δεν επέτρεψε σε αμέτρητους φίλους σου να βρεθούν κοντά σου τη θλιβερή εκείνη στιγμή για το ύστατο χαιρετή.

Γι' αυτό και δεν μπορούμε ακόμα να πιστέψουμε ότι δεν θα ξαναδούμε κάτω από τον πλάτανο να μας υποδέχεσαι με το θερμό και καλόκαρδο χαμόγελό σου, όχι μόνο εμάς αλλά και κάθε επισκέπτη και φίλο του Μικρού Χωριού.

Το «αντίο φίλε» αν είχαν λαλιά, θα σου απηύθυναν μαζί μ' εμάς όλη η χλωρίδα κι η πανίδα του χωριού μας, κάθε πουλί, κάθε ζώο, κάθε δρομάκι, κάθε χωράφι, κάθε καλύβι κι όλα τα έλατα μαζί, ξεσπώντας σ' ένα γοερό θρήνο για το χαμό σου και πιο πολύ για το απέραντο κενό που άφησες.

Σε ήξεραν όλοι σαν έναν ανυποχώρητο αγωνιστή της ιδέας ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί ένα χωριό με ασύγκριτο κάλλος, όπως το Παλιό Μικρό Χωριό, σαν έναν αγωνιστή και συνετό άνθρωπο που αγνόησε με τόση πίστη και θάρρος κάποιες πρόχειρες και «βολικές συστάσεις» ειδικών και μαζί με λίγους ακόμα συγχωριανούς πρωτοστάτηδες και παρέμεινε ήρεμος και βέβαιος επί πολλές 10ετίες, χωρίς ποτέ να σκεφθείς να μετακινηθείς από το χωριό.

Στο τέλος δικαίωθήκες απόλυτα στην επιμονή σου και στον αγώνα σου για ένα ΕΝΙΑΙΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ, με ενωμένους τον παλιό και τον - εξίσου όμορφο - νέο οικισμό κι ευτύχησες να δεις τις παλιές αντιθέσεις να φυλλοροούν, να ατονούν και να σβήνουν σιγά-σιγά οριστικά.

Η προσφορά σου στον τομέα αυτόν θα μείνει αξέχαστη σ' όλους μας, όπως υπέροχη θα φαντάζει στη μνήμη μας η πετυχημένη σταδιοδρομία σου σαν φωτισμένου κι ακούραστου δασκάλου και συμβούλου σε κάθε περίπτωση.

- Δημιούργησες μιαν εξαιρετική οικογένεια με απaráμιλλο ήθος που θα χρειαστεί πολύς καιρός για να απαλύνει ο πόνος της και που θα τη συνοδεύει πάντα όπως και σένα η εκτίμηση όλων μας.

- Διατήρησες όσο κανένας άλλος, χάρις και στην αντάξια σύντροφό σου, την πατροπαράδοτη φιλοξενία που διέκρινε το χωριό μας.

- Υπήρξες δίκαιος, σωστός και ακέραιος σε κάθε σου ενέργεια.

- Έσερνες πρώτος το χορό σε κάθε πανηγύρι και χαρά.

- Πήρες ενεργά μέρος στην τιμημένη Εθνική Αντίσταση.

- Και ΔΕΝ πήρες καμία απουσία και έφυγες ήσυχος και δικαιωμένος, γιατί αγωνίστηκες πάντα με πίστη «τον αγώνα τον καλό».

Αριστοτέλης Θάνας

Απριλιάτικο βράδι

Στεφ. Γρανίτσα

Απόψε λες κι εγιόμισαν την κάθε βρύση μάγια
κι ήπιαν οι ράθυμοι βοσκοί κι αγέλασαν τα πλάγια
χορός στο κάθε ανάραχο, αχός στο κάθε ρέμα
χιλιές 'μορφιές υφαίνονται σε μεταξένιο γνέμα
πάνω στους λόγγους τους γλαρούς και στων γκρεμών τ' απόσκια
και τα λιοβασίλεματα στερνοφιλούν τα μόσκια.

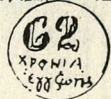
Ως και τα κυπροκούδουνα κι οι γκιώνηδες κι οι γρούλλοι
εμέθυσαν απ' τη χαρά τ' αποψινού τ' Απρίλη
κι εσώπασαν το κλάμα τους, το πικρολάλημά τους
να τραγουδήσουν οι καλοί τις νιες στο πέρασμά τους
απ' τα ψηλά τα διάσελα στ' ανάρια μονοπάτια
με το γοργό περπάτημα, τα χαμηλά τα μάτια.

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΧΡΥΣΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΤΙΜΗΤΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑ

Απονέμεται αναμνηστικό δίπλωμα και
μετάλλιο στους στυλοβάτες της
ελληνικής οικογένειας
...*Μαρία & Σπύρο Κομμορόζου*.....
που συντήρωσαν
68 χρόνια γαμής ζωής

7 Σεπτεμβρίου 1986

Ο Δήμαρχος

Μπέης
Δημήτρης Μπέης

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Συγκρότημα Θερινών
Διακοπών Αγίου Ανδρέα

ΔΙΠΛΩΜΑ

ΑΠΟΝΕΜΕΤΑΙ σε *ου... έφοροφα... Επύρο... Κωμ.π.ο.βα.κε... Σπ.Υ.Ρ.Ο*
...φία... αν. αμφορο... ται... σια... αμφο... δρ... 100. 5. 400. μ... ..
... με... είν... .. έπου... σου... σου... η... .. έφ... .. αν... .. α... ..
ΑΓ.ΑΝΔΡΕΑΣ ...14.1.9.1...1986

με ειδικό έπαινο ως το γροβ...
ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΔΡΟΜΕΑ ΤΣ ΑΙΓΩΝΩΝ

103

Μπέης
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΕΗΣ

The
National Tourist Organization
of Greece

offers this prize to *M. Κυριον Στ. ΚΟΜΝΟΠΟΥΛΟΝ*

Απονέμεται ΙΣΤΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ δι τας προσφερθεϊσ υπηρε
 τας εις την λειτουργειαν του Ελληνικου Οργανισμου Τουρισμου
 και εξυψωσιν των εθνικων προνομων Ελλαδος

as a token for

Athens 1-3-1976

THE SECRETARY GENERAL

196
 ΚΟΜΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ.
 ΔΙΔΟΥΡΑ 16
 116 36 ΑΘΗΝΑΙΣ

Βιογραφικό Σημείωμα του Σπύρου Κομπορόζου που έστειλε στην Αδελφότητά λίγο καιρό πριν φύγει από τη ζωή

Ο κάτωθι υπογεγραμμένος Σπύρος Κομπορόζος εκ Μικρού Χωριού Ευρυτανίας, κατετάγη ως κληρωτός επιστρατεύσεως 1919 εις το 5/42 ευζώνων εις Χαλκίδα και μετά εξάμηνον εκπαίδευσίν μου απεσπάσθην εις την Σχολήν Χωρ/κής Αθηνών, μετ' άλλων εκατό στρατιωτών και μετά την αποφοίτησίν μου ετοποθετήθην εις την Α.Δ. Χωρ/κής Πελοποννήσου εις τη διαχείρισιν υλικού Πατρών με προϊσταμένον τον Ανθ/χον κ. Σπ. Πεζλήν. Προήλθην εις Υπεν/χην και αμέσως ετοποθετήθην εις την τότε Μοιραρχίαν Πύργου Ηλείας ως Σταθμάρχης Λεχαιών και επειδή η υπηρεσία είχε ανάγκη ενισχύσεως της χωρ/κής ετοποθετήθην εις την Α.Δ. Χωρ/κής Θράκης ως δακτυλογράφος με γραφομηχανήν OLIVETTI και μετά ολίγων ημερών απεσπάσθην εις Καραγάτις Ορεστιάς, πολίτικας έλθαβον μέρος εις μικροσυμπλοκάς με άτακτα στοιχεία Τσετίδες φέρων επιπόθειον τραύμα εις την κεφαλήν, προήχθην εις Εφ. Ενωμ/χην το 1923 και λόγω του τραύματος ετοποθετήθην πάλη εις την Δ. Χωρ/κή Ανδριανοπόλεως μέχρι καταρρεύσεως του Μικρασιατικού Μετώπου, απελύθην από την Δ.Χ Κομοτηνής (Γιουμουλιτζίνας) ήτοι έξ (6) συναπτά έτη.

Εν Αθήνας τη 3-12-1936 ο δηλών

Εις το χωριό μας ανέλαβα τη Δ/σιν του Κατ/τος του πατρός μου και μετέτρεψα τούτο εις επιχείρησιν με είδη εκτός παντοπωλείου είδη τρόφιμων, υαλικής, χαρτικής, φαρμακευτικής τη συστάσει του Ιατρού Πισιόδη κληπ. Το 1924 έλαβα ως σύζυγον την Μαριαν του γένος Θ. Παπαγιαννοπούλου έμπορου εν Κων/πολη. Επίσης εξωγράφισα μια ταμπέλα ΕΞΑΤΑΞΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ και με το έβληγμα μια κουκουβάγια όπως είχαν τα σχολικά πηλικά μας. Επίσης και τα δώδεκα γράμματα εις το ωρολόγιον Μ.Χ. ΕΛΕΝΗ Δ. ΣΙΔΕΡΗ, επί Διδασκάθου Γεωρ. Παπαδή.

Το 1926 ήλθαν προς επίσκεψιν η οικογένεια του αιμνήστου πενθερού μου Θ. Παπαγιαννοπούλου και μεταξύ άλλων επρότεινε εις τον πατέρα μου, να επιτρέψει να φύγω για την Πόλη για να αναλάβω μαζί με τον ανειψόν του Γεώργιον την Δ/σιν του Κατ/τος DUE FRATELLI IMPORT - EXPORT GRANC RUE 204 ISTANBUL και έπειτα από συνεργασία τριών ετών ο αιμνήστος εξάδελφος συνεταιρος, κατόρθωσε με τον νέον ιδιοκτήτη του Τουρκον Μεμετογλου με ειδοποίησε δια το δικηγόρου του ότι το κατ/μα ανήκει πλέον εις τον ίδιο εξάδελφον και σ' ένα μήνα. Κατόρθωσα και άνοιξα έναντι ακριβώς μικρόν κατ/μα (Βιτρίνα 2x4 με είδη αναψυκτικά με λεμονάδες, πορτοκαλάδες και κρύο χωνευτικό νερό (τσίντζερ σουγιού) και να γνωρίζει η πελατεία ότι υπάρχουν αναψυκτικά τοποθέτησα και ηλεκτρικό κουδούνι, σύστημα της Πόλης και να κτυπάει και λίγο στα νεύρα του συνεταιρου. Έγραψα αμέσως στον αιμνήστον Αδελφόν μου Αθικβιάδη και του ανέθεσα έναν καλό υπάλληλον Σπύρον ονόματι τουρκομαθή και εγώ και επί της ίδιας οδού Γενη Τσαρσή 16 μαζί με τον Γιώργον Τσοκανάν ήνοιξα νέον κατ/μα τροφίμων με ταμιαν την σύζυγόν μου Μαρία. Το 1933 λόγω των διωγμών και απειλάσεων εξηναγκάσθην να διαλύσω ταύτα με αρκετά μεγάλην ζημία. Δόξα τον καλόν μας Θεό, με ηξίωσε ήλθα στην Αθήνα έκαμα μια αγορά οικοπέδου εκτάσεως 370μ2 και έκτισα σπιτάκι με τρία δωμάτια χωλι, κουζίνα και με κήπον εκτάσεως 250 πηχέων με διάφορα οπωροφόρα δένδρα.

Επανερχομαι στην Πόλη

Διοργάνωσα χορευτικήν εσπερίδα με τους Αθ. Πολύζο, Ι. Παπαδή, Γεωργ. Παπαγιαννόπουλο και με χίλιους τρόπους και προφυλαξείς διότι η κυβέρνηση απειλούσε τας τοιαύτας συγκεντρώσεις με απέλαση τόσο τους διοργανωτάς όσο και τους λαμβάνοντας μέρος εις παρομοίους είδους διασκεδάσεις, συνελήγη το ποσόν έξ χιλιάδες λίρες, ήτοι 12 χιλ. χρυσές δραχμές καθαρές με επιταγήν εις την Εκκλησιαστικήν Επιτροπήν και απεστάλησαν στον Πρόεδρο τον Ιερέα Αθ. Παπασάθη, τον Ελευθ. Σιδηροκωστόπουλον και Αριστείδην Κ. Γιουρνά παππού του ανηψιού μου Αρίστου. Εις το Αρχείον μου υπάρχει ευχαριστήρια επιστολή λήψεως του ανωτέρου ποσού. Δια τας ανάγκας του Ιερού Ναού Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, επίσης απέστειλα και επιστολήν εις τον υπερονόβιον διδάσκαλόν μου Γεώργιον Παπαδήν, αντίγραφον της οποίας έχω εις το αρχείον μου. Τέλος και τω Θεό ΔΟΞΑ

Με την αγάπην του Χριστού μας

Πανηγύρια για... κλάματα

Πρωί-πρωί περνάω απ' το υπαίθριο χασάπικο του μπάρμπα-Φίλιππα. Ο φίλος μας, με μια λατσούδα στο χέρι διώχνει τις μύγες και τις σφήκες απ' το σφάγιο που κρέμεται στο τσιγκέλι.

- Καλημέρα μπάρμπα-Φίλιππα! του λέω πλησιάζοντας.

- Καλημέρα! αντιχαιρετά στεγνά

- Μπα τι βλέπω; Τα μάτια σου είναι κατακόκκινα. Πανόματο έχεις ή είσαι ξενύχτης; Τί ώρα έφυγες απ' το πανηγύρι;

- Δεν εφ'γα απού κάνα παγκύρι! Του παγκύρι μ'έδιουξι απ' το χουργιά! Για δύο μέρις τ'να άραξα στου Αη-Σώστ! Αλλά μάκι βγήκα κι κει τ'ν ησυχία μ'; Μέχρι τ' Χιλιδόνα ακούγονταν τα κλαπατσιμπα και πρόγκαγαν τα γίδια μ'! Πάλι καλά πούνι όψ'μα κι δεν απόρρ'ξάνι! Αμ' δεν είνι κατάστασ' αυτή...

- Δε νομίζεις πώς είσαι λιγάκι υπερβολικός;

- Μωρέ, άξι τι σ' λέου!... Όταν έχ'νι παγκύρια στα γύρου χουργιά, μ'γίνιτι έξουσ'κι απ' του Αη-Σώστ!...

- Κι όμως ήταν πολύ ωραίο το πανηγύρι μας! Και πολύ κόσμο είχε και πολύ κέφι...

- Τι θέλ'ς κι μι τσιγκλάς; Όπους γίγκανι τα παγκύρια τώρα, στα χαρίζου!... Είνι παγκύρια για...κλάματα. Στου Θεό σ'! Μπουρξεί να φαριστηθείς μ' αυτό το σαματά π'γίνιτι; Μπουρξεί να σαυρώ'εις μια κ'βέντα μι του διπλανό σ'; Γιατί να βάζ'νι αυτά τα διαουλου σύνιργα τόσο δυνατά; Για κ'φους μας πιρνάνι; η θελ'νι να μας ξικ'φαν'νι; Τρία χιλιόμετρα μακριά εφ'γα κι ακόμα βουζ'νι τ' αυτιά μ'! Δεν έκλεισα μάτ' δύο μισρόνυχτα!... Πού κάθουμ'να κουντά στα όργανα! Θάμ'να για του φρινουκουμείου!..

- Δεν έχεις κι άδικο γέροντα!...

- Μη μ' του λες κι μι καταύπουχιρών'ς! Ας είνι. Πάμι παρακάτ! Κείνος π' θέλ' ν' ακούει τα ξικ'φαντήρια μι γειά τ' μι χαρά τ'! Τι φταιίνι οι άλλ; Υπάρχ'νι γίροντια, άρρουστ', μ' κρά παιδιά, ξέν' πούρχοντι να ησυχάσ' του κιφάλι τ'ς, άλλ' πόχ'νι πένθους. Είνι αναγκ' να τ'ς παίρνουμι ουλ'νους σβάρα;

- Συμφωνώ απόλυτα μαζί σου...

- Νάτανι μονου αυτά! Αμ' τα τραγούδια; Άλλου βάσανου κι τούτου!...

- Μη μου πεις πως δεν σ' αρέσουν τα δημοτικά τραγούδια!...

- Μωρέ είνι στα καλά σ- ή να βάλου τ'ς φωνές; Πού χάθ'κανι τα δημοτικά τραγούδια κι βρέθ'κανι στα παγκύρια μας; Γύφτ'κα τραγούδια τσαμπ'νάκι κι αράπ'κα χορεύ'νι! «Κούνα λίγου του κουρμί σου, ινάνάι γιαβρούμ' ινάνάι»... Δημοτικό τραγούδ' είν'αυτό ή μεμέτ'κου; Αμα ακούου κάτ' τέτοια μούρχιτι αναγούλα!

Μένει για λίγο σκεπτικός και συνεχίζει.

- Παγκύρια γίνονταν τα παλιά τα χρόνια. Κάθι αλών' κι χουρός, κάθι αυλή κι ξιφάντομα. Λιβέντ'κα γλέντια... Κι ύστια ούλ' μαζί στ'ν πλατέα σα μια φαμίλια! Χουργιανοί κι ξέν' φίλ' κι συγγινείς... Τώρα τα παγκύρια γίγκανι κερδουσκουπική επιχείρησ'... Ετσ' π' κατάντσανι του μόνου π' μπουρξεί να κάν'ς είνι να φας κι να πιεις, άμα ε'εις παραδάκ! Τίπουτα άλλου!...

Ο χώρος που έχω στη διάθεσή μου δε μου αφήνει περιθώρια ν' αναφέρω όλα όσα είπε ο μπάρμπα-Φίλιππας.

Σίγουρα τα έθιμα άρχισαν να ξεφτιζούν, να χάνουν τη γνησιότητά τους, πράγμα όχι και τόσο ευχάριστο. Προσυπογράφω τις θέσεις του μπάρμπα-Φίλιππα, με την εξής παρατήρηση. Μήπως θάπρεπε η Αστυνομία να απαγορεύσει τη χρήση των μεγαφώνων τουλάχιστο μετά τα μεσάνυχτα;

Και κάτι ακόμη. Μήπως οι διάφοροι πολιτιστικοί φορείς θάπρεπε να αναλάβουν μια εκστρατεία για την εξυγίανση των εθίμων μας και τη διατήρηση των παραδόσεών μας;

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
ΑΡΕΩΣ 14 ΜΑΡΟΥΣΙ 15122
ΤΗΛ. 8020.596

13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1996
ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε.»
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

Θέλουμε να σας παρακαλέσουμε θερμά να μας συνδράμετε σε μια προσπάθεια που θα βοηθήσει σημαντικά στην τουριστική ανάπτυξη του χωριού μας.

Συγκεκριμένα μας χορηγείται από μια συγχωριανή μας της Αμερικής μια σοβαρή δωρεά με αποκλειστικό σκοπό να γίνει στη δυτική είσοδο του Παλαιού Μικρού Χωριού ένα όσο γίνεται πιο εξυπηρετικό και επαρκές πάρκιγκ με διαμόρφωση του γύρω χώρου στα χαλάσματα και με δυνατότητα άνετης προσπέλασης και εξυπηρέτησης.

Παρακαλούμε να μας συντάξετε μια σχετική μελέτη για να προσδιορισθεί το κόστος του όλου έργου.

Για συνεννόηση παρακαλούμε να απευθύνεσθε τηλεφωνικά στο τηλ. 8020.596 στον Πρόεδρο της Αδελφότητας Μικροχωριτών και στον Πρόεδρο της Κοινότητας Μικρού Χωριού στον αριθμό 41287.

Με θερμές ευχαριστίες
Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας
ΑΘ. ΚΕΡΑΝΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
ΑΡΕΩΣ 14 ΜΑΡΟΥΣΙ 15122
ΤΗΛ. 8020.596

13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1996
ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε.»
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

Θέλουμε να σας παρακαλέσουμε θερμά να μας συνδράμετε σε μια προσπάθεια που θα βοηθήσει σημαντικά στην τουριστική ανάπτυξη του χωριού μας.

Συγκεκριμένα μας χορηγείται από μια συγχωριανή μας της Αμερικής μια σοβαρή δωρεά με αποκλειστικό σκοπό να γίνει στη δυτική είσοδο του Παλαιού Μικρού Χωριού ένα όσο γίνεται πιο εξυπηρετικό και επαρκές πάρκιγκ με διαμόρφωση του γύρω χώρου στα χαλάσματα και με δυνατότητα άνετης προσπέλασης και εξυπηρέτησης.

Παρακαλούμε να μας συντάξετε μια σχετική μελέτη για να προσδιορισθεί το κόστος του όλου έργου.

Για συνεννόηση παρακαλούμε να απευθύνεσθε τηλεφωνικά στο τηλ. 8020.596 στον Πρόεδρο της Αδελφότητας Μικροχωριτών και στον Πρόεδρο της Κοινότητας Μικρού Χωριού στον αριθμό 41287.

Με θερμές ευχαριστίες
Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας
ΑΘ. ΚΕΡΑΝΗΣ

Κοινοποίηση

Κοινότητα Μικρού Χωριού Ευρυτανίας, FAX: 0237 - 41287

Η προπολεμική πολιτιστική ζωή του Μικρού Χωριού

του Ανδρέα Παναγιωτόπουλου

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ που ιδρύθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1885 και θα διατηρείται και στο μέλλον εσαεί χάρη στη συνετή και συνεπή πορεία της και την πίστη των μελών της σε αυτή. Οι ρίζες του ερασιτεχνικού θεάτρου της ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ τουλάχιστον δύο δεκαετίες πριν τον πόλεμο του 1940 υπήρξε ένας ισχυρός παράγων και έπαιξε σπουδαίο ρόλο στην πολιτιστική εξέλιξή του. Οι νέοι που άρχισαν να σπουδάζουν στο Γυμνάσιο, οι επιστήμονες που άρχισαν να εμφανίζονται, οι μετανάστες στην Κωνσταντινούπολη και στην Αμερική όλοι αυτοί κάτι είχαν να προσφέρουν στον πολιτισμό του Χωριού και στη ζωή των συγχωριανών μας, ο καθένας βέβαια σύμφωνα με τις οικονομικές και πνευματικές δυνάμεις του. Έτσι λοιπόν την δεκαετία του 1930 πριν το Β' Παγκόσμιο πόλεμο αυτές οι προσπάθειες όλων των παραγόντων που προαναφέρθηκαν έδωσαν ώθηση στον πολιτισμό του χωριού, όπως ο δρόμος του αυτοκινήτου, καλύτερη ύδρευση κλπ. και ίσως το σπουδαιότερο οι καλύτερες σχέσεις μεταξύ τους. Σε μία τέτοια κατάσταση ευνόητο ήταν να ενισχυθεί και το Θέατρο.

- Μέχρι την εποχή αυτή η ψυχαγωγία που υπήρχε ήταν οι δύο τρεις παραστάσεις ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ που έδινε ετησίως ο μακαρίτης Κατσιγιαννής που ήταν πραγματικά εξαιρετικός στον τομέα αυτό. Γιατί λέγανε την εποχή εκείνη ο πιο φημισμένος καραγκιοζοπαίχτης πανελληνίως ήταν ο Μόλας στην Αθήνα. Έχω ιδίαν αντίληψη για αυτό, γιατί είδα παραστάσεις του Μόλα ως μαθητής στο Γυμνάσιο Λαμίας και η εντύπωση που απεκόμισα ήταν ότι ο Κατσιγιαννής ήταν εφάμιλλος και ίσως υπερτερούσε.

- Η Θεατρική Σκηνή εστήνετο κοντά στις θρύσες και έβλεπε προς την είσοδο του ξενοδοχείου που ήταν καφενείο στον ισόγειο όροφο, αλλά και αίθουσα χορού το χειμώνα, ενώ στον πρώτο όροφο ήταν η Δανειστική Βιβλιοθήκη και στο πίσω μέρος είχε δύο τρία δωμάτια που νοικιάζονταν, το καλοκαίρι συνήθως, σε παραθεριστάς.

Η βιβλιοθήκη είχε τους 24 τόμους και άλλα βιβλία ιστορικά, θεατρικά, φιλολογικά κλπ. που εχορηγούντο δανειστικά στους ενδιαφερόμενους με απόδειξη και ημερομηνία για το χρόνο επιστροφής. Αυτή η βιβλιοθήκη έπαιξε το ρόλο της και ωφέλησε πολλούς φιλομαθείς νέους που διψούσαν για μάθηση.

Όταν ετοιμαζόταν μια παράσταση που συνήθως εδίδετο Σαββατόβραδο ή βράδυ Κυριακής, πριν δύο τρεις μέρες σπηνόταν η σκηνή και ειδοποιείτο ένας όμιλος οργανοπαικτών από το Καρπενήσι να βρίσκεται αυτή τη βραδιά στο χωριό γιατί μετά το τέλος της παράστασης επακολουθούσε χορός. Το βιολί, το κλαρίνο, το σαντούρι είχαν το λόγο και με το γλυκό τους ήχο γέμιζαν την ήρεμη νύχτα με μια ατμόσφαιρα ψυχικής ανάτασης. Ανάμεσα γίνονταν διαλειμματα για ευρωπαϊκούς χορούς όπως φοξ, ταγκό, θαλς γιατί ο πολιτισμός έχωσε και ευρωπαϊκούς χορούς ανάμεσα στο τσάμικο και το συρτό και κατ' αυτό τον τρόπο γινότανε ένα καλό γλέντι που ξεκούραζε ψυχικά όλους και βοηθούσε στις καλές σχέσεις μεταξύ των συγχωριανών και τα καλά αισθήματα.

Λαογραφία και Τουρισμός

Μια αισιόδοξη πρωτοβουλία

Ο Περιφερ. Δ/ντής Ευρυτανίας κ. Πούλος είχε τη φαινή ιδέα να συγκροτήσει μια Επιτροπή από πρόσωπα που έχουν ήδη ασχοληθεί και θα μπορούσαν και στη συνέχεια ν' ασχοληθούν με ενδιαφέρον και μεράκι με το θέμα της επικεφαλίδας, με τελικό στόχο να συνταχθεί ένας πλήρης Τουριστικός οδηγός ολόκληρης της Ευρυτανίας με τις αναρίθμητες γνωστές και άγνωστες ομορφιές της, που θα βοηθούσε αποτελεσματικά στην αύξηση του τουριστικού ρεύματος σε όλα ανεξαιρέτα τα χωριά της.

Παράλληλα συνέταξε κι έστειλε σ' όλες τις Κοινότητες της Ευρυτανίας, που υπάγονται στη δικαιοδοσία του, μια αναλυτική κι απόλυτα κατατοπιστική Εγκύκλιο για τον τρόπο ενέργειας των παραγόντων κάθε χωριού, συνοδευοντάς την με ένα ερωτηματολόγιο, το οποίο αφού συμπληρωθεί με ό,τι σχετικό υπάρχει σήμερα σε κάθε χωριό, θα σταλεί στην Επιτροπή του Καρπενησίου.

Την Εγκύκλιο αυτή παραθέτουμε παρακάτω ολόκληρη

Όπως προκύπτει από την ανάγνωση της Εγκυκλίου ο στόχος της έχει καθαρά αναπτυξιακό και ταυτόχρονα ρεαλιστικό χαρακτήρα, με την πρόϋπόθεση βέβαια ότι θα κινηθούν δραστικά όλοι εκείνοι που θα μπορούσαν να βοηθήσουν μια προσπάθεια με ευρύτατη προοπτική.

Αντικείμενο της πολυσυλλεκτικής αυτής προσπάθειας δεν θα πρέπει ν' αποτελεί μόνο η απλή καταγραφή κάθε λαογραφικού εθίμου και αντικειμένου, καθώς και η προβολή των στοιχείων και τοπίων φυσικού κάλλους, που αφθονούν σ' όλα τα Ευρυτανικά χωριά, αλλά και προτάσεις για κάθε βελτίωση και δυνατότητα πρόσβασής τους, ώστε ο Τουριστικός Οδηγός που θα συνταχθεί και τα μικρά χωρικά Μουσεία που θα δημιουργηθούν παντού, να ασκούν ακατανίκητη έλξη για την επίσκεψη και γνωριμία τους σε κάθε αναγνώστη του Οδηγού.

Απόλυτα σωστή είναι η επισήμανση ότι η μελλοντική ανάπτυξη της Ευρυτανίας πρέπει να στηριχθεί κυρίως στον Τουρισμό, αρκεί βέβαια οι όποιες προσπάθειες να γίνουν χωρίς άκαιρες ενέργειες κι αμφίβολης αξίας παρεμβάσεις, που θα αλλοίωναν την αυθεντικότητα και το φυσικό κάλλος των μοναδικών τοπίων της περιοχής.

Αν κινηθούμε όλο σωστά και συστηματικά μπορεί να υπάρξουν εκπληκτικά αποτελέσματα και να ξανανθίσει στα χείλη μας ένα χαμόγελο αισιοδοξίας.

Ήδη την εκστρατεία αυτή υποστηρίζουν εκθύμως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ευρυτανίας Νικόλαος που απύθυνε και εκείνος σχετική εγκύκλιο με παραινήσεις προς τους Ιερείς της περιοχής, καθώς και οι Διδασκαλικοί Σύλλογοι και η Πανευρυτανική Ένωση με τους τοπικούς Συλλόγους.

Ακόμη τη σχετική προσπάθεια υποσχέθηκε να συνδράμει ενεργά με κάθε τρόπο και ο Ευρυτάνας Γεν. Γραμματέας του υπουργ. Γεωργίας κ. Τσιγαρίδας.

Πρέπει λοιπόν να ελπίζουμε ότι η πανάρχαιη ρήση «συν Αθηνά και χείρα κίνει» θα βρει πρόθυμη ανταπόκριση σ' όλα τα χωριά, με κίνητρα τη διάκριση και την ευγενή άμιλλα, γιατί κάποτε έπρεπε να ενεργοποιηθεί και να λάμψει η απaráμιλλη φυσική εξοπνάδα των Ευρυτάνων, ανεξάρτητα επιπέδου μόρφωσης και πέρα από κάθε πολιτική διάκριση και τοποθέτηση.

Ειδικά βέβαια για το Μικρό Χωριό δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, αφού είναι γνωστό και ομολογημένο ότι το χωριό μας, ειδικά στον τομέα αυτό, βρίσκεται σε πολύ προωθημένο σημείο, χάρις στη δράση κυρίως της Αδελφότητας και την πολύχρονη και εργώδη προσπάθεια του πρώην Προέδρου της Μένιου Κουτσούκ.

Η προσπάθεια αυτή που συνεχίζεται αμείωτη από το σημερινό Συμβούλιο με τον ακούραστο Πρόεδρό της κ. Αθ. Κεράνη είναι βέβαιο ότι θα διατηρήσει το Μικρό Χωριό στην πρωτοπορία που του ανήκει πάντα.

Αριστ. Θάνος

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

Καρπενήσι 3-10-95

Προς

Τους Προέδρους των Κοινοτήτων Ευρυτανίας

Έχοντας υπόψη και σήμερα, αλλά και πιο πολύ τα επόμενα χρόνια ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ θ' αποτελεί

ιδιαίτερα για την Ευρυτανία την κυριότερη, αν όχι τη σχεδόν μοναδική πηγή εισοδήματος, η Περιφερειακή Διοίκηση Ευρυτανίας συνέστησε μια Επιτροπή, με σκοπό να μελετήσει και να συγκεντρώσει τα λαογραφικά στοιχεία κάθε περιοχής και χωριού για να συνταχθεί ένας άρτιος τουριστικός οδηγός που θα προκαλεί το άμεσο ενδιαφέρον των τουριστών και επισκεπτών να γνωρίσουν κάθε γωνιά του ευλογημένου από το ΘΕΟ και τη φύση αυτού τόπου, που λέγεται ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ.

Για να γίνει όμως πραγματικότητα το έργο αυτό δεν αρκούν οι προσπάθειες μόνος της Επιτροπής, αλλά χρειάζεται και η απόλυτη συμπαράσταση όλων εκείνων των ανθρώπων σε κάθε τόπο και χωριό που θα μπορούν και θα θελήσουν να πουν ένα λόγο ή να δώσουν μια ιδέα.

Έτσι σε κάθε χωριό θα μπορούσε να συσταθεί μια άτυπη Επιτροπή από τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο της κοινότητας, τον Ιερέα του χωριού, τη Δασκάλα και το Δάσκαλο, το Γραμματέα της Κοινότητας αλλά και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο θα μπορούσε και θάθελε να βοηθήσει το όλο έργο.

Οι τοπικές αυτές Επιτροπές θα πρέπει ν' αρχίσουν να δραστηριοποιούνται αμέσως και να συγκεντρώνουν κάθε χρήσιμο στοιχείο ή αντικείμενο, που θάχει λαογραφική σημασία ή δυνατότητα, κατά την κρίση τους, προβολής (όπως φωτογραφίες, σπάνια ή περιέργα αντικείμενα γεωργοποιμενικού ή νοικοκυρικού είδους, ιστορίες και διηγήσεις για τοπικές συνθήκες, τραγούδια, χορούς, πανηγύρια, γάμους, γιορτές, τοπικές φορεσιές) κι ακόμα βιβλία ντόπιων συγγραφέων και ο,τιδήποτε άλλο ξεχωριστό, που νομίζει ότι υπάρχει στο χωριό.

Όλοι ξέρουμε ότι κάθε γωνιά και κάθε χωριό της Ευρυτανίας, έχει το δικό του χρώμα και το δικό του ασύγκριτο κάλλος, που αξίζει να το χαρεί κάθε εκδρομέας και φυσιολάτρης.

Με την έννοια αυτή δεν πρέπει να σημειωθεί καμία απουσία από παράλειψη ή αδιαφορία που άλλωστε θα ζημίωνε το ίδιο το χωριό.

Αν χειριστούμε όλοι μας το θέμα αυτό με ζήλο και μεράκι θα καταφέρουμε κάτι για το οποίο θα είμαστε περήφανοι.

Τα αντικείμενα που θα συγκεντρώνονται μπορούν να στέλνονται - και τμηματικά - στην Εταιρεία Αγροτικής Ανάπτυξης την ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ, η οποία θα διαθέσει ειδικό χώρο για τη συγκέντρωση και ταξινόμησή τους.

Η πρώτη εργασία που πρέπει να γίνει θα είναι η συμπλήρωση του συνημμένου ερωτηματολογίου και η άμεση αποστολή του, και πάλι στην ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε., σαν αρχικό βήμα στην όλη προσπάθεια.

Όπου λειτουργούν οργανωμένα ή και πρόχειρα μουσεία θα μας αποσταλούν φωτογραφίες όσο γίνεται πιο καθαρές των εκθεμάτων γιατί σκοπός όλων μας θα πρέπει να είναι ένα Κεντρικό Μουσείο στην πρωτεύουσα του Νομού αλλά και πολλά μικρά μουσεία σε όλα ει δυνατόν τα χωριά.

Αν βέβαια υπάρχουν από κάποιο έκθεμα πολλαπλά όμοια (αντικείμενα ή αντίτυπα) τότε καλό θα ήταν να σταλεί και ένα στο Κεντρικό Μουσείο του Καρπενησίου, όπου θα επισημαίνεται η προέλευσή του ή και ο δωρητής.

Το Κεντρικό Μουσείο σχεδιάζεται να γίνει σε ευρύτατη αίθουσα του Εκθεσιακού Κέντρου κατανεμημένη κατά Δήμους όπου, κάθε χωριό θα μπορεί να πάρει τη ξεχωριστή του θέση.

Το Κεντρικό Μουσείο θα εγκατασταθεί στο Εκθεσιακό Κέντρο της Εταιρείας ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε., 2 χλμ. περίπου πριν από την κύρια είσοδο του Καρπενησίου, όπου θα είναι ευχερής και άμεση η επίσκεψή του από κάθε τουρίστα χιονοδρόμο ή και απλό επισκέπτη.

Η περάτωση του Κεντρικού και των τοπικών μουσείων θα απαιτήσει μακρά και επίμονη προσπάθεια, η επιτυχία της οποίας θα εξαρτηθεί από την προσωπική συμβολή όλων εκείνων που κατανοούν τη σημασία των, ενώ ο πλήρης εικονογραφημένος τουριστικός οδηγός Ευρυτανίας θα μπορούσε να κυκλοφορήσει σ' ένα χρόνο, να περιέχει εκτός των άλλων 1 έως 2 φωτογραφίες με τα ωραιότερα αξιοθέατα κάθε χωριού.

Για κάθε απορία και πληροφορία παρακαλούμε να απευθύνεστε στον κ. Μαυρομύτη (τηλ. 25021 - 21355) ή στην κ. Μπαμπαλή (ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε.) τηλ. 23201.

Ο Περιφερειακός Δ/ντής

Ιωάννης Πούλος

ΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

6. Ο Αη-Νικόλας

Γράφει ο Κλεομένης Σπ. Κουτσούκης

Ο ακραίος φρουρός: Αη - Νικόλας

Από τη στήλη αυτή γίνεται προσπάθεια να διασωθούν ιστορικά στοιχεία, λαϊκές λατρευτικές δοξασίες και παραδόσεις που συνδέονται με την ανέγερση και τους κτήτορες διαφόρων εκκλησιών στην περιοχή του Μικρού Χωριού.

Στο φύλλο τούτο θα γίνει παρέκκλιση από την αλφαβητική σειρά την οποία ακολουθήσαμε ως τώρα. Έτσι αντί για τον Ι. Ν. της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος θα παρουσιάσουμε εδώ τον Αη-Νικόλα. Αφήνουμε την Μεταμόρφωση με την πλούσια ιστορία για το τέλος αυτής της σειράς.

Η Τοποθεσία

Ο Αη-Νικόλας βρίσκεται στη θέση Χιουρλάκι (πιθανή ίσως σύντμηση της λέξης Χοι-

ρολάκι = λάκκα όπου έβοσκαν χοίροι προφανώς). Είναι μια λοφώδης (σε μερικά σημεία της είναι ακόμη λασπώδης) προεξοχή (μύτη) που ατενίζει προς τα ανατολικά το ποτάμι και το απέναντι Μεγάλο Χωριό, προς βορρά την Αγία Κυριακή και το νέο οικισμό ενώ προς το νότο βλέπει τη Μεταμόρφωση και τον παλιό οικισμό Μικρού Χωριού. Βρίσκεται σε ευθεία γραμμή από τον Αη-Γιάννη σε απόσταση (ανατολικότερα) 700 μέτρων περίπου. Η θέα του είναι μοναδική καθώς δεσπόζει πάνω από τα Στασιά, Προσήλια, Καβρόρεμα, Κεραμαριά και απλώνεται σε όλο τον περίγυρο της Ποταμιάς. Η τοποθεσία με την πυκνή βλάστηση και τα πανύψηλα δένδρα (βελανιδιές) είναι ιδιαίτερα ελκυστική.

Το Ιστορικό

Η παράδοση διέσωσε ως πρώτους κτήτορες του Αη-Νικόλα την ιστορική οικογένεια των Σιδεραίων που ως γνωστό χάρισαν στο χωριό το αιωνόβιο καμπαναριό (1894). Συνδέεται όμως και με την οικογένεια των Σιδερίδηδων και ιδίως με τον εθνικό ευεργέτη ζάμπλουτο Σπυρίδωνα Σιδερίδη, ο οποίος λέγεται ότι κάποτε θέλησε να την ανακαινίσει πριν πεθάνει το 1913. Για τους παραπάνω κτήτορες συνηγορούν τα ακόλουθα στοιχεία:

1) Η Εκκλησία είναι χτισμένη στην προέκταση της Σιδερέϊνης λάκκας.

2) Οι Σιδεραίοι / Σιδερίδηδες την συντηρούσαν και φαίνεται ότι «κτητορικό δικαίωματι» η εκκλησία γιόρταζε στις 27 Ιουλίου ημέρα της ονομαστικής εορτής του Σιδεροπαντελή (Αγ. Παντελεήμονα).

Γεγονός είναι ότι και σήμερα εξακολουθεί να γιορτάζει την ίδια μέρα τον Ιούλιο. Το φαινόμενο αυτό βέβαια είναι εκ πρώτης όψεως λίγο περίεργο. Όχι όμως για τις τοπικές συνθήκες.

Όπως θάχει παρατηρήσει κανείς όλες σχεδόν οι εκκλησίες στην περιμετρο του χωριού έχουν την «ονομαστική τους γιορτή» σε ημερομηνίες καλοκαιρινές και όχι χειμερινές δηλ. από την Άνοιξη (Απρίλης) ως το Φθινόπωρο (Σεπτέμβρης). Αυτό επέτρεπε προφανώς την μετάβαση για λατρεία των Αγίων (πανηγύρια κλπ.) χωρίς αντίξοες ή απαγορευτικές καιρικές συνθήκες όπως θα ήταν από τον Οκτώβριο ως και το Μάρτη. Δεν φαίνεται λοιπόν να υπάρχουν εκκλησίες αγίων για τους χειμερινούς μήνες εκτός απ' τον Αη-Θανάση που γιορτάζει το καταχείμωνο αλλά αυτός βρίσκεται στην καρδιά του χωριού. Θα μπορούσε λοιπόν ο Αη-Νικόλας που ήταν έξω απ' το χωριό νάναι αυτός που γιορτάζει μέσα στον παγερό Δεκέμβρη ή κάποιος άλλος Αη-Νικόλας που γιόρταζε σε θερινό μήνα.

Από τις εικόνες του Αγίου Νικολάου που βρήκαμε διάσπαρτες στις εκκλησίες του χωριού εδώ και αρκετά χρόνια διαπιστώθηκε ότι υπάρχουν περισσότεροι από ένας Αη-Νικόλας:

α) Ο Άγιος Νικόλαος (στη Μεταμόρφωση)

β) Ο Άγιος Νικόλαος Μύρων (στον Αη-Σώστη)

γ) Ο Άγιος Νικόλαος ο εν Βουνένοις (Μεταμόρφωση)

δ) Ο Άγιος Νικόλαος, δαπάνη χειρ. Χαρ. Πολύζου, Αν. Β. Κακούρης εποίησε εν έτει 1890 καθώς και δεύτερη εικόνα (και οι δύο στη γειτονική Παναϊά).

ε) Ο Άγιος Νικόλαος (στον Αη Θανάση).

στ) Ο Άγιος Νικόλαος. Αφιέρωμα Ιωάννου Μπάτσα. Αλεξανδρούπολις, Γ.Ι. Καρουντζίδης (στον Αη-Γιάννη) και

ζ) Ο Άγιος Νικόλαος ο εν Βουνένοις (30 χ. 50) «Μνήσθητι Κύριε των αγαπώντων την ευπρέπειαν του οίκου του Δημητρίου και Ελένης και των τέκνων αυτών 1877 Ιουλίου 9» Χειρ των Ιω και Α. Ζωγράφων εκ Γρεβενών (στην Μεταμόρφωση).

Η τελευταία αυτή εικόνα μπορεί να απαντήσει στο ερώτημα που θέσαμε παραπάνω. Ότι δηλ. οι Σιδεραίοι που φέρονται, ως κτήτορες του Αη-Νικόλα, στον οποίο προφανώς και αφιέρωσαν την εικόνα αυτή το 1877 εποχή που συνδέεται ίσως με την ανιστόρηση του ναού αυτού, ήθελαν να τιμήσουν την μνήμη όχι του γνωστού θαυματουργού Αγίου Νικολάου δηλ. του προστάτη των ναυτικών (6 Δεκεμβρίου) αλλά τον άλλο άγιο τον «εν Βουνένοις». Όπως μας πληροφορήσε ο πρωτοπρεσβύτερος π. Κων. Βαστάκης, ο άγιος αυτός εορτάζεται στις 9 Μαΐου και είναι ο προστάτης άγιος του ομώνυμου σήμερα χωριού δηλ. της άλλοτε Λάσπης.

Έτσι νομίζομε ότι και η μνήμη του ναού του Αη-Νικόλα εντάσσεται στο παραπάνω πρότυπο των εορτών που τιμούν την μνήμη τους κάτω από ήπιες καιρικές συνθήκες και μπορούν να γίνουν αντικείμενο λατρείας, προσκυνήματος εκκλησιασμού και πανηγύρεων όπως είναι η παραπάνω 9 Μαΐου ή και 23 Σεπτεμβρίου, ημέρα μνήμης του άλλου νεομάρτυρα Αγίου Νικολάου του εκ Καρπενησίου (παντοπώλης). Βλ. Κων. Δ. Βαστάκη:

Ευρυτανικόν Λειμωνάριον, Αθήνα, 1978, σ.σ. 27-35.

Εικόνες και κειμήλια

Οι εικόνες που καταγράψαμε μέσα στον Αη-Νικόλα εδώ και χρόνια ήσαν σχετικά καινούργιες όπως:

1. ΜΡ-ΘΕΟΥ Φ. Ζαχαρίου 1961
2. Ξ-ΧΣ Φ. Ζαχαρίου 1961
3. Οι Άγιοι Απόστολοι
4. Ο Αρχάγγελος Γαβριήλ
5. Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ
6. Προφήτης
7. Προφήτης

Είναι όλες φιλοτεχνημένες κατά την ανακαίνιση που έγινε το 1961 δηλ. την ίδια περίοδο που έγινε ο Αη-Γιώργης (Αγία Μαρίνα) κατ' επιθυμία του αειμνήστου Γεωργίου Α. Κεράνη, που υλοποιήθηκε τότε από την χήρα του αειμνήστη Ευγενία Σ. Φλέγγα. Όλες οι εικόνες φιλοτεχνήθηκαν από τον ίδιο τον αγιογράφο (Φ. Ζαχαρίου) σε ψηφιδωτή μορφή.

Ο ξενιτεμένος

Ζαχαρίας Παπαντωνίου

Σαν πήγε στην Αμερική,
εγύριζεν ο νους του πίσω
καθημερινή και Κυριακή.

Σαν άρχιζε να γράψει γράμμα,
«καλή μου μάνα κι αδελφή»,
εκεί τον έπανε το κλάμα.

Επέρασε καιρός πολλός,
στα ξένα ασπρίσαν τα μαλλιά του,
γυρίζει πίσω παραλής.

Τα πλούτη του είναι περισσά.
Έφερε γούνες και ρολόγια,
έχει τα δόντια του χρυσά.

Πηγαίνει στο σπιτάκι ίσια.
Η μάνα του... η αδερφή;
Είναι και οι δύο στα κυπαρίσσια.

Ας ξαναζούσαν μια βραδιά
- κι ας ήτανε και στ' όνειρό του! -
Θα΄δινε ολάκερο το βió του!

Δυστυχώς όμως με την ανακαίνιση αυτή ο Αη-Νικόλας όχι μόνο άλλαξε όψη αφού στεριώθηκε εξ αρχής αλλά έχασε την ιστορική του ταυτότητα. Έτσι σήμερα πουθενά δεν υπάρχει μια «κτητορική πλάκα», αυτή που οι παλαιοί τεχνίτες συνήθιζαν να τοποθετούν πάνω από την είσοδο ή σε μία από τις τέσσερις γωνιές του εξωτερικού τοίχου και θα μας πληροφορούσε για τον αρχικό κτήτορα, όπως γίνεται με άλλες εκκλησιές που είδαμε ως τώρα.

Ακόμη οι παλιές του εικόνες εκτοπίστηκαν στα γειτονικά εξωκλήσια, ενώ την θέση τους κατέλαβαν οι καινούργιες ψηφιδωτές εικόνες, που έχουν τεχνοτροπία άγνωστη στην περιοχή μας και παραμένουν γι' αυτό μοναδικές. Την λιτή εικόνα του εσωτερικού του διάκοσμου εξουδετερώνουν η πλούσια βλάστηση και τα πανύψηλα δένδρα που σκύβουν και τον αγκαλιάζουν προστατευτικά. Σ' ένα απ' αυτά δεξιά από την είσοδο είναι κρεμασμένο το μικρό καμπανάκι που δίνει περισσή γραφικότητα στο τοπίο.

Το μαστορόπουλο

Γιώργος Κοτζιούλας

Τον πήραν τον Κοπιό,
τον πήραν οι μαστόροι,
παιδί απ' το σκολεϊό
να μάθει πηλοφόρι.*

Καρδιά πονετική
τον ξέβγαλε με κλάμα:
«Τετράδη, Κυριακή
θα καρτερώ για γράμμα».

Δεν σώνει άλλο να ιδεί,
παιδεύεται τό μάτι
κρατούσε ένα ραβδί,
το στρώμα του στην πλάτη.

Μας έφυγε ο Κοπιός
κι είχε μια τέτοια πύπη
θα΄ναι όλοι δω τ' Αϊ-Λιος
και μόνο αυτός θα πείπει.

Γράφει ο Σταύρος Γεωργούλης

Παίρνοντας αφορμή από ένα επίσημο χαρτί που έλαβα τελευταία απ' το Ελεγκτικό Συνέδριο και για το οποίο θα σας πω παρακάτω, αναλογίστηκα πόσες φορές απασχόλησα και γω την Ελληνική Δικαιοσύνη. Αλήθεια τι ξέρετε για μένα και το Ποινικό μου μητρώο; Θα με θεωρείτε ασφαλώς ένα αγαθό άνθρωπο που δε θολώνει νερό.

Κι όμως εμένα που με βλέπετε ή μάλλον με διαβάζετε κάποιες φορές τα θόλωσα και γω τα νερά και ούτε λίγο, ούτε πολύ, με καθίσανε και μένα στο σκαμνί και μάλιστα την πρώτη φορά, όχι για καμία αγροζηνία, αλλά επ'...εμπρησμό...

Ήταν η εποχή που κόνκε το Χάνι. Και λέω κόνκε γιατί δεν εξακριβώθηκε ποτέ ποιός και πως κόνκε. Οι διωκτικές αρχές σ' αυτή την περίπτωση «άλογα δε βρήκανε, προβατάκια πήρανε». Και προβατάκια εν προκειμένω ήμουνα εγώ και μάλιστα στο εδώλιο. Στο δικαστήριο αποδείχτηκε ότι λάθος το δρόμο πήρανε και με απαλλάξανε ομόφωνα μετά και την πρόταση του Εισαγγελέα μια και το Γραφείο της Κοινότητας για το οποίο είχα εγώ την ευθύνη κόνκε τελευταίο. Κι έτσι εγώ ούτε γάτα, ούτε ζημιά. Μείνανε βέβαια τα ευτράπελα των μαρτύρων της ακροαματικής διαδικασίας, αλλά γι' αυτά άλλη φορά. Γιατί όπως έλεγε και ο γείτονάς μου ο Στέφανος δεν πρέπει να μετατρέπομε τη σοβαρή συζήτηση εις το... ευτράπελον. Και 'γώ ως γνωστόν τόχω κουσούρι να λέω πάντα κάνα λογάκι παραπάνω και πάντα... εις το ευτράπελον.

Πέρασε ύστερα ο καιρός. Ήρθε ο πόλεμος η κατοχή, η αντίσταση, η απελευθέρωση και γω βρέθηκα στην Αθήνα άρρωστος και μουσαφίρης φιλοξενούμενος από δω και από κει κι έτσι χάσαμε την επαφή με τις διωκτικές αρχές. Εκείνες όμως εκεί. Χαλάσανε τον κόσμο να με βρουνε. Βλέπεις οι αρμόδιες αρχές της εποχής με τυλίξανε σε μια κόλα χαρτί σαν εκτελεστή και ηθικό αυτουργό σειράς εγκληματικών πράξεων κι άντε να βρεις άκρη.

Αυτό όμως παρατραβούσε. Κι όσο δε με βρίσκανε κόψανε και ένα ένταλμα για να

σιγορευτούν, που με τον καιρό και εκείνο κόντεψε να γίνει επικύρωση. Ωραία πράγματι να τα λες ύστερα από 50 χρόνια. Για τότε όμως ήταν τα τραβάς τα μαλλιά σου. Και για να μην ταλαιπωρώ τη δικαιοσύνη, για να πω την αλήθεια δεν είχα και που αλλού να κρυφτώ, αποφάσισα να παρουσιαστώ... αυθορμητώς και να λογοδοτήσω στις αρμόδιες αρχές.

Άλλο πρόβλημα όμως αυτό γιατί οι αρχές ήταν στο Καρπενήσι και γω στην Αθήνα, και ο κάθε χωροφύλακας με το ένταλμα στο χέρι θάπιανε ένα εκτελεστή κι άντε συ να αποδείξεις ότι είσαι φίλος και όχι ελέφαντας όπως σε παρουσιάζανε. Κι έτσι αντί να πάω παλλικαρία και τραγουδώντας το «σε πως με πάει η Αρβανιτιά και οι Χωροφυλάκοι» ή το «Χίλιοι τον παν από μπροστά και δύο χιλιάδες πίσω» προτίμησα την ανάγκη φιλοτιμίας ποιούμενος να απαλλάξω τη Χωροφυλακή από τη φροντίδα της μεταφοράς και φιλοξενίας σε κρατητήρια κλπ. με την αρμόζουσα για την περίπτωση συμπεριφορά και να ταξιδέψω σαν εμπόρευμα με το φορτηγό του Μιχάλη ανάμεσα σε τσιμέντα, κεραμίδια κλπ. και να παρουσιαστώ πρωί-πρωί χαράματα σχεδόν στον ανακριτή να του κάνω και σεφτέ πριν κυκλοφορήσουν οι χωροφυλάκοι και μπλατσιαστούμε πουθενά στο δρόμο, κείνο που λέμε σε ανάλογες περιπτώσεις κακό συναπάντημα. Και τους βάλω σε κανούργιους μπελάδες.

Κι έτσι πρόλαβα να μπω στο χώρο ιερό και απαραβίαστο, κάτι που μου θύμιζε άσυλο και Παιονία και να πιάσω κουβέντα με την καθαρίστρια. Και κουβέντα στην κουβέντα βρεθήκαμε στο τέλος και κοντοχωριανοί και προσφέρθηκε η γυναίκα να με εξυπρετίσω... ξυπνώντας τον ανακριτή. Καινούργιο πρόβλημα μ' αυτή και είδα και έπαθα να τη σταματήσω να μη με... εξυπρετίσω. Γιατί σκέφτηκα τι θα γινότανε αν ξυπνούσε ο ανακριτής με τα μπουρίνια του αφού και με το καλοξυπνήμά του παίξαμε για ώρες τη γάτα με το ποντίκι που πήρε μέρος και ο εισαγγελέας για τη σύμφωνο γνώμη. Και με λίγα λόγια αν δεν ήταν ο Σοφούλης να απαλλάξει με ένα Νόμο τους

νητικούς αυτοουργούς και γω δεν ξέρω που θα με τραβολογούσανε ακόμα. Αλλά και αργότερα παρ' όλο που έδινα τόπο στην οργή οι σχέσεις μου με την αστυνομία δεν χαλαρώσανε. Και τότε αυτοί περνούσανε από το σπίτι τότε εγώ ανταποδίδοντας την επίσκεψη περνούσα από το Τμήμα δι υποθέσιν μου βρέθηκα κάποτε φιλοξενούμενος στα υπόγεια της Γεν. Ασφάλειας όπου με περιποινήθηκε δεόντως και δεν έχω παράπονο, αφού και στην ταράτσα ακόμα σκεφτήκανε να με μεταφέρουνε. Ίσως και γιατί η ταράτσα γειτονεύει με το ρετιρέ για το οποίο τόσος λόγος έγινε αργότερα. Αλλά γι' αυτό δε μπορώ να σας πω τίποτα γιατί στο τέλος δε με πήγανε σ' αυτή και δε χρειάζεται να σας τρώη η περιέργεια για να τα μάθετε όλα.

Αλλά και στον Οικονομικό τομέα αργότερα την έκανα τη λαδιά μου. Λόγω... οικονομικής ευμάρειας βρέθηκα μέτοχος σε μια ομόρρυθμη εταιρία με ποσοστό συμμετοχής 3%, το χρήμα βλέπετε δεν κρύβεται, η οποία λόγω των δυσμενών καιρικών συνθηκών, πρόκειται για πορτοκαλάδες και πήγε δροσερό το καλοκαίρι, τα φόρτωσε στον κόκορα και βρέθηκα και γω με το 3% συνυπεύθυνος εις το ακέραιον. Και ήταν η μόνη φορά που παρακαλούσα να μη μου δώσει ο Θεός λεπτά και μου τα πάρουν. Ευτυχώς η δυστυχώς επωκέυσαμε όπως είπε σε ανάλογη περίπτωση και ο Χαρίλαος Τρικούπης και έτσι γλύτωσα τη ζημιά. Αλλά το κράτος που δε τα μασάει κάτι τέτοια με κάθισε στο σκαμνί για... δολία χρεωκοπία ή κάτι τέτοιο που και πάλι ευτυχώς τη γλύτωσα και πέρασαν πάνω από 10-15 χρόνια με δικαστικούς αγώνες για να αποκατασταθώ, αλλά παρέμεινα πάντα με τη ρετισινιά ή το προνόμιο σαν πρώην «πρωχός».

Κι ερχόμαστε τώρα στο επίσημο χαρτί που όπως σας είπα έλαβα από το Ελεγκτικό Συνέδριο και αφορούσε αίτησή μου να αποκατασταθώ ως Κοινοτικός Υπάλληλος.

Το χαρτί αυτό ξεκίνησε πριν από 10 και πλέον χρόνια και αφού πέρασε από 40 κύματα, Ειρηνοδικεία, Πρωτοδικεία, Κοινοότητες, Νομαρχίες, Ένορκες Διοικητικές και μαρτυρικές εξετάσεις από Γενικό λογιστήριο και Ελεγκτικό Συνέδριο έφτασε κάποτε στην ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Αμ πάς; Και η ολομέλεια με 22

παρόντες προέδρους, αντιπροέδρους και Συμβούλους αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα αφού συζήτησε και σκέφτηκε σύμφωνα με το Νόμο αποφάσισε με διάφορα επειδή και επειδή σε μια απόφαση που πιάνει 9 σελίδες αναφοράς ότι απορρίπτει την υπό κρίσιν αίτηση γιατί δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία πρόσληψης ορκωμοσίας και απόλυσης παρ' όλο που αιτιολογημένα δεν υπήρχαν γιατί καταστραφήκανε από τους Γερμανοϊταλούς, εμφύλιο κλπ. και που άλλοι συνάδελφοί μου βρίσκονταν σε πλειοεκτική θέση γιατί έτυχε να μην καταστραφούν τα δικά τους αρχεία και να δικαιωθούν.

Στην απόφαση κι αυτό δια την ιστορία υπάρχει και ένα σημείο που τα 9 μέλη του Συμβουλίου διαφωνούσαν και το αναφέρω για να μη νομιστή ότι από άποψη δικαιολογητικών ήμουν σκέτο... παφλοκούμπουρο.

Έτσι τέλειωσε και η ιστορία μας που αντί να την παρουσιάσω με τη δέουσα σοβαρότητα την μετέτρεψα όπως έλεγε και ο Στέφανος εις το ευτράπελον για να διαβάζεται. Κι έτσι πήρατε και μια ιδέα με τι σόι άνθρωπο έχετε να κάνετε.

Θα μου πíte τώρα τι σας ενδιαφέρουν εσάς αυτά που σας αράδιασα. Αυτό λέω και γώ. Αλλά φταίτε και σεις που τα διαβάσετε και που σας έφαγε η περιέργεια να δείτε που το πάω.

Το πιο μεγάλο

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ

*Από κάτω απ' το ραδίκι
κάθονται δύο πιτσιρίκοι
και ρωτάν ο ένας τον άλλο
ποιό'ναι απ' όλα πιο μεγάλο.*

*Τους ακούει ένα σκαθάρι
και τους λέει «το κουκουναράκι»
τους ακούει το τριζόνι
και τους λέει «το πεπόνι»
τους ακούει και ένα τσιμπούρι
και τους λέει «το γαϊδούρι!»*

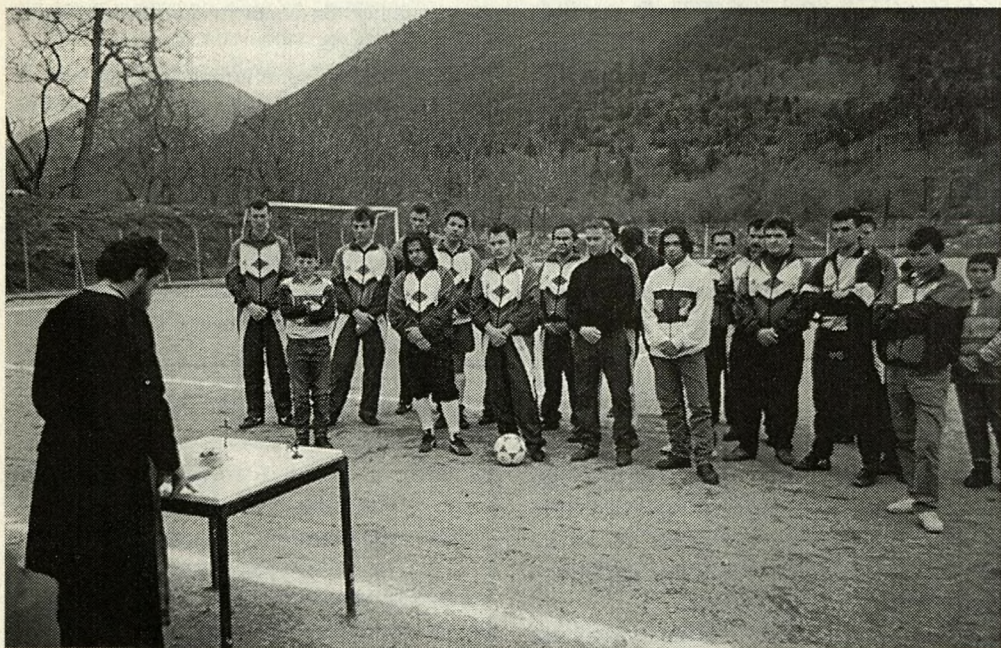
*Γέλασαν οι πιτσιρίκοι
γέλασε και το ραδίκι
και ένας με μεγάλο στόμα
βάτραχος γελάει ακόμα.*

«Αθλητικός Όμιλος Μικρού Χωριού»

Μια ελπίδα γεννιέται

Μια πρωτοβουλία άξια επαίνου πήραν οι νέοι του χωριού μας και δημιούργησαν τον «Αθλητικό Όμιλο Μικρού Χωριού» που περιλαμβάνει τμήμα ποδοσφαίρου, μπάσκετ κ.λπ. και που η δραστηριότητα και η προοπτική του επεκτείνεται και σε άλλους τομείς της ζωής του χωριού.

Με το ξεκίνημα αυτό οι νέοι του χωριού φιλοδοξούν να συνεχίσουν την παράδοση των νέων της προπολεμικής γενιάς οι οποίοι μεταλαμπαδεύσαν από την ξενητιά το ενδιαφέρον για τον αθλητισμό και τον πολιτισμό, και κατάφεραν να συμβάλλουν στην πρωτοφανή για την εποχή εκείνη ανάταση του χωριού. Αλλά και πριν από λίγα χρόνια, οι σημερινοί νέοι που βρίσκονται στο χωριό τους καλοκαιρινούς μήνες συγκρότησαν ποδοσφαιρικές ομάδες και σε πρόχειρα γήπεδα αλλά και στο μεγάλο γήπεδο στο Μικρό Χωριό μάγεψαν τους θεατές με τις επιδόσεις τους. Ο «ΚΕΡΑΥΝΟΣ» και ο «ΚΑΤΩΓΕΙΤΟΝΙΑΚΟΣ» όπως ονομάστηκαν αυτές οι ομάδες, έπαιξαν με κέφι, αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά την πρωτοπορία του χωριού μας και στον αθλητικό τομέα.

Γήπεδο Μικρού Χωριού. Αγιασμός από την έναρξη της ποδοσφαιρικής περιόδου του Αθλητικού Ομίλου Μικρού Χωριού

Όσον αφορά την πρωτοβουλία και την προσπάθεια του «Αθλητικού Ομίλου» να διευρύνει τη δραστηριότητά του και πέρα από τον αθλητισμό, αυτή θα πρέπει να τύχει ευρύτερης βοήθειας από μέρους των Μικροχωριτών, τόσο της Αδελφότητας όσο και άλλων φορέων οι οποίοι συμβάλλουν στην ανάπτυξη του χωριού. Άλλωστε ο Όμιλός μας από τους πρώτους κίολας αγώνες στην επίσημη κατηγορία στην οποία αγωνίζεται, δείχνει να διακρίνεται στο δύσκολο στίβο του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου. Παραθέτουμε παρακάτω μια σύντομη περιγραφή από τους πρώτους αγώνες που έδωσε η ομάδα μας, με την ευχή να συνεχίσει την ανοδική του πορεία η οποία κάνει όλους τους Μικροχωριτές να νιώθουν περήφανοι.

Το Δ.Σ. του Αθλητικού Ομίλου Μικρού Χωριού

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ντζούφρας Γεώργιος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τσινιάς Χρήστος

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Τσινιάς Κωνσταντίνος

ΤΑΜΙΑΣ: Τάσιου Ουρανία

ΜΕΛΗ: Καζάκου Δήμητρα, Μουτογιάννης Ιωάννης

Ιδιαίτερα γραμματείς: Καραγκούνη Μαρία

Ο Α.Ο.Μ.Χ. ανήκει στην κατηγορία Β' Ερασιτεχνικού

Την ομάδα αποτελούν:

1. ΜΠΟΤΟΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

2. ΒΑΣΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

3. ΖΑΡΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (Αρχηγός)

4. ΖΗΣΙΜΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

5. ΠΛΑΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

15. ΝΟΥΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

16. ΜΟΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ν.

17. ΜΠΟΥΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

18. ΠΛΑΚΑΣ ΣΑΚΗΣ

19. ΜΟΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Ν.

20. ΜΠΟΥΡΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ο Αθλητικός Όμιλος Μικρού Χωριού

6. ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ.

7. ΑΝΑΤΖΟΥΝΤΟΥΛΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

8. ΤΖΟΥΜΑΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

9. ΓΚΟΒΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

10. ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ

11. ΜΟΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Π.

12. ΚΥΛΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

13. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

14. ΑΖΑΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

21. ΜΠΟΥΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

22. ΤΡΑΣΤΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Προπονητής

ΤΣΕΚΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» αξίζει στον καλό φίλο του Μικρού Χωριού ποδοσφαιριστή του «Απόλλωνα Αθηνών» Αντώνη Μήνου, για την αμέριστη βοήθεια που προσφέρει στην ομάδα μας με την προετοιμασία των παικτών της, καθώς

επίσης και για την ευγενική προσφορά των αθλητικών ρούχων (φόρμες) στους ποδοσφαιριστές.

Προσφορές στον Α.Ο.Μ.Χ.

Κουτσούκης Αθαν.	
(Πρόεδρος Κοινότητας Μ.Χ.)	δρχ. 265.000
Χαριτόπουλος Διον.	δρχ. 70.000
Λουμίδης Άρης	δρχ. 50.000
Κοντογιώργος Αθαν.	δρχ. 10.000
Βενέτης Παναγιώτης	δρχ. 10.000
Τσινιάς Κων/νος	δρχ. 10.000
Νιζούφρας Γεώργιος	δρχ. 10.000
Αζακάς Νικόλαος (ιερέας)	δρχ. 10.000
Ντουφεκιάς Ελευθ.	δρχ. 5.000
Κεράνης Νικ.	δρχ. 5.000
Κρίκος Δημ.	δρχ. 5.000

θλήματος ο Α.Ο.Μ.Χ. βρέθηκε αντιμέτωπος με την ποδοσφαιρική ομάδα Γρανίτσας.

Συγκινητικό ήταν το ενδιαφέρον και η μεγάλη συμμετοχή του κόσμου καθώς και η ολόθερμη υποστήριξη στο Σύλλογό μας.

Η ανωτερότητα του Α.Ο.Μ.Χ. ήταν φανερά αφού η αντίπαλος ομάδα ελάχιστες φορές απείλησε τα καρέ μας. Το ότι στο α' ημίχρονο του αγώνα το σκορ ήταν 0-0 οφείλονταν κυρίως στην ατυχία των επιθετικών αλλά και στην καλή απόδοση του αντιπάλου γκολκίπερ. Στο β' ημίχρονο τα δεδομένα άλλαξαν και το τελικό αποτέλεσμα 2-0 κρίνεται πολύ φτωχό σκορ αν λάβουμε υπ' όψιν της ευκαιρίες που τελικώς κάθηκαν. Το πρώτο γκολ που σημειώθηκε στο

Ποδοσφαιρική Ομάδα Μικρού Χωριού στο γήπεδο Κερασοχωριού λίγο προ της έναρξης του αγώνα με την ομάδα Κερασοχωριού 21/4/96, 3-0 υπέρ του Μικρού Χωριού

Αδελφότης Μικροχωριτών	δρχ. 100.000
Τριανταφύλλης Κων/νος	δρχ. 5.000
Μπούρας Βασ.	δρχ. 5.000

Ευχαριστούμε επίσης και όλους τους υπόλοιπους χωριανούς και φίλους, οι οποίοι συνεισέφεραν στην προσπάθειά μας και δεν αναφέρονται στον παραπάνω κατάλογο.

Η δραστηριότητα του Α.Ο.Μ.Χ.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ Α.Ο.Μ.Χ. - ΓΡΑΝΙΤΣΑ: 2-0

Στην προεπίδειξη του Β' Ερασιτεχνικού Πρωτα-

γώνου από πετυχημένη ενέργεια του Σωτήρη Ζήσιμου και το δεύτερο στο 75' από χτύπημα φάουλ του Νίκου Πλάκα.

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ - Α.Ο.Μ.Χ. 0-3

Στο Κερασοχώρι ταξίδεψε η αποστολή του Α.Ο.Μ.Χ. στα πλαίσια της δεύτερης αγωνιστικής. Στο πλευρό της και πάλι ήρθαν πάρα πολλοί Μικροχωριτες οι οποίοι έδωσαν το δυναμικό παρών και έδωσαν ψυχική στα παιδιά που έδιναν τον αγώνα στο γήπεδο του Κερασοχωριού. Παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες και την ακαταλλη-

λόγτητα του αγωνιστικού χώρου ο Α.Ο.Μ.Χ. απέδωσε εξαιρετικό αποτέλεσμα. Εκμηδένισε την άμυνα των γηπεδούχων και παράλληλα δεν επέτρεψε την προσέγγιση στην περιοχή μας. Το τελικό σκορ 0-3, ήταν δίκαιο αν και χάθηκαν πολλές ευκαιρίες. Το πρώτο γκολ σημειώθηκε στο 10' με πέναλτυ του Γιάννη Βαστάκη και στο 55' με κεφαλιά του Γιώργου Γιαννακόπουλου και το σκορ έκλεισε στο 70' με αριστοτεχνική ενέργεια του Δημήτρη Γκόβαρν.

Α.Ο.Μ.Χ. - ΔΥΤΙΚΗ ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ 4-1

Με επιτυχία εστέφθη και ο τρίτος αγώνας που

καταφέραμε να έχουμε ένα θετικό και αναμενόμενο αποτέλεσμα. Η αντίπαλη ομάδα προηγήθηκε στο α' ημίχρονο και τελικά στο 65' καταφέραμε να ισοφαρίσουμε με επιτυχημένο μακρινό σουτ που κατάφερε ο Νίκος Πλάκας.

Και έτσι έληξε ο αγώνας με σκορ 1-1.

Α.Ο. ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ - ΣΕΛΛΑ 3-2

Στο ντέρμπι της κατηγορίας, η ομάδα των Σελλών προηγήθηκε με 0-2 στο πρώτο ημίχρονο, για να ανατραπεί όμως στη συνέχεια το αποτέλεσμα. Στην επανάληψη η ομάδα του χωριού μας μείωσε σε 1-2 με γκολ του Βασίλη Ζάρα, για να

Η παλιά ποδοσφαιρική ομάδα «Κεραυνός»

έδωσε ο Α.Ο.Μ.Χ. Ούτε και η Φραγκίστα δεν μπόρεσε να σταματήσει την ανοδική πορεία της ομάδας μας.

Το τελικό σκορ ήταν 4-1.

Το σκορ άνοιξε στο 12' ο Σωτήρης Ζήσιμος με κεφαλιά, στο 25' έγινε το 2-0 με σουτ του Βασίλη Ζάρα ενώ οι φιλοξενούμενοι μείωσαν σε 2-1 στο 40'. Στο 56' ο Νίκος Πλάκας με πετυχημένο μακρινό σουτ έκανε το 3-1 ενώ ο Χρήστος Μουτογιάννης έκλεισε το σκορ στο 65'.

Α.Ο.Μ.Χ. - ΣΤΕΝΩΜΑ 1-1

Στην τέταρτη Αγωνιστική μετά από τις τελευταίες απώλειες που είχε η ομάδα σε στελέχη (τραυματισμούς κ.λπ.) κατεθήκαμε να αγωνιστούμε με αυτές τις σοβαρές ελλείψεις και έτσι δεν

ισοφαρίσει αργότερα με γκολ του Γιώργου Νάκα, ενώ το τελικό σκορ διαμορφώθηκε σε 3-2 με γκολ του Νίκου Πλάκα.

ΑΟΜΧ - ΕΥΡΥΤΟΣ

Στο παιχνίδι με την καλύτερη ομάδα της κατηγορίας τον ΕΥΡΥΤΟ, ο ΑΟΜΧ αντιστάθηκε κατ' αρχήν και πήρε την ισοπαλία 1-1. Το γκολ του ΑΟΜΧ πέτυχε ο Βασίλης Ζάρας στο 1ο λεπτό του πρώτου ημίχρονου και ο ΕΥΡΥΤΟΣ ισοφάρισε στο δεύτερο ημίχρονο.

ΓΡΑΝΙΤΣΑ - Α.Ο.Μ.Χ.

Την Κυριακή στις 26 του Μάη διεξήχθη ποδοσφαιρική συνάντηση μεταξύ των ομάδων του «Αθλητικού Ομίλου του Μικρού Χωριού» με

Η παλιά ποδοσφαιρική ομάδα

την αντίστοιχη ομάδα της Γρανίτσας, στο γήπεδο της δεύτερης ομάδας όπου βρέθηκαν για τον αγώνα και πολλοί Μικροχωρίτες. Το γήπεδο παρουσίαζε πρόβλημα λόγω προηγηθείσες βροχής. Ο αγώνας υπήρξε σκληρός από τη μεριά των

γηπεδούχων και έτσι η σκληρότητα είχε αντίκτυπο και στη δική μας ομάδα. Το πρώτο γκολ στο 1ο ημίχρονο πέτυχε ο Γκότσαρης όπως και στο 2ο ημίχρονο. Το σκορ του αγώνα έληξε 3-2 υπέρ της ομάδας της Γρανίτσας.

Η προσευχή του ταπεινού

Ζαχ. Παπαντωνίου

Κύριε, σαν ήρθεν η βραδιά, σου λέω την προσευχή μου:

‘Άλλη ψυχή δεν έβλαψα στον κόσμο από τη δική μου

Εκείνοι που με πλήγωσαν ήταν αγαπημένοι.

Την πίκρα μου τη βάστηξα - μου δίνεις και την ξένη.

Μ’απαρνήθησαν οι χαρές. Δεν τις γυρεύω πίσω

προσμένω τα χειρότερα - Είν’ αμαρτία να ελπίσω.

Σαν ευτυχία την αγαπώ της νύχτας τη φοβέρα.

Στην πόρτα μου άλλος δεν χτυπά κανείς απ’ τον αγέρα.

Δεν έχω δόξα - Είν’ ήσυχα τα έργα που έχω πράξει

‘Άκουσα τη γλυκειά βροχή τη δύση έχω κοιτάξει

‘Έδωκα στα παιδιά χαρές, σε σκύλους λίγο χάδι,

ζευγάδες καλησπέρια που γύριζαν το βράδυ.

Τώρα δεν έχω τίποτα να διώξω ή να κρατήσω.

Δεν περιμένω ανταμοιβή - πολύ ‘ναι τέτοια ελπίδα!

Ευδόκησε ν’ αφανιστώ, χωρίς να ξαναζήσω

Σ’ ευχαριστώ για τα βουνά και για τους κάμπους που είδα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

Μια υπέροχη μέρα ξημέρωσε φέτος στο χωριό μας την 25η Μαρτίου. Ένας λαμπρός ήλιος βγήκε στον καταγάλανο ουρανό και τα χιονισμένα βουνά άστραφταν στο φως του. Η καμπάνα της Αγίας Κυριακής μας ξύπνησε και μας καλούσε στη λειτουργία της Μεγάλης γιορτής της Ρωμιουσύνης. Μικροχωρίτες και ξένοι επισκέπτες του χωριού γέμισαν την Αγία Κυριακή. Στη μέση περίπου της λειτουργίας τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου με τις εθνικές φορεσιές τους συντεταγμένα και με τη σημαία τους μπαίνουν στην εκκλησία με επικεφαλής την δασκάλα τους κ. Φωτεινή Καραγεωργοπούλου. Ήταν μια ευχάριστη έκπληξη για τους επισκέπτες του χωριού μας που μαζί με τους γονείς τους και μες τα καμαρώναμε που βλέπαμε πόσο χαρούμενα και περήφανα ήταν φορώντας τις φορεσιές των προγόνων τους της Μεγάλης Γενιάς των αγωνιστών του 1821. Μετά το τέλος της λειτουργίας ακολούθησε γιορτή στην αυλή του Σχολείου. Εκεί μαζεύτηκαν όλοι οι χωριανοί και οι επισκέπτες και έγινε κατάθεση στεφάνων από τη δασκάλα, τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Κουτσούκη και τον αντιπρόσωπο της Εθνικής Αντίστασης Μήλιο Ξεκάρφωτο στη θέση της σημαίας.

Στη συνέχεια στη μεγάλη αίθουσα του Σχολείου η δασκάλα κ. Φωτεινή Καραγεωργοπούλου εκφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας (που τον παραθέτουμε παρακάτω) και ακολούθησαν ποιήματα και τραγούδια από τους μαθητές και μαθήτριες που εντυπωσίασαν.

Τους εκφράζουμε τα συχαρητήριά μας και ευχόμαστε σε όλους μαζί και στην άγια δασκάλα τους και του χρόνου να μας χαρίσουν πάλι τη χαρά και τη συγκίνηση που νιώσαμε στην όμορφη γιορτή τους.

Θ. Κεράνης

Ομιλία της Διευθύντριας του Δημοτικού Σχολείου Μικρού Χωριού κ. Φωτεινής Καραγεωργοπούλου στην επέτειο της 25ης Μαρτίου

*«Χαίρε παρθένε Μαριάμ
χαίρε, χαριτωμένη
χαίρε και συ ελευθερία
Θεά τρισδοξασμένη»*

Διπλός χαιρετισμός και διπλή χαρμόσυνη είδηση. Διπλός Ευαγγελισμός και διπλή χαρά σε όλους. Διπλός αρχαγγελικός χαιρετισμός

του ουρανού προς τη γη. Προς την ταλαίπωρη ανθρωπότητα και προς την αλυσοδεμένη ελληνική λευτεριά. Χαρούμενο ουράνιο σάλπισμα προς όλους τους ανθρώπους της γης μα και χωριστά για μας τους Έλληνες.

Κάθε Έλληνας, όπου και αν βρίσκεται σήμερα, 25 Μαρτίου 1996, γιορτάζει ενωμένος μια φωτεινή επέτειο της ιστορίας του. Την εξέγερση της 25ης Μαρτίου 1821.

Μια ηρωϊκή στιγμή του ελληνικού λαού και της ιστορίας του που μαζί με μερικές άλλες, τον κατέγραψαν σε παγκόσμιο επίπεδο σαν ένα από τους σημαντικότερους παράγοντες στη διαμόρφωση της παγκόσμιας ιστορίας.

Παράλληλα γιορτάζουμε και μια μεγάλη θρησκευτική γιορτή:

«Τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου». Την γλυκύτατη αυτή ημέρα ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, φανερώθηκε στην Παναγία και της ανήγγειλε, πως θα γίνει μητέρα, η μητέρα Εκείνου που θα έφερνε στον κόσμο τα πιο ευγενικά ιδανικά: Τα ιδανικά της ειρήνης, της ελευθερίας και της αγάπης.

Θρησκεία και Πατρίδα, Ελληνισμός και Ορθοδοξία είναι το εφελτήριο στο οποίο πάτησαν οι λιονταρόψυχοι πρόγονοί μας.

Ας σταθούμε όμως στην ιστορική επέτειο. Δεν αξίζει και δεν έχει ιδιαίτερο νόημα μια στείρα ιστορική παράθεση των γεγονότων, των μαχών και των νικών. Εκείνο που έχει σημασία είναι να δούμε τους βαθύτερους παράγοντες που διαμόρφωσαν τη ροή των πραγμάτων, να συνδέσουμε τα ιδανικά του τότε αγώνα με το σήμερα, να κρατήσουμε τα θετικά του σημεία, να τονίσουμε τ' αρνητικά του για να τ' αποφεύγουμε πάντα στη δράση μας.

Τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία με επίκεντρο την Κων/πολη, ήλθε στις 29 Μαΐου 1453, να την καταλύσει η Οθωμανική Αυτοκρατορία με την πτώση της Κων/πολης. Από τότε και για 400 χρόνια τυπικά ο ελληνικός λαός ζει κάτω από την σκλαβιά των Τούρκων.

Όμως, παρά το ογκώδες, το επιβλητικό, τη δύναμη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ο Έλληνας ποτέ δεν παρέδωσε τα όπλα και τη συνείδησή του στους Τούρκους. Σε όλη τη

διάρκεια των 400 χρόνων βλέπουμε με διάφορες μορφές να εκδηλώνεται η αντίθεση, η αντίδραση του ελληνικού γένους ενάντια στον κατακτητή: Τα Ορλωφικά, οι κινήσεις των Φιλικών και του Υψηλάντη, οι διακηρύξεις και ο Θούρις του Ρήγα Φεραίου.

‘Ολη αυτή η ρευστή κατάσταση σε συνδυασμό με τις συνθήκες που υπήρχαν στο τότε διεθνές χώρο είχαν μια καταπληκτική πορεία. Μια πορεία προς την 25η Μαρτίου 1821, ημέρα της εθνεγερσίας που ο Παλαιών Πατρών Γερμανός στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας υψώνει το λάβαρο της Επανάστασης και ορκίζει τους αγωνιστές με τα συνθήματα «Ελευθερία ή Θάνατος» και «Τούρκος μη μένει στο Μοριά μηδέ στον κόσμο όλο».

Αμέσως, με θαυμαστό ρυθμό το μήνυμα της εθνεγερσίας απλώνεται σε όλους τους Έλληνες σε στεριά και θάλασσα.

Γράφονται ένδοξες στιγμές της Ιστορίας μας και μάχες όπως: της Γραβιάς, της Αλαμάνας, των Δερβενακίων, του Βαλτετσίου, του Μεσολογγίου.

Ηρωϊκές μορφές του αγώνα αναδειχνοται: ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης, ο Διάκος, ο Παπαφλέσσας, ο Ανδρούτσος, ο Μπότσαρης, ο πυρπολητής Κανάρης, η Μπουμπουλίνα.

Δεν θα πρέπει να αγνοήσουμε το κλίμα των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων και την ουσιαστική βοήθεια που υπήρχε από τους διάφορους φιλελεύθερους παράγοντες που δρούσαν στο χώρο της Ευρώπης.

‘Ολη αυτή η κατάσταση είχε σαν τίμημα αμέτρητους νεκρούς, χιλιάδες καμένα και πυρπολημένα χωριά και νησιά.

Οι σφαγές των Τούρκων ήταν πρωτοφανείς. ‘Ομως όλα αυτά δεν τσάκισαν τους Έλληνες που μετά από ένα 10χρονο περίπου αγώνα, κατακτούν την πολυπόθητη ελευθερία τους, έστω και κάτω από τις εγγυήσεις μεγάλων τότε δυνάμεων όπως: της Αγγλίας, της Ρωσίας, της Αυστρίας.

Θα πρέπει όμως να εντοπίσουμε ορισμένους παράγοντες, οι οποίοι έδρασαν καταλυτικά και οδήγησαν τον ελληνικό λαό στην πολυπόθητη ελευθερία:

1) Οι Τούρκοι ήταν ανίκανοι να τιθασεύσουν το πνεύμα και το αίσθημα της ελευθερίας του ελληνικού λαού που είχε γαλουχηθεί και αναπτυχθεί από τη φιλοσοφία και τις παραδόσεις του.

2) Οι Έλληνες κατόρθωσαν να κρατήσουν θεσμούς κλειδιά στα χέρια τους. Τέτοιοι ήταν: το εμπόριο, οι συναλλαγές, η καλλιέργεια των εδαφών. ‘Ολα αυτά τους έδιναν τη δυνατότητα να ελίσσονται και πολλές φορές να γίνονται απαραίτητοι και στους ίδιους τους Τούρκους.

3) Η εκκλησία μας που διατήρησε αρκετά προνόμια ενάντια στους Τούρκους. Ας μην ξεχνάμε το Κρυφό Σχολείο που με θέρμη, υπομονή και αδιαφορία προς το θάνατο, ζωντανεύει το εθνικό και θρησκευτικό φρόνημα. Ας μην ξεχνάμε τη δράση των καλογέρων τόσο όσο αφορά την αγωνιστική τους διάθεση σε μάχες, αλλά και την υλική τους βοήθεια στον αγώνα.

4) Οι διάφοροι Έλληνες που ζούσαν στις χώρες της Ευρώπης όπως και της Μολδοβλαχίας, κατέχοντας θέσεις σημαντικές στους κρατικούς μηχανισμούς, έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο τόσο πιέζοντας τις κυβερνήσεις για να πάρουν θέση υπέρ της Ελλάδας, όσο και βοηθώντας υλικά τον αγώνα.

5) Οι διάφοροι διανοούμενοι που διαπνέονται από φιλελεύθερες απόψεις είδαν με θετικό μάτι τον αγώνα των Ελλήνων και πρόσφεραν βοήθεια τόσο πνευματική όσο και στρατιωτική. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η περίπτωση του Λόρδου Μπάυρον.

6) Σημαντικός παράγοντας ήταν το ψυχικό αγωνιστικό σθένος, η ιδιόμορφη στρατιωτική ευφύια που είχαν οι Έλληνες.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πολλές φορές σε άνισες μάχες με πολύ δύσκολες αναλογίες κατόρθωσαν να βγουν νικητές, αλλά και το ότι δεν δίστασαν να γίνουν ολοκαύτωμα προκειμένου να μη γίνουν σκλάβοι των Τούρκων.

Το μεγαλύτερο δίδαγμα που μπορούμε να βγάλουμε από τον τότε αγώνα είναι ότι όπου υπήρχε ΕΝΟΤΗΤΑ-ΠΙΣΤΗ στην τελική επικράτηση και ΨΥΧΙΚΟ ΣΘΕΝΟΣ, τα αποτελέσματα ήταν πάντα νικηφόρα.

Εκείνο που πολλές φορές έφερε πίσω τον αγώνα του ‘21 ήταν η διχόνοια και αυταρχισμοί που εκδηλώθηκαν.

Σήμερα οι συνθήκες που περνά η χώρα μας είναι διαφορετικές από τις τότε. ‘Ομως το πρόβλημα της εθνικής ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας καθημερινά είναι στο προσκήνιο της πολιτικής ζωής της χώρας μας.

Σήμερα, που μαύρα σύννεφα περιζώνουν

τη χώρα μας, σήμερα που οι Σκοπιανοί επιβουλεύονται τη Μακεδονία μας και οι Τούρκοι τη Θράκη και τα νησιά μας επιβάλλεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά να σταθούμε άγρυπνοι φρουροί της ελευθερίας της χώρας μας και να διαφυλάξουμε τις εθνικές μας αρχές και παραδόσεις.

Γι' αυτό λοιπόν προς αποφυγή δυσάρεστων καταστάσεων πρέπει να επιδιώκουμε μεταξύ μας τη μεγαλύτερη δυνατή ενότητα, για προάσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας και της Δημοκρατίας.

Ας στρέψουμε το νού μας λοιπόν με σεβασμό και κατάνυξη και ας τιμήσουμε τους

αφανείς εκείνους ήρωες του αγώνα.

Ας δώσουμε την υπόσχεση πως δεν τους ξεχάσαμε κι αν χρειαστεί θα φανούμε αντάξιό τους.

Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821

Ζήτω ο αδούλωτος ελληνικός λαός

25η Μαρτίου: Ημέρα μνήμης, έξαρσης και ευθύνης

Ημέρα τιμής και δόξας στο Αθάνατο 1821.

Χρέος και καθήκον είναι να ενσταλάξουμε στις ψυχές των παιδιών μας, αλλά και στην ελληνική κοινωνία την ιδέα που μας προτρέπει ο εθνικός μας ποιητής Κ. Παλαμάς:

«Μεθύστε από το θάνατο κρασί του '21»

Το τραγούδι της ξενιτειάς

Ανέθεμά σε, ξενιτειά με τα φαρμάκια πόχεις!
Θα πάρω έναν ανήφορο να βρω σε κορφοβούνι,
να βρω κλαράκι φουντωτό και ριζιμιό λιθάρι,
να βρω και μια κρυόβρυση, να ξαπλωθώ στον ίσκιο,
να πιώ νερό να δροσιστώ, να πάρω λίγη ανάσα,
ν' αρχίσω να συλλογισθώ της ξενιτειάς τα πάθη,
να ειπώ τα μαύρα ντέρτια μου και τα παράπονά μου.
'Ανοιξε θλιβερή καρδιά και πικραμένο αχείλι
βγάλε κάνα χαμόγελο και πες κάνα τραγούδι.
Τραγούδια αν έχ' η μαύρη γη, κι ο τάφος χαμογέλοια,
έχει και του παιδιού η καρδιά που περπατεί στα ξένα,
τα ξένα έχουν καημούς πολλούς και καταφρόνια πλήθος,
στα ξένα δεν ανθίζουνε την άνοιξη τα δένδρα,
και δεν λαλούνε τα πουλιά, ζεστός δεν λάμπει ο ήλιος,
δε φυλλουριάζουν τα βουνά, δεν πρασινίζει ο κάμπος,
και δεν δροσίζει το νερό, και το ψωμί πικραίνει!
Στα ξένα ποιός θα σε χαρή και ποιός θα σου γελάση;
Πούν' της μανούλας τα φιλιά, τα χάδια του πατέρα;
Πούνε τα γέλοια τ' αδελφού, κ' η συντροφιά του φίλου;
Πούν' της αγάπης οι ματιές και τα γλυκά τα λόγια;
Αν αρρωστήσεις ποιός θαρθή στην ξενιτειά σιμά σου;
Να σε ρωτά τον πόνο σου, τα γιατρικά να δίνη,
στο έρμο σου προσκέφαλο να ξενυχτάη μαζί σου;
Ανάθεμά σε, ξενιτειά, με τα φαρμάκια πόχεις!

Κων. Κρυστάλλης

Γιάννης Δημ. Δερματάς

Λίγα λόγια από τον Δημήτρη Δερματά

Είναι τραγικό και αταίριαστο να φεύγουν από κοντά μας πρόσωπα αγαπημένα, σαν το φίλο μας Γιάννη Δερματά.

Είναι δύκολο να πεισθείς και να πείσεις ότι ο ολοζώντανος αυτός άνθρωπος δεν υπάρχει πια. Μεταφέρω εδώ και όσα έγραφα λίγες μέρες μετά το χαμό του, στα Απομνημονεύματά μου με όλη τη φόρτιση της στιγμής για τον αδόκητο θάνατό του.

«Στο σημείο αυτό της διήγησής μου θέλω να καταχωρήσω ένα γεγονός που με συνετάραξε, και δεν μπορώ να συνέλθω ακόμα. Αν και πέρασε μια βδομάδα από την ημέρα που έγινε στις 24 Αυγούστου 1995. Ο φίλος ο αγαπτός Γιατρός Γιάννης Δερματάς δεν υπάρχει πια. Ο απρόσμενος θάνατός του έγινε στα καλά καθούμενα. Από μια απλή εγχείρηση, που του έγινε στο χέρι για κάποιο πρόβλημα που είχε και τον εμπόδιζε στη δουλειά του να χειρουργεί.

Μετά από αυτό ανέβηκε στο δωμάτιό του. Χαριεντίζεται με την οικογένειά του. Τη γυναίκα του, την κόρη του και το γιό του. Που και αυτό έτυχε να είναι στην Ελλάδα με άδεια από τη δουλειά του που είναι στην Αμερική. Έστειλε τη γυναίκα και τα παιδιά του να δουν κάποιον φίλο που νοσηλεύονταν στην ίδια κλινική που ήτανε δημιουργημά του. Γιατί αυτός πρωτοστάτησε να γίνει το μεγάλο αυτό νοσοκομείο. Στο διάστημα αυτό της απουσίας των δικών του έπαθε ότι έπαθε. Τρέξανε όλοι να τον συνεφέρουν αλλά αυτό στάθηκε αδύνατο και έτσι έφυγε ο Γιάννης. Ο απίθανο καλός αυτός άνθρωπος για όλο τον κόσμο που τον γνώριζε και ιδιαίτερα για μένα που ήτανε ένας από τους ελάχιστους φίλους που είχα στη ζωή μου.

Αυτός εκτός από την αγάπη που είχαμε μεταξύ μας και τις οικογένειές μας. Μου συμπαραστάθηκε σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής μου. Σαν να ήταν μέλος της οικογένειάς μου. Όπως ανέφερα και παραπάνω. Όταν αρρώστησε το κορίτσι μου. Παράτησε τη δουλειά του και τους ασθενείς του και ήρθε στην Αθήνα να μας συμπαρασταθεί. Με έστειλε στους φίλους του στην Ουγγαρία με το άρρωστο κορίτσι μου για νοσηλεία. Στο θάνατο της κόρης μου ήρθε μέσα στη νύχτα με το αεροπλάνο από τη Θεσ/νίκη και στάθηκε δίπλα μας παρηγορώντας μας.

Ο Γιάννης δεν ήταν μόνο για μένα άνθρωπος με αυτά τα αισθήματα. Αλλά και για όλο τον κόσμο, που γνώρισε και εξυπρέτησε με την επιστημονική δουλειά του σαν γιατρός. Αλλά και με την καλοσύνη του σαν άνθρωπος. Όταν από τη Λάρισα και απάνω ανέφερα το όνομά μου Δερματάς, οι περισσότεροι από τους συνομιλητές μου με ρώταγαν τι τον έχεις το Γιατρό. Στο ιατρείο του όταν πήγαινα, καθόμουνα και παρίστανα τον ασθενή. Σ' αυτό περίμεναν σειρά 30 και πάνω άτομα. Θυμάμε μια φορά που έπασσα κουβέντα με κάποιον και τον ρώτησα για το Γιατρό. Άρχισε ο άνθρωπος να μου εκδηλώνει τον ενθουσιασμό του και την ευγνωμοσύνη του για αυτόν. Ο οποίος όχι μόνο τον γιάτρευε και δεν του πήρε δραχμή εγχειρίζοντάς τον, αλλά και τον ενίσχυσε αφού ήτανε φτωχός δίνοντάς του χρήματα.

Ακόμα θυμάμαι μια άλλη φορά που είχα πάει στη Θεσ/νίκη και φιλοξενιόμουν στο σπίτι του, αυτό γινόταν τα πέτρινα χρόνια τη δεκαετία του '50. Το 1954. Ήτανε ακόμα πρόσφατα τα γεγονότα. Και ο Γιάννης είχε και αυτός την ιστορία του. Αφού ήτανε σημαντικό στέλεχος στην Αντίσταση. Όντας μεταξύ των στελεχών της ΕΠΟΝ Θεσ/νίκης στο διάστημα της κατοχής με δράση. Γι' αυτό όπως μου έλεγε τον είκανε στο μάτι ακόμα και για εκτέλεση οι παρακρατικοί. Συνελήφθη από την Ασφάλεια και τον έστειλαν εξορία πρώτα στον ΑνΣτράτη και στη συνέχεια στη Μακρόνησο και γλύτωσε αυτή τη δοκιμασία. Ο Γιάννης είχε αρκετά να πει και να γράψει για τη ζωή, τη δράση του και την εποχή του. Αυτό μου έλεγε πριν από 15 μέρες που ήτανε στο χωριό. Σκόπευε αυτά να τα γράψει όλα. Αλλά οι ασχολίες του προς το παρόν δεν του το επέτρεπαν αυτό. Σχεδίαζε όταν θα ξέκοβε από τη δουλειά και ότι άλλο τον απασχολούσε. Θα ερχόταν περισσότερο στο χωριό του, το οποίο, υπεραγαπούσε. Από τους πρώτους ξενιτεμένους έδειχνε μεγάλο ενδιαφέρον για το χωριό του. Φρόντισε και έφτιαξε το πατρικό του σπίτι που έγινε σκέπη συνάντησης των φίλων και των συνεργατών του από την πόλη του Βορρά, τη Θεσσαλονίκη. Πρόθυμος πάντα για κάθε προσφορά στο χωριό του. Στάθηκε πάντοτε σε κάθε ανάγκη και εκδήλωση του χωριού ο σημαντικότερος κορηγός σε χρήματα.

Αλλά και πρωτοστατούσε στα γλέντια στις συναναστροφές. Μου είναι δύσκολο να παραδεχθώ και να πιστέψω σημειώνοντας αυτές τις γραμμές ότι ο ολοζώντανος αυτός άνθρωπος, που φέτος στις 6 του μηνός Αυγούστου στο πανηγύρι μας της Αγίας Σωτήρας ήταν ο πρώτος στο χορό και στο κέφι και στις δύο βραδιές που κράτησε αυτό. Αυτό γίνεται κάθε χρόνο στο γλέντι του πανηγυριού, αυτός πρωτοστατούσε και άνοιγε το χορό. Φέτος μετά το πανηγύρι κάναμε και τη χρονιάτικη συνεστιάση με τη συνεργασία του φίλου του χωριού και εκλεκτού μας προσωπικού φίλου Αυγέρη Αυγερόπουλου, ο οποίος διέθεσε το πικάπ του και τη μοναδική του συλλογή από τα παραδοσιακά και δημοτικά τραγούδια.

Ο Γιάννης ξεφάντωσε σε όλη τη διάρκεια του γλεντιού χορεύοντας σαν νέος εικοσάρης με πρωτοφανές κέφι σαν νάθελε να αποχαιρέτισει την πλατεία, τις βρύσες, τον πλάτανο και τον κόσμο και ότι αγάπησε στο πανέμορφο χωριό μας. Δεν μπορώ να το πιστέψω, όχι μόνο εγώ, αλλά και όλοι οι χωριανοί και γνωστοί του, που τον υπεραγαπούσαμε, ότι δεν θα τον ξαναδούμε. Αυτόν το χρήσιμο και ωραίο άνθρωπο που δεν είχε κανέναν εχθρό. Αλλά μόνο φίλους.

Η εξορία του ήταν στον Αν-Στρατή ως πολίτης. Μετά στη Μακρόνησο υπηρέτησε ως κρατούμενος στρατιώτης. Η ζωή αυτού του σημαδέυτηκε για τα αριστερά φρονήματά του και το πρώτο χτύπημα ήταν όταν σπούδασε στο Πανεπιστήμιο στη Θεσ/νίκη και είχε πάρει την υποτροφία να σπουδάσει στο Παρίσι. Δεν τον στείλανε για τα φρονήματά του. Θέλω εδώ να σημειώσω μια συνομιλία που είχα μαζί του το 1954.

Πήγα στη Θεσσαλονίκη νοσταλγώντας τη ζωή

που έκανα εκεί όταν δούλευα στη ΧΡΩΠΕΙ τη δεκαετία του '30, φυσικό ήταν η φιλοξενία να είναι στο σπίτι τους, που ζούσε αυτός με την καλή του μάνα. Τότε δεν ήταν σε ανθηρή οικονομική κατάσταση. Δούλευε ως γιατρός στο ΑΧΕΠΑ και έπερνε 1.500 δρχ. το μήνα. Σε μένα από τότε τα εξομολογιότανε όλα. Μου είπε λοιπόν ότι από τη Σαμοθράκη που υπηρετούσε ως γιατρός και άφησε και εκεί όνομα για το ταλέντο του στην ιατρική και την καλοσύνη του, ότι του προτείνανε να πάει εκεί, όπου θα του άνοιγαν ιατρείο με μισθό 5.000 δρχ. το μήνα. Ακόμα του τάζανε γυναίκα με 1.500 χρυσές λίρες. Ο μισθός θα ήτανε για την εξέταση των απόρων και θα ήτανε ακόμα ελεύθερος να εξασκεί το επάγγελμά του. Όταν μου τα είπε όλα αυτά του είπα. Και κάθισε ακόμα μωρέ; Αυτό είναι μοναδική τύχη για σένα, τι περιμένεις να ζήσεις με 1.500 δραχμές; Η απάντησή του ήτανε. Εγώ θα κάνω εκείνο που θέλω. Μου λείπει ένα ποσόν από 200 λίρες, αν βρω αυτά τα χρήματα θα πάω στο Παρίσι να σπουδάσω, να εξασκηθώ να πάρω ειδικότητα. Αν δεν το καταφέρω αυτό θα με δεις νάρθω στο χωριό να ζήσω. Ζήτησε από πολλές μεριές να δανειστεί. Κανένας δεν του έδωσε, βρέθηκε όμως κάποιος συγγενής και του έδωσε.

Πήγε ο Γιάννης στο Παρίσι και έγινε άριστος επιστήμων, αφήνοντας όνομα γιατρεύοντας τόσο κόσμο.

Όσα λόγια και να πούμε. Όσα εγκώμια και να κάνουμε δεν καλύπτουμε τα χαρίσματα και την καλοσύνη του εξαιρετικού αυτού ανθρώπου, που ο χαμός του στοιχίσε σε όλους μας. Και το χωριό που υπεραγαπούσε το αφήνει ορφανό και φτωχότερο από την έλλειψη της παρουσίας του».

Η Χωριάτισσα

Χωριάτισσα, ξυπόλυτη, φτωχή,
βαρειά ζαλιγωμένη,
άσκεπη μέσα στη βροχή
που πας εσύ καυμένη;

Στον έλατο ξεσπά ο κεραυνός.
Το ρέμμα πλημμυρίζει.
Μαύρος θολός κι ο ουρανός,
σα να σε φοβερίζει.

Η νύχτα θεοσκοτεινή θαρθεί.
Το κρύο σε παγώνει.
Σε βλέπω πώχεις κουρασθεί.
Το μάτι σου ιδρώνει.

Κι όμως σκυφτή περνάς και δε μιλάς.
Σκουπίζεις τη ματιά σου.
Ω! με τι κόπο κουβαλάς
ψωμί για τα παιδιά σου!...

Δώρας Ανθης (Νίκος Ζωγραφόπουλος)

Από το χώρο της Ευρυτανίας

ΦΑΚΕΛΟΣ: Οι Γιατροί της Ευρυτανίας

Πάνε σαράντα χρόνια, από τις μέρες του 1955 που ιδρύθηκε η «Πανευρυτανική Ένωση» ενώ εδώ και 10 χρόνια λειτουργεί και ως «Πανευρυτανική Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων». Πάνε 20 χρόνια πάλι, από τότε που ξεκίνησε την πολυπλευρη δράση της η Ομάδα Κοινωνικής Αλληλεγγύης των γιατρών της.

Το 1955 μια ομάδα Ευρυτάνων Επιστημόνων, με επικεφαλής τον Ανδρέα Πουρνάρα και συνεργάτες τους Κωνσταντίνο Τσάτσο, Κωνσταντίνο Τριανταφυλλόπουλο, Νικόλαο Τσαμπούλα, Ιωάννη Χρυσικό, Πάνο Βασιλείου και τον Παύλο Μπακογιάννη, αποφάσισε να συμπαρασταθεί στη δεινοπαθούσα Ευρυτανία που μόλις έβγαине από τη λαίλαπα μιας ταραγμένης δεκαετίας. Αρωγοί στην πρωτοβουλία τους αυτή στάθηκαν οι ξενιτεμένοι Ευρυτάνες της Αμερικής, με την ιστορική ομογενειακή οργάνωσή τους «Το Βελούχι».

Έτσι θεμελιώθηκε η υπερωκεάνια γέφυρα με τη γενέθλιο γη και δημιουργήθηκαν τα μεγάλα έργα του «Βελούχου» ανθρωπιστικά και πνευματικά, για να τονώσουν την παιδεία, την υγεία και να ανεβάσουν τη στάθμη του πολιτισμού της Ευρυτανίας. Ένας υπερωκεάνιος ομφάλιος λώρος συνδέει τόσα χρόνια τους Ευρυτάνες με το «Βελούχι» και κρατάει ζεστές τις καρδιές των λίγων πια που απέμειναν να φυλάνε εστίες πατρογονικές, άδειες εκκλησίες, ορφανά σχολεία, νεκρά κοιμητήρια στα ερημοχώρια και στους παραπαίοντες πληθυσμιακά οικισμούς. Και μια βαθιά συνέπεια που κρατάει ζωντανή και ανθρώπινη σχέση της «Πανευρυτανικής Ένωσης» με τους αδύνατους, τους ηλικιωμένους, τις γυναίκες, της πανέμορφης μεν αλλά μελαγχολικής στην ερημιά της γης.

Ο νομός της Ευρυτανίας υπήρξε για πολλά χρόνια ένας κατ' εξοχήν νομός «άγονης γραμμής». Ένα από τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετώπιζε ήταν η υγειονομική περιθάλψη των κατοίκων.

Η «Πανευρυτανική Ένωση» με την πρωτοβουλία του Προέδρου της κ. Παν. Κωστοπαναγιώτη και του γιατρού Τάσου Κοντομέρκου κάλεσε μια ομάδα γιατρών Ευρυτάνων διαφόρων ειδικοτήτων κι αποφασίστηκε το 1976 η δημιουργία ομάδας Γιατρών Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής με στόχο τη συμπαράσταση των

συμπatriωτών μας σε προβλήματα υγείας με περιοδικές επισκέψεις στα χωριά.

Το κλιμάκιο που απεπελείτο από γιατρούς όλων των ειδικοτήτων (παθολόγος, καρδιολόγος, ρευματολόγος, οφθαλμίατρος, ΩΡΛ, οδοντίατρος, ορθοπεδικός, νευροχειρουργός, μικροβιολόγος, γυναικολόγος, ενδοκρινολόγος).

Οι πρωτεργάτες που υλοποίησαν την ιδέα αυτή ήταν οι Ευρυτάνες γιατροί: Ζαρκαδούλας Βησσαρίων (Ορθοπεδικός), Καρανίκας Ηλίας (Ορθοπεδικός), Καρβέλης Νίκος (Ωτορινολαρυγγολόγος), Κοντομέρκος Τάσος (Ρευματολόγος), Ματθές Δημήτρης (Παθολόγος), Παπαδήμας Ιωάννης (Παθολόγος), Πριτσιόλας Κώστας (Οδοντίατρος), Τάκης Νίκος (Ορθοπεδικός), Τσίρου Μαριάννα (Οφθαλμίατρος), Τσίγκας Δημήτρης (Καρδιολόγος), Χαλιιάσης Γιώργος (Παιδίατρος) και μετά προστέθηκαν οι γιατροί:

Μπακόλας Γεώργιος (Ακτινολόγος), Πατσιγιάννης Γιώργος (Νευρολόγος-Ψυχίατρος), Τόλης Απόστολος (Παθολόγος), Τάκη Μαρία (Οδοντίατρος). Στη συνέχεια η ομάδα διερύνθηκε και στελεχώθηκε από γιατρούς μη Ευρυτάνες φίλους των Ευρυτάνων Γιατρών, έτσι η ομάδα Αλληλεγγύης Γιατρών συγκροτήθηκε από 46 γιατρούς, που ανάλογα με τις δυνατότητές τους συμμετέχουν περιοδικά στις εξορμήσεις και καλύπτουν όλες τις περιοχές της Ευρυτανίας ακόμη και τα πιο απομακρυσμένα χωριά. Στα προγράμματα των επισκέψεων περιλαμβάνεται εξέταση των κατοίκων και ενημερωτικές ομιλίες προληπτικής ιατρικής.

Η ιατρική αυτή εθελοντική εξόρμηση των «Γιατρών της Ευρυτανίας» που επαναλαμβάνεται αρκετές φορές το χρόνο, στηρίζεται αποκλειστικά στις συνδρομές των μελών της «Πανευρυτανικής Ένωσης» και των αποδήμων Ευρυτάνων του «Βελούχου» ενώ ενεργά συμμετέχουν και ορισμένοι φορείς της Ευρυτανίας, η Μητρόπολη Καρπενησίου, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση κ.ά.

Επειδή οι εξορμήσεις των γιατρών συναντούν αντιδράσεις από τους γιατρούς του Καρπενησίου, από σεβασμό στους αναγνώστες μας παραθέτουμε την επιστολή του Ιατρικού Συλλόγου Ευρυτανίας προς την «Πανευρυτανική» που αναφέρεται στις εξορμήσεις αυτές την απαντητική επιστολή της «Πανευρυτανικής Έ-

ωσης», καθώς επίσης επιστολή του Περιφερειακού Διευθυντή Ευρυτανίας και του Προέδρου Δτ. Φραγκίστας που αναφέρονται σ' αυτές τις εξορμήσεις.

Η Επιστολή του Ιατρικού Συλλόγου Ευρυτανίας προς το κλιμάκιο Ιατρών Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής Ένωσης.

Κύριοι

Όπως σας είχαμε ήδη ενημερώσει η Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας στις 13/7/95 απεφάσισε ομόφωνα οποιαδήποτε επίσκεψη - παροχή ιατρικής συνδρομής - του κλιμακίου των ιατρών Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής Ένωσης, του λοιπού θα γίνεται μόνον κατόπιν εγγράφου εγκρίσεως του Ιατρικού Συλλόγου Ευρυτανίας. Τούτο άλλωστε αναφέρεται ρητά στα άρθρα 14 και 19/8 του Α.Ν. 1565/39 «περί καθηκόντων και υποχρεώσεων του ιατρού».

Παρά ταύτα, για μια ακόμη φορά μας κοινοποιήθηκε απλώς έγγραφό σας με το οποίο αναγγέλεται νέα επίσκεψη στο Νομό μας, χωρίς έστω και τυπική προηγούμενη συνεννόηση μαζί μας. Τούτο θεωρούμε ότι αποτελεί περιφρόνηση προς το Σύλλογό μας και αντίκειται στους στοιχειώδεις κανόνες συναδελφικής δεοντολογίας.

Κύριοι

Η δραστηριότητα και προσφορά σας στην παροχή υπηρεσιών υγείας στο Νομό μας στη δεκαετία του '80 ήταν ουσιαστική και ευπρόσδεκτη, γεγονός το οποίο αναγνωρίστηκε παντοιοτρόπως. Τα τελευταία όμως χρόνια το σκηνικό στο Νομό μας έχει ριζικά αλλάξει τόσο με τη στελέχωση με ειδικό ιατρικό προσωπικό του νοσοκομείου μας όσο και σε ασκούντες ελεύθερο επάγγελμα συναδέλφους στην πόλη μας. Συγκεκριμένα, σήμερα ασκούν την ιατρική 22 διαφόρων ειδικοτήτων ιατροί στην πόλη μας εκ των οποίων 6 ιδιωτεύουν. Παράλληλα βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία πλήρωσης 12 ακόμη θέσεων ιατρών κλάδου ΕΣΥ για το Νοσοκομείο μας.

Κατόπιν των ανωτέρων, σε συνάρτηση με την καθομολογούμενη οικονομική ύφεση, το δημογραφικό μαρασμό του Νομού μας, την πλήρη στελέχωση των Αγροτικών Ιατρείων, των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στον τόπο μας και κυρίως τον πρόσφατα ψηφισθέντα νόμο περί αντικειμενικών κριτηρίων (δε γίνεται διάκριση των ιατρών του Κοζωνακίου με του Καρπενησίου) καθιστούν οριακά βιώσιμη τη

διατήρηση των ιατρείων των ελευθέρων επαγγελματιών συναδέλφων της πόλης μας. Όπως αντιλαμβάνεστε, οι επισκέψεις σας αποτελούν ένα ακόμη πλήγμα οικονομικό αλλά και επιστημονικό.

Εξ άλλου, δεν θεωρούμε ότι η κάλυψη των αναγκών στην υγεία επιτυγχάνεται με την σποραδική κατά αραιά χρονικά διαστήματα επίσκεψη του κλιμακίου σας.

Κατόπιν αυτών θα παρακαλούσαμε να αναθεωρήσετε τις απόψεις σας για την παροχή υπηρεσιών υγείας στο Νομό μας, να σεβαστείτε την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας, ώστε από κοινού και με καλή συνεργασία να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να αναβαθμίσουμε το επίπεδο περίθαλψης των κατοίκων του τόπου μας.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Ο Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου
Ευρυτανίας

Δημήτρης Καρατσίκης
Ο Γεν. Γραμματέας
Βασίλειος Αθανασούλιας

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Προς τον
Ιατρικό Σύλλογο Ευρυτανίας
Καρπενήσι
Αθήνα, 7η Φεβρ. 1996
Αξιότιμοι κύριοι,

Σε απάντηση του υπ' αριθμόν πρωτ. 137/17.11.95 εγγράφου σας, στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρετε ότι με την καθομολογούμενη οικονομική ύφεση, τον δημογραφικό μαρασμό του Νομού μας: «...οι επισκέψεις των ιατρών της «Πανευρυτανικής Ένωσης αποτελούν ένα ακόμη πλήγμα οικονομικό αλλά και επιστημονικό», έχομε την τιμή να σας γνωρίσουμε τα ακόλουθα.

Η «Πανευρυτανική Ένωση - όπως γνωρίζετε - από 15ετίας και πλέον πραγματοποιεί κατά καιρούς επισκέψεις-εξορμήσεις του κλιμακίου Ιατρών Κοινωνικής Αλληλεγγύης σε διάφορες κοινότητες και στο Κέντρο Υγείας του Νομού μας, το οποίο σημειωτέον από της ιδρύσεώς του (1986) μέχρι σήμερα δεν έχει στελεχωθεί με το υπό του Νόμου προβλεπόμενο ιατρικό προσωπικό ειδικοτήτων. Σας υπενθυμίζομε δε ότι τούτο με πρόσκληση των αρχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης λειτούργησε για πρώτη φορά από το Κλιμάκιο των Ιατρών της «Πανευρυτανικής» με ιατρούς ειδικοτήτων. Έκτοτε μ' αυτή τη μορφή και σύνθεση λειτουργεί μόνον οσάκις

το κλιμάκιο των ιατρών μας επισκέπτεται τη Δυτ. Φραγκία και σ' αρμονική συνεργασία με τους αγροτικούς ιατρούς εξετάζει σ' αυτό δωρεάν κατοίκους της περιοχής.

Ο σκοπός των επισκέψεων-εξορμήσεων της Ομάδας Ιατρών Κοινωνικής Αλληλεγγύης είναι αφενός η επαφή και επικοινωνία των Ευρυτάνων που κατοικούν στην Πρωτεύουσα και των αδελφών μας που κατοικούν μονίμως στην Ευρυτανία και αφετέρου η δωρεάν παροχή ιατρικής βοήθειας προς τους δεύτερους. Οι εξετάσεις που γίνονται έχουν το χαρακτήρα της παροχής κοινωνικών προληπτικών ιατρικών υπηρεσιών που εντάσσονται στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και αποσκοπούν στη διάγνωση των υγειονομικών αναγκών και όχι στην παροχή ιατρικών υπηρεσιών σε δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο επίπεδο. Δηλαδή η άσκηση του προληπτικού μας έργου εντάσσεται σε γενική εξέταση των κατοίκων, φθορίωση των δοντιών των παιδιών, ενημερωτικές ομιλίες πρόληψης κ.ά. Οι ενέργειές μας, αυτές αποσκοπούν στην πιστοποίηση των υγειονομικών αναγκών και στην παραπομπή των εξεταζομένων στις ανάλογες ειδικότητες τόσο των Ιατρών Καρπενησίου όσο και του Νοσοκομείου. Αξίζει να επισημανθεί ότι η Ομάδα των Ιατρών μας αποτελείται από Ιατρούς που υπηρετούν σε διάφορα Νοσοκομεία της Αττικής - επί το πλείστον - και από μερικούς ιδιώτες ιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων και κυρίως αυτών των ειδικοτήτων, που δεν απαντώνται στην Ευρυτανία.

Με τον τρόπο αυτό δρούμε υποβοηθητικά προς το έργο του Ιατρικού σας Συλλόγου και επιπλέον οι επισκέψεις μας επικεντρώνονται προς τις περιοχές όπου κατοικούν μονίμως Ευρυτάνες και αντιμετωπίζουν πολλαπλές δυσκολίες που δεν τους επιτρέπουν να επισκεφθούν Ιατρούς του Συλλόγου σας. Μερικές από αυτές είναι: Η απασχόληση τους σε αγροτικές - κτηνοτροφικές εργασίες, τα έξοδα - εισιτήρια που πρέπει να καταβάλουν στα λεωφορεία για να μεταβούν στο Καρπενήσι και να επιστρέψουν στα χωριά τους, οι αμοιβές των ιατρών και πολλές φορές τα χρήματα που χρειάζονται για να διανυκτερεύσουν στο Καρπενήσι και ακόμα οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες τους εμποδίζουν να βγουν από τα σπίτια τους.

Γνωρίζετε πως οι κάτοικοι της ελληνικής υπαίθρου και ιδιαίτερα των ορεινών περιοχών της ιδιαίτερης πατρίδας μας πηγαίνουν στους

γιατρούς μόνον όταν αρρωστήσουν βαριά. Από τις επισκέψεις αυτών των Ευρυτάνων που παίρνουν 10.000 δραχμές αγροτική σύνταξη περιμένουν να ενιοχούν το εισόδημά τους οι 6 ιδιώτες γιατροί του Καρπενησίου;

Θεωρείται ατυχές το περιεχόμενο του εγγράφου σας καθόσον όλοι οι ιατροί έδωσαν τον ίδιο όρκο και η προσφορά των Ιατρών μας διέπεται από τις «Ιπποκράτειες αρχές». Η οικονομική ύφεση γράφεται «πως πλήττει τον ιατρικό κόσμο της Ευρυτανίας». Και αυτό είναι αληθές, αλλά σκεφθείτε πόσο πλήττει τους αδελφούς μας «Ακρίτες» που με μηδαμινό - ελάχιστο ατομικό εισόδημα παραμένουν στις πατρογονικές μας εστίες, για να μη ρημάξει ο τόπος μας.

Σ' αυτούς τους Ευρυτάνες προσφέρουν δωρεάν τις ταπεινές υπηρεσίες τους οι Ιατροί της Ένωσής μας και ασφαλώς θα γνωρίζετε ότι οι Ιατροί της Πανευρυτανικής επισκέπτονται χωριά της Ευρυτανίας και το Ιατρικό Κέντρο, ανταποκρινόμενοι στις προσκλήσεις - στις εκκλήσεις των κατοίκων των χωριών, των Ευρυτανικών Συλλόγων, των Αρχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Προέδρων των Ιδρυμάτων Κοινωνικής Πρόνοιας και στα ιδρύματα αυτά που λειτουργούν στο Καρπενήσι δεν παίρνουν μέρος Ιατροί που έχουν την ίδια ειδικότητα με συναδέλφους - ελεύτερους επαγγελματίες που εργάζονται στην ίδια πόλη μήπως παραβιάσουν τα οικονομικά - επαγγελματικά συμφέροντα των τελευταίων.

Δεν κάνουν, περιοδείες, επισκέψεις, διαφημίσεις για ιδιοτελείς σκοπούς, οι γιατροί μας. Εγκαταλείπουν τα σπίτια τους μερικά (3-5 χρόνο) Σαββατοκύριακα, πολλές φορές καταβάλλουν εξ ιδίων τα έξοδα μετάβασης, επιστροφής και διανυκτέρευσης και με δυσμενείς καιρικές συνθήκες στα ορεινά ευρυτανικά χωριά ή στα ευαγή ιδρύματα μετουσιώνουν τον Ιπποκράτειο όρκο.

Και τώρα απαντώντας στην απόφαση που πήρε η Γενική Συνέλευσή σας: «Οποιαδήποτε επίσκεψη - παροχή ιατρικής συνδρομής - του κλιμακίου των Ιατρών Αλληλεγγύης της Πανευρυτανικής Ένωσης, του λοιπού (όπως γράφεται) θα γίνεται μόνον κατόπιν εγγράφου εγκρίσεως του Ιατρικού Συλλόγου Ευρυτανίας. Τούτου άλλωστε αναφέρεται ρητά στα άρθρα 14 και 19/8 του Α.Ν. 1565/39 Περί καθηκόντων και υποχρεώσεων του ιατρού», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Κατά το άρθρο 14 του Α.Ν. 1565/1939 ΦΕΚ Α/16 Περί Κώδικος ασκήσεως του Ιατρού Επαγγέλματος «Απαγορεύεται η πλανοδιακή άσκηση της ιατρικής. Τακτικά περιηγήσεις προς παροχήν ιατρικής συνδρομής επιτρέπονται τη εγκρίσει του οικείου Ιατρικού Συλλόγου, όταν συνηγορούν προς τούτο ιδιαίτερα τοπικά συνθήκαι». Εξάλλου κατά το άρθρο 19 παρ. δ. του ίδιου νόμου «Απαγορεύεται εις τους ιατρούς η καθ'οιονδήποτε τρόπον αγγελία ότι δέχονται να θεραπεύσουν δωρεάν αρρώστους». Περαιτέρω το άρθρο 31 του ίδιου νόμου ορίζει: «Η παρά του ιατρού λήψις κατωτέρας του εν εκάστη περίπτωσηι και εν εκάστη περιφέρεια ισχύοντος κατωτάτου ορίου ιατρικής αμοιβής ή μη λήψις ουδεμίας αμοιβής ουδαμώς αντίκειται εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου εφ' όσον δεν γίνεται προς αθέμιτον συναγωνισμόν και διαφρήμισιν».

Τούτων ούτως έχοντων οφείλουμε να επισημάνουμε τα εξής σημεία. Η από πολλών ετών ομοιόμορφη πρακτική της Πανευρυτανικής Ένωσης που πιστή στις αρχές και τους σκοπούς της να επισκέπτεται το κλιμάκιο δηλαδή των Ιατρών Αθηληγύτης τους Ευρυτάνες στον τόπο τους είχε και την έγκριση και τους επαίνους του Ιατρικού Συλλόγου Ευρυτανίας και όλων των Κρατικών Παραγόντων του Νομού και άλλων ανώτερων λειτουργών της Ελληνικής Πολιτείας, αλλά και ετύγχανε των πλέον θερμών ευχαριστιών του εκεί παραμένοντος ακόμα Ευρυτανικού πληθυσμού.

Είναι προφανές και πασιφανές ότι κανένας αθέμιτος ανταγωνισμός από μέρους των Ιατρών του Κλιμακίου έναντι των Ιατρών της Ευρυτανίας λαμβάνει χώραν και εξάλλου η κοινωνική προσφορά τούτων των Ιατρών πραγματοποιείται στο όνομα της «Πανευρυτανικής Ένωσης» (ενός τοπικού Σωματείου - Εκπολιτιστικού, Κοινωνικού κλπ. Συλλόγου) και ουδεμία άλλη σχέση με την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος έχει.

Τέλος δε παραλείπουμε να σας καταστήσουμε γνωστόν ότι ουδέποτε διανοηθήκαμε να επιδείξουμε δια λόγων ή έργων περιφρόνηση προς σας, να υποτιμήσουμε τις επιστημονικές γνώσεις σας και να υποκαταστήσουμε την παρουσία σας στον ευρυτανικό χώρο.

Σας περιβάλλουμε με εξαίρετη τιμή και θερμή πάντοτε αγάπη, γιατί γνωρίζουμε πως επιτελείτε το Ιπποκράτειο λειτούργημα και μάλιστα σε μια περιοχή με πολλές ιδιαιτερότη-

τες όπως είναι η ιδιαίτερη πατρίδα μας, άγονη, ορεινή, απρόσιτη με δριμύ και μακράς διάρκειας χειμώνα, με οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα που κυριαρχείται από υπογεννητικότητα και γεροντοποίηση του αγροτικού μας πληθυσμού.

Δε θεωρούμε περιττό να σας γνωρίσουμε το περιεχόμενο του εγγράφου σας όπου έγινε γνωστό, προκάλεσε ποικίλα σχόλια από τους συμπολίτες μας και από φίλους της ιδιαίτερης πατρίδας μας. Σκεφθείτε πως θα το αποδεχθούν οι κατοικούντες στα χωριά της Ευρυτανίας και ακόμα οι Ιατροί της Πανευρυτανικής που δεν κατάγονται από την Ευρυτανία αλλά αγαπώντας τον τόπο μας αποτελούν μέλη της Ομάδας μας. Αναλογιστείτε τι θα γίνει και τι θα ακούσουμε όλοι κι εσείς κι εμείς από τους Ευρυτάνες αν σταματήσει η «Πανευρυτανική Ένωση» να προσφέρει αυτό το θεάρεστο έργο που επιτελεί επί τόσα χρόνια και τυγχάνει όχι μόνο Πανευρυτανικής αλλά Πανελληνίας αναγνώρισης!

Σήμερα 7.2.96 το κανάλι της τηλεόρασης «ΑΝΤΕΝΑ» στις 8.30 π.μ. μετέδωσε την είδηση: «Ο καθηγητής της Χειρουργικής Βουλευτής της Ν.Δ. της Φθιώτιδας Αθαν. Γιαννόπουλος οργάνωσε κινητό συνεργείο και ομάδα Ιατρών όλων των ειδικοτήτων με τους οποίους επισκέπτεται τα χωριά του Νομού του όπου εξετάζουν δωρεάν κατοίκους. Μας αντέγραψε δηλαδή! Και ο κ. Γ. Παπαδάκης σχολιάζοντας το γεγονός επαινέσε την όλη προσπάθεια και άφησε να εννοηθεί ότι τέτοιες πράξεις πρέπει να βρουν κι άλλους μιμητές! Τα δικά μας σχόλια περιτεύουν.

Με εντολή του Διοικητικού Συμβουλίου από τα μέλη του οποίου συντάχθηκε το παρόν και με θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς.

Με εξαιρετική τιμή

Ο Πρόεδρος

Π. Κ. Κωστοπαναγιώτης

Ο Αντιπρόεδρος και Υπεύθυνος

της Ομάδας Ιατρών

Κοινωνικής Αθηληγύτης

Αναστ. Κοντομέρκος

Ο Γεν. Γραμματέας

Ι. Γ. Ζούμπος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ Ν. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΕΡΙΦ/ΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
Καρπενήσι, 28/11/1995
Αρ. Πρωτ.: 188

ΠΡΟΣ: ΤΗΝ ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
Κλεισθένους 17 - 10552 ΑΘΗΝΑ
Κύριοι,

Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας για την πολυετή και αποδοτική δραστηριότητα του Κλιμακίου των Ιατρών Αλληλεγγύης της Ένωσης, πιστεύοντας ότι διερμηνεύουμε και τα συναισθήματα του μεγαλύτερου -αν όχι όλου- αριθμού των κατοίκων του Νομού Ευρυτανίας.

Σε περίπτωση που αποφασίσετε τη συνέχιση της παροχής υπηρεσιών υγείας στο λαό της περιοχής μας, θα μας εύρετε θερμούς συμπαράστατες και θα σας προσφέρουμε όποια ηθική και υλική βοήθεια ήθελε μας ζητηθεί στα πλαίσια των δυνατοτήτων μας.

Ο Περιφερειακός Διευθυντής
Ιωάννης Πούλος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΦΡΑΓΚΙΣΤΑΣ
Δυτική Φραγκίστα
13-12-1995

ΠΡΟΣ:

Την Πανευρυτανική Ένωση
Υπόψη Υπεύθυνου της Ομάδας Ιατρών
Αντιπροέδρου κ. Τάσου Κοντομέρκου
Κλεισθένους 17 - 105 52 ΑΘΗΝΑ

Για μια ακόμη φορά θέλουμε, με τα πιο ειλικρινή αισθήματα ευγνωμοσύνης να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αγάπη σας προς τον Ευρυτανικό λαό, την οποία αποδεικνύει η τακτική παρουσία σας στην Ευρυτανία

και η προσφορά ιατρικής φροντίδας προς εκείνους που τόσο την έχουν ανάγκη.

Όχι γιατί το Ν. Νοσοκομείο δεν μπορεί να την προσφέρει, αλλά γιατί ο Ευρυτανός ξωμάχος δεν είναι σε θέση να την αναζητήσει, έχει ένα σωρό δυσκολίες με τις κτηνοτροφικές του ασχολίες, με τη συγκοινωνία, με την διαμονή στο Καρπενήσι, με τις δαπάνες της μακρινής μετακίνησης, με τις οποίες αναστολές και φοβίες συνοδεύουν μια ανάλογη απόφασή του.

Πιστεύουμε ότι κριτήριο για το έργο σας και αδιάψευστος μάρτυρας είναι η μαζική προσέλευση ασθενών από όλη τη Δυτική Ευρυτανία στο Κέντρο Υγείας και αυτή νομίζουμε ότι πρέπει να έχετε σαν σταθερό γνώμονα για τις όποιες αποφάσεις σας. Δεν έχουμε την πρόθεση ούτε ανπδικίες, ούτε αμφισβητήσεις προς τις απόψεις του Ιατρικού Συλλόγου Ευρυτανίας. Δεν έχουμε καν την αίσθηση ότι μπορεί να υπάρχει κάποιας μορφής ανταγωνιστική διάθεση από οπουδήποτε προερχόμενη. Όπως εκείνοι αγωνιούν για την υγεία των ασθενών τους, έτσι ακριβώς κατανοούμε και το ζήλο των γιατρών της Πανευρυτανικής για τον λαό της δυσπρόσιτης μου και τόσο αξιαγάπητης Ευρυτανίας.

Μεταφέρετε σας παρακαλούμε την δική μας αγάπη σε όλους τους γιατρούς της ομάδας και τον σεβαστό Πρόεδρο κ. Κωστοπαναγιώτη. Με την παράκληση να σας έχουμε σύντομα και πάλι κοντά μας.

Με τιμή
Δ. ΓΚΟΡΟΓΙΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

18η ΕΚΘΕΣΗ - ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΠΛΑΚΑ

Η 18η Εκθεση Σπουδαστών των Εργαστηρίων Αρχιτεκτονικού Σχεδίου, Ελευθέρου Σχεδίου και Ζωγραφικής από το ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΠΛΑΚΑ Πατησίων 65 και Ιουλιανού, 1ος όροφος έγινε από τις 12-31 Μαΐου 1996. Κατά την ημέρα των εγκαινίων της Έκθεσης βραβεύτηκαν οι 261 επιτυχόντες σπουδαστές στις εξετάξεις του 1995.

Στα σεμινάρια που γίνονται στο Κέντρο είναι:

Για τα οικαστικά Ζωγραφική-Αγιογραφία, Παιδικό σχέδιο, Κόσμημα Μικρο-γλυπτική και φωτογραφία - Β' Αρχιτεκτονικά, Συνθέσεις, Αξονομετρία, Προοπτική μακέτα, Βιομηχανικό, Μηχανολογικό Σχέδιο και τρίτο: Εφαρμογής ηλεκτρονικών υπολογιστών CAD και γραφιστική.

Εκδήλωση μνήμης στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών προς τιμή των Αδελφών Ανδρέα και Δημήτρη Πουρνάρα

Εκδήλωση προς τιμή του ιδρυτή και για πολλά χρόνια Προέδρου της Ανδρέα Πουρνάρα καθώς και του αδελφού του Δημήτρη, διοργάνωσε την Κυριακή 3 Μαρτίου η «Πανευρτανική Ένωση» σε συνεργασία με τον Σύλλογο Μεγαλοχωριτών «Η Αγία Παρασκευή». Στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών (Σίνα και Δαφνομήλη) παραυρέθηκαν πολλοί

τρης Σιατόπουλος που μίλησε για την προσωπικότητα και την κοινωνική προσφορά του Δημήτρη Πουρνάρα και εξήρε την πολύπλευρη δραστηριότητά του στους τομείς της πολιτικής και της δημοσιογραφίας.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου «Ευγένιος Αιωλός» κ. Παναγιώτης Βλάχος αναφέρθηκε με λεπτομέρειες στην προσωπικότητα του Ανδρέα

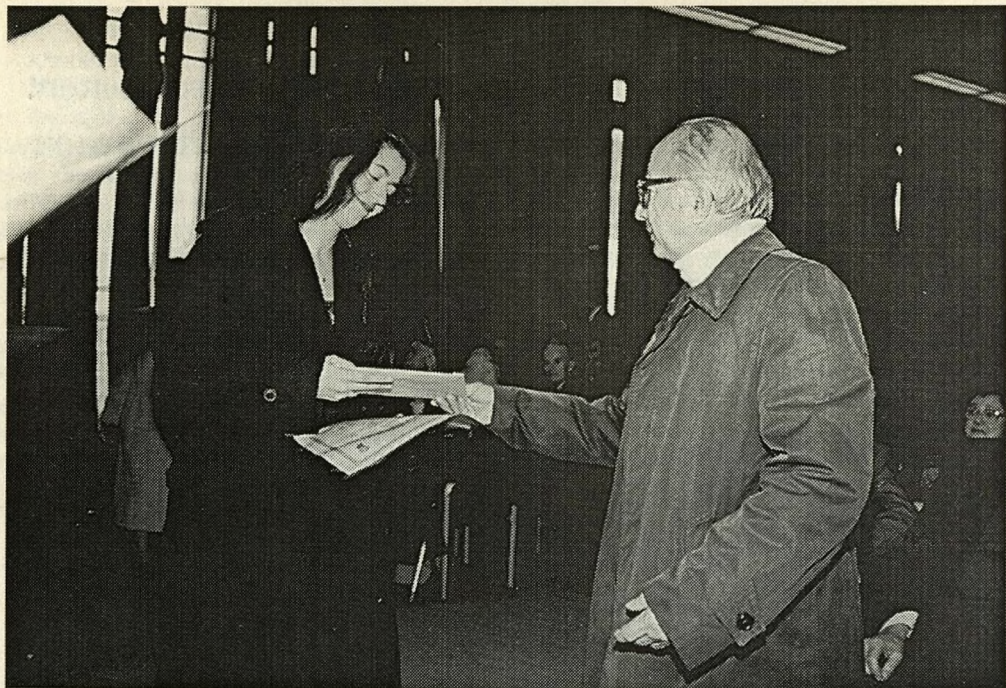

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών προς τιμή των αδελφών Ανδρέα και Δημήτρη Πουρνάρα.

Ευρυτάνες και φίλοι για να τιμήσουν τη μνήμη των αδελφών Πουρνάρα οι οποίοι μέσα από την πολύπλευρη κοινωνική και δημοσιογραφική τους δράση προσέφεραν μεγάλες υπηρεσίες στην ιδιαίτερη πατρίδα τους και την Ευρτανία. Πρώτος απύθυνε χαιρετισμό ο αιδουσιμώτατος Κωνσταντίνος Βαστάκης ο οποίος έπλεξε το εγκώμιο των αδελφών Ανδρέα και Δημήτρη Πουρνάρα για τη σημαντική συμβολή τους στην πρόοδο της ιδιαίτερης πατρίδας τους. Κατόπιν το λόγο πήρε ο Αντιπρόεδρος του Πνευματικού Κέντρου Δημή-

Πουρνάρα, και στη συμβολή του στην ίδρυση και στην πορεία του Συνδέσμου σε όλη τη διάρκεια της ζωής του, ενώ ο κ. Οικονόμου, αντιπρόεδρος για πολλά χρόνια της «Πανευρτανικής Ένωσης», έπλεξε το εγκώμιο του Ανδρέα Πουρνάρα ως προέδρου για την ενεργητικότητα και τη ζωντανή παρουσία του στο έργο της.

Ο κ. Παπακωστοζάχος αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του Ανδρέα Πουρνάρα και στη συμβολή του στην ανάπτυξη της «Πανευρτανικής Ένωσης» και ο κ. Σταυράκης έκανε έναν

Το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας Μικροχωριτών κ. Δημήτρης Κρίκος, απονέμει ένα από τα τιμητικά διπλώματα.

απολογισμό του έργου των Αδελφών Πουρνάρα και τους κατέταξε στους άξιους Ευρυτάνες.

Ο κεντρικός ομιλητής συγγραφέας και διευθυντής του Περιοδικού «Πνευματική Ζωή» Μιχάλης Σταφυλάς σκιαγράφησε κι αυτός με τη σειρά του και στάθηκε λεπτομερειακά στην πολύπλευρη προσφορά των Ανδρέα και Δημήτρη Πουρνάρα σε όλους τους τομείς της πολιτικής, κοινωνικής και πνευματικής ζωής της πατρίδας μας και ο κ. Παναγιώτης Κωστοπαναγιώτης, Πρόεδρος της «Πανευρυτανικής Ένωσης» μίλησε για τον πρωτεργάτη της Ευρυτανικής ιδέας, Ανδρέα, ο οποίος πρωτοστάτησε στους αγώνες της για πολλά

χρόνια. Η εκδήλωση έκλεισε με την απονομή τιμητικών διπλωμάτων και χρηματικών βραβείων σε νέους και νέες από την Ευρυτανία που άριστευσαν εισαχθέντες στα ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα και η Αδελφότητα Μικροχωριτών - από τους συμμετέχοντες στην εκδήλωση - προσέφερε για το σκοπό αυτό 50.000 δραχμές, ενώ ένα από τα βραβεία απένειμε το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας Μικροχωριτών, κ. Δημήτρης Κρίκος.

Στους φοιτητές και φοιτήτριες που άριστευσαν τους ευχόμαστε να πετύχουν ανώτερους στόχους το 1996.

Στη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας που έγινε την 7 Μαΐου 1995 αποφασίστηκε η ετήσια συνδρομή των μελών μας από την 1/1/1996 να γίνει 2.000 δρχ. από 1.000 δρχ. που ήταν μέχρι τώρα.

Έτσι οι συνδρομές διαμορφώνονται:

- 1) Συνδρομή ετήσια μέλους 2.000 δρχ.
- 2) Συνδρομή ετήσια περιοδικού 1.000 δρχ.
- 3) Συνδρομή ετήσια περιοδικού για εταιρείες 5.000 δρχ.
- 4) Συνδρομή ετήσια περιοδικού Εξωτερικού δολ. 50.

Συνδρομές - προσφορές μπορείτε να τις καταθέτετε στην Εθνική Τράπεζα στον αριθμό 157/296025-71 κάνοντάς το μας γνωστό.

Οι συνδρομές των μελών μας και φίλων μας είναι απαραίτητες για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της Αδελφότητάς μας.

ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΣΤ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ 1920 ΕΙΣ ΜΙΚΡΑΝ ΑΣΙΑΝ

Η Μεραρχία κατήλθεν τού Έβρου εις Αλεξανδρούπολιν και επεβιάσθη πλοίων δια τη Μ. Ασίαν.

Εν Σ/μα απεβιβάσθη εις τα Δαρδανέλια εν άλλο Σ/μα απεβιβάσθη εις το Αϊνιτζίκ εις τότιον άκρον της κερσονήσου της Κυζίκου, η υπόλοιπος Μεραρχία υποστηριζόμενη υπό ισχυράς ναυτικής δυνάμεως θα απεβιβάζετο εις την Πάνορμον. Ετάχθη εις την μεσαίαν φάλαγγα. Λίαν πρωί απεβιβάσθημεν καίτοι κατέρρευσεν ημικρά αποβάθρα. Ουδαμού ενεφανίσθη εχθρός δι αυτό σχηματίσαντες συρμόν εις το Σ/κόν Σταθμόν επιβιάσθημεν και εκινήθημεν προς νότον. Κατά τας απογευματινάς ώρας συννητήθημεν με ανερχόμενα εκ Νότου τμήματα εις το Σουσουρλού Βορείως του Μπαλού - Κεσέρ. Έληξεν η επιχείρησις. Εις ένα παγκάκι καμένου μικρού σταθμού κάθισα να ξεκουραστώ και έστειλα με λεπτά κάποιον να ψωνίση ψωμί και τυρί στο εγγύς χωριό. Γερμένος στο παγκάκι με τα πόδια κάτω και το σώμα γερμένο στο παγκάκι, εξύπνησα το πρωί από το κρύο, διότι έπεσα ιδρωμένος, ενόμιζα ήτο η προηγούμενη ημέρα. Κανείς δεν με πρόσεξε. Δεν με είχαν πλέον ανάγκην. Η τύχη του επιτελούς δρώντος πολλάκις με ξένα τμήματα. Πρέπει να έχει πάντοτε τον υπηρέτην του μαζί του. Τόσπν διαδρομήν εκάμαε εις το εσωτερικόν της Τουρκίας και εχθρόν δεν είδαμε. Αι εφημερίδες όμως ανέγραφον θριάμβους.

Τα της Πανόρμου

Επιστρέψας εις Πάνορμον εύρηκα έκρυθμον κατάστασιν. Ο καταφθάσας Αρχιστράτηγος Παρασκευόπουλος αφήρησε τη διοίκσιν της Μεραρχίας από το Μazarákην. Ο επιτελάρχης Εδιπίδης ήτο ασθενής με βαρύν πυρετόν ως αναπληρωτήν επιτελάρχην με εκάλεσεν ο Αρχιστράτηγος να αναφέρω πως έγιναν αι επιχειρήσεις εις την Πάνορμον. Κανείς δεν μου έλεγε τίποτε, δεν με ενεπιστεύοντο φαίνεται. Αντιμετώπισα την οργήν του Αρχιστρατήγου διατάξαντος την υποβολήν Εκθέσεως πεπραγμένων παρά του στρατηγού Μazarákην.

Συγχρόνως ήλθε διαταγή επιβιάσεως της Μεραρχίας δια την Θράκην. Ενεθάρυνα τον στρατηγόν λέγων μεταξύ άλλων τα συμβάντα εις το νότιον Μέτωπον ότι εκ τών δυο Σωμάτων Στρατού το εν εξεκίνησε δια τας Επιχειρήσεις χωρίς Διαταγήν Επιχειρήσεων. Ο ιδιόρρυθμος

τύπος του Στρατηγού εις το Σχέδιον Διαταγής έφερε πάντοτε μετατροπάς ώστε η ώρα εξορμήσεως και η διαταγή δεν ήτο έτοιμη. Οι διοικηταί Μεραρχιών είχαν ενημερωθεί προφορικώς υπό του Επιτελάρχου του Σώματος επί του μη εγκεκριμένου μάλλον κειμένου.

Θιάσους απεκαλούμεν τα πολυπληθή Επιτελεία που πκολούθουν τους στρατηγούς, οι οποίοι βέβαια δεν είχαν επιτελικάς γνώσεις, πολλοί από αυτούς κατά τας επιχειρήσεις εζήτουν κανένα τάγμα δια να επιτύχουν κανένα γαλόνη και παράσημο μεταξύ αυτών ήτο και ο ταγματάρχης τότε Ζέρβας, που πήρην ένα Τάγμα και μίαν πυρ/χίαν. Ο Στρατηγός πασιγνώστος δια το παράτολμον πορευόμενος με την φάλαγγα και μη συμμορφούμενος με τας ωριαίας στάσεις της φάλαγγας προσπέρασε την προπομπόν και τας περιπόλους και επροχώρει ακάλυπτος εις το εχθρικόν έδαφος.

Τότε ήρχισε να βάλλεται από πυροβολικόν από κατεύθυνσιν πίσω και δεξιά. Ο Στρατηγός διερωτάτο δια την προέλευσιν των πυρών. Οι συνοδοί του κατάλαβαν και γελούσαν, ήτο ο Ζέρβας. Επειδή ο Στρατηγός δεν σταματούσε ο συνοδεύων Άγγλος λοχαγός δυσανασχέτησε και νηγάσθη ο στρατηγός να διατάξει να καλυφθού εις μίαν χαράδραν. Εκεί έμειναν έως ότου έφθασε η προπομπός οπότε έπαυσεν ο Ζέρβας να βάλλη. Εγέλασε πολύς κόσμος. Ύστερα του πήραν μία μία όλας τας Μεραρχίας και έφθασεν εις το Μπαλήν-Κεσέρ μόνον με την μουσικήν, ως κακεντρεχώς έλεγον πολλοί.

Περί πολεμικών επιτυχιών δεν μπορούσε να γίνει σοβαρώς λόγος διότι οι Τούρκοι υπεχώρουν και διέφευγον.

Την αυτήν ημέραν κατέφθασεν ο αδελφός Μazarákης με την Μεραρχίαν του και επεδόθη εις τα της μετακινήσεως της Μεραρχίας. Όταν ήρχισεν η επιβίβασις το βράδυ παρουσιάσθη ο επιτελάρχης, όστις μου επετέθη με οξύτητα διατί έλαβα όλα τα μέτρα άπόντος του και εν αγνοία του. Του απήντησα ότι αφ' ής ανέλαβα η ευθύνη ήτο εξολοκλήρου ιδική μου. Δεν είχε δε να παρατηρήση κανένα λάθος. Η συζήτησις διεξήγετο εις σκληρόν τόνον, οπότε εξαφθεις είπα δια δειλίαν του. Τούτο είπα εις στιγμήν κακίας μάλλον αυτό πρέπει να ομολογηθή. Που να ήξευρα ότι μετά ένα χρόνο θα ειδικαιούμην εις το Καλέ Γκρότο.

Εζήτησα από τον Στρατηγόν να με μεταθέσει εις λόχον. Ο Στρατηγός παρέμεινε εις τη Μεγαρχίαν.

Εις το Σουφλί παρέλαβα ένα λόχον Κεφαλλήνων και τινων Λευκαδίων του 15ου Σ/ματος. Μετά μίαν ή δύο ημέρας θα περνούσαμεν το Έβρον.

Μου έτυχε να διοικήσω στρατιώτας από πολλά μέρη της Ελλάδος, Τόσον όμως δυσδιοικήτους ποτέ. Ούτε με το καλό, ούτε με το άγριο. Είχαν συνηθίση εις ασυδοσίαν. Μακρυνά μαλλιά και ακάθαρτα σουγιάδες εγγλέζικους και απαραίτητως πιστόλι. Με πολύ μεγάλη δυσκολίαν επεβλήθην εις αυτούς τους απιθήσους που δεν έμαθαν να υπακούουν. Περάσαμε τον ποταμόν νύκτα και πέσανε μερικές τουφεκίες. Έσαν οι μοναδικές γιατί ο στρατός του Ταγιάρ διελύθη. Κάναμε εσπευσμένας πορείας. Έητο Ιούλιος και είχομεν ηλίσεις. Ο οργανισμός τραβούσε πολύ το σκόρδο.

Έταν φθάσαμεν στα απέραντα Μπιστάνια του Ουζούν - κιοπρού εσπόρπισεν όλο το Σ/μα για καρπούζια και ήτο η πρώτη ημέρα των επιχειρήσεων. Αγωνίσθηκα κτυπώντας φωνάζοντας και συνεκράτησα τον λόχον. Ένας όμως μου έφερε την ξιφολόγχην στην κοιλιά, μόλις πρόφθασα και την απέκρουσα με την ξυλιά που έφαγε με την λόγχην εναντίον χωρίς να κοιτάξη καν.

Έσαν όμως πνευματώδεις αυτοί οι στρατιώται. Ουδαμού συνήτησα τόσον ευφολόγους. Μόλις εφθάναμεν σε κάθε χωριό μας υποδέχοντο οι κάτοικοι με άνθη και προσφωνήσεις. Το μόνον δυσάρεστον ήτο ότι εν αγνοία των μας ύβριζον δηλαδή εμνημόνευαν τους αντιβενιζελικούς προ-

δότας, χωρίς να ξεύρουν ότι η παμπηφία σχεδόν των ελευθερωτών των ήσαν αντιβενιζελικοί.

Οι αξιωματικοί πρέπει να είναι πρότυπα. Οι τεσσαρες διοικηταί των λόχων ήσαν πράγματι πρότυπα. Ο διοικητής όμως του τάγματος όχι. Έσως να έπασχεν από κανένα νόσημα. Στο άλογό του ήτο κωμένος μέσα στα μαρσίπια και τα δισάκια γεμάτα προμήθειες. Εις τας πορείας διαρκώς έτρωγε και έπινε. Το άλογό του ήτο επίσης οκνόν και ενώ ήτο επικεφαλής ευρίσκετο σε λίγο στη ουράν. Μια φορά ευρέθη στο ύψος του Κατερινάκη και εμού και φιλοτιμηθείς μας έδωκεν από ένα αυγό. Δεν το πήρα, ο σύντροφός μου όμως τον εσεβάσθη και το πήρε. Έστερα κοιτάξε πως θα το πετάξη χωρίς και να τον εκθέσει εις τους στρατιώτας. Το εξεσφενδόνησε στα πόδια των στρατιωτών. Αυτοί να τα υποφέρουν όλα και ο αξιωματικός των όχι. Αυτό καταλύει τον δεσμόν μεταξύ των.

Την ημέρα εβάδιζα με το λόχον μου μόλις εβράδιαζεν εξάπλωνα στο αντίσκυνο ελονοσία πυρετός 40-41. Το πρωί καθάλα στο άλογο και πάλιν πορεία. Την άλλη ημέραν τα ίδια.

Έτσι εφθάσαμεν εις το ορεινόν τμήμα του Σαμοκόβ εις τη Μαύρην Θάλασσα. Οι Κεφαλονίτες εφώναζαν: Θάλασσα - Θάλασσα και όλοι μας ύστερα από τα δεινοπαθήματα του απέραντου κάμπου της Θράκης.

Εις τα βατά εκείνα βουνά πρώτη φορά έβλεπα συστάδες από χαμηλές λόγω της πυκνότητας οξείας με ολόασπρο κορμό και τα ενδιάμεσα κενά γεμάτα βίκο ολοπράσινο και ισοϋψη. Ανθρώπινο χέρι δεν θα το επετύγχανεν αυτό το χάρμα.

Τα σκολειά χτίστε

... Λιτά χτίστε τα, απλόχωρα, μεγάλα,
γερά θεμελιωμένα, από της χώρας,
ακάθαρτης, πολύβοης, αρρωσιάρας,
μακριά μακριά τ' ανήλιαγα σοκάκια,
τα σκολειά χτίστε!

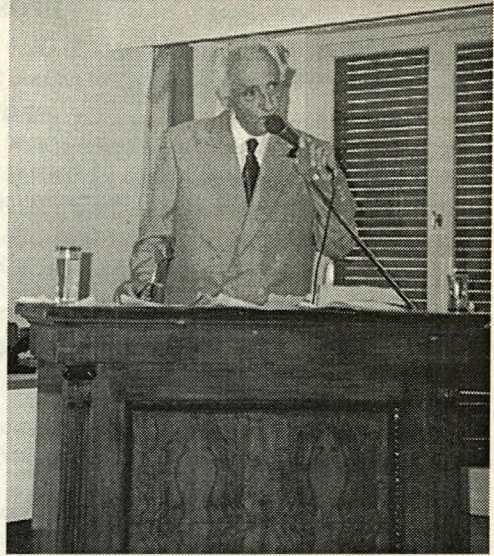
Και τα πορτοπαράθυρα των τοίχων
περίσσια ανοίχτε να' ρχεται, ο κυρ Έηλιος,
διαφεντευτής, να χύνεται, να φεύγει,
ονειρεμένο πίσω του αργοσέρνοντας το φεγγάρι.

Γιομίζοντάς τα να τα ζωντανεύουν
μαϊστράλια και βοριάδες και μελτέμια
με τους κεληπιδισμούς και με τους μόσκους,
κι ο δάσκαλος, ποιητής και τα βιβλία
να είναι σαν κρίνα...

Κωστής Παλαμάς

Μια σπάνια φιλολογική βραδιά Παρουσίαση από τον κ. Αριστ. Θάνο

Μια υπέροχη φιλολογική βραδιά οργανώθηκε στις 23 Μαΐου στην αίθουσα του ΣΥΑΤΕ (Σύλλογος Υπαλλήλων ΑΤΕ) με θέμα «Απάνθισμα λυρικής ποίησης του μεσοπολέμου». Ομιλητής ήταν ο συνταξιούχος ανώτερος υπάλληλος της Αγροτικής Τράπεζας, Μικροχωρίτης και εκλεκτό μέλος της Αδελφότητας κ. Αριστοτέλης Θάνος. Στη γεμάτη από συνταξιούχους της Τράπεζας, φίλους και πολλούς Μικροχωρίτες αίθουσα του Συλλόγου, ο κ. Θάνος ανέπτυξε το θέμα και αναφέρθηκε αναλυτικά σε ποιητικές συλλογές των Μαλακάση, Καρυωτάκη, Βάρναλη κ.λπ. Η μεταδοτικότητα του εκλεκτού συμπατριώτη μας που απήγγειλε στη συνέχεια και στίχους, καθήλωσε τους παρευρισκόμενους και άγγιξε τις πιο ευαίσθητες χορδές τους.

Ο κ. Αριστ. Θάνος στο βήμα

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ - ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
Μικρό Χωριό 18 Μαΐου 1996
Προς τους Δημότες της Κοινότητας Μικρού Χωριού
Ενταύθα

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Μικρού Χωριού
Έχοντας υπόψη: 1. Τις διατάξεις του άρθρου 227 του Π.Δ/τος 410/95, περί Δ. Κ. Κώδικα

ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ

Τους δημότες της Κοινότητας Μικρού Χωριού στην αίθουσα του Κοινοτικού καταστήματος Μικρού Χωριού την 26η του μηνός Μαΐου 1996 έτους ημέρα Κυριακή και ώρα 11η π.μ. προκειμένου να λογοδοτήσει ενώπιόν τους για τα πεπραγμένα της Κοινοτικής Αρχής του οικονομικού έτους 1995.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Α. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

Πρακτικά Συνεδρίασης Κοιν. Συμβ. Μικρού Χωριού

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το αριθ. 5/1996 πρακτικό συνεδρίασης του Κοιν. Συμβουλίου Μ. Χωριού Αριθ. Απόφασης 26/1996 «Περί λογοδοσίας της Κοινοτικής Αρχής»

Μικρό Χωριό και στο κοινοτικό κατάστημα σήμερα 20 Μαΐου 1996 έτους ημέρα Δευτέρα και ώρα 8ην μ.μ. συνεδρίασε το Κοινοτικό Συμβούλιο Μικρού Χωριού ύστερα από την αριθ. 282/16.5.1996 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου που επιδόθηκε στον καθένα από τους συμβούλους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 95 του Π.Δ/τος 410/95 «περί Δ.Κ. Κώδικα και από τους (7) συμβούλους βρέθηκαν παρόντες (4) ως εξής:

Παρόντες

1. Αθανάσιος Κουτσούκης, 2. Ιωάννης Λιάπης, 3. Παναγιώτης Βενέτης και 4. Γεώργιος Ντζούφρας
Απόντες

1. Βασίλειος Μπούρας, 2. Παναγ. Ζαχαρόπουλος, 3. Φίλιππος Πασπαλάρης και προσκλήθηκαν νόμιμα.

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης του Κοιν. Συμβουλίου παρουσία και του κοινοτικού γραμματέα Αθ. Κοντογεώργου για την τήρηση του πρακτικού και αφού, εισηγήθηκε το 1ο θέμα είπεν ότι:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 του Π.Δ/τος 410.95 περί Δ.Κ. Κώδικα συντάχθηκε η έκθεση βάσει των οικονομικών στοιχείων της ΔΟΥ Καρπενησίου και λοιπών στοιχείων για τα πεπραγμένα της Κοινοτικής Αρχής της Κοινότητάς μας του οικονομικού έτους 1995 προκειμένου να γίνει λογοδοσία ενώπιον των δημοτών η οποία έκθεση έχει ως εξής:

Α' ΕΞΟΔΑ

1. Από χρηματικό υπόλοιπο του οικονομικού έτους 1994	δρχ. 2.568.377
2. Από εισπρακτέα υπόλοιπα	δρχ. 10.450
3. Από τόκους	δρχ. 10.635
4. Έσοδα Ν. 1828/89	δρχ. 3.451.755
5. Έσοδα Ν. 703/70	δρχ. 33.494
6. Από μισθώματα Ξενοδοχείων	δρχ. 5.874.174
7. Από μισθώματα κοινοτικού καταστήματος	δρχ. 495.120
8. Επιχορηγήσεις γενικά	δρχ. 5.854.738
9. Κοινοτικά τέλη	δρχ. 627.861
10. Από τέλη ύδρευσης	δρχ. 540.000
11. Δικαίωμα τάφων	δρχ. 50.000
12. Δικαίωμα βοσκών	δρχ. 8.050
13. Από τέλη άρδευσης	δρχ. 136.500
14. Από τέλη αποχέτευσης	δρχ. 151.000
15. Επιδοτήσεις για έργα	δρχ. 2.958.472
16. Σχολικές επιχορηγήσεις	δρχ. 439.630
17. Από μισθώματα βοσκής	δρχ. 320.000
18. Από τέλη καθαριότητας-φωτισμού	δρχ. 198.800
19. Από Τέλη Ακίνητης Περιουσίας	δρχ. 319.495
20. Από οικοδομικές άδειες	δρχ. 14.963
21. Από εκποίηση καυσοξύλων	δρχ. 6.000
22. Από δωρεές	δρχ. 85.000
23. Οικονομική ενίσχυση για βοσκοτόπους	δρχ. 1.270.577
Σύνολο εσόδων	δρχ. 25.425.091

Β' ΕΞΟΔΑ

1. Για έξοδα παράστασης Προέδρου δρχ. 546.480

2. Υποχρεωτικές εισφορές	δρχ. 1.810.726
3. Ταχυδρομικά τέλη	δρχ. 28.260
4. Τηλεφωνικά τέλη	δρχ. 123.700
5. Δικαστικά έξοδα	δρχ. 510.000
6. Αποδοχές τακτικού υπαλλήλου με τις εργ. εισφορές	δρχ. 4.143.138
7. Για γραφική ύλη	δρχ. 83.780
8. Προμήθεια καυσίμων	δρχ. 140.463
9. Για καθαριότητα κοινοχρήστων χώρων	δρχ. 299.720
10. Για μεταφορά σκουπιδιών	δρχ. 1.239.000
11. Συντήρηση υδραύλακα Αγίων Αποστόλων	δρχ. 299.720
12. Συντήρηση αποχετευτικού δικτύου Παλαιού Χωριού	δρχ. 200.685
13. Εκκαθάριση αποχετευτικού αύλακα Παλ. Χωριού	δρχ. 148.655
14. Προμήθεια λαμπτήρων	δρχ. 248.606
15. Συντήρηση στάσεων λεωφορείων και αποθήκης	δρχ. 199.420
16. Καταβολή ειδικού επιδόματος Κοιν. Γραμματέα	δρχ. 585.630
17. Οφειλή του έργου αποχέτευσης Τμήμ. Παλαιού Χωριού	δρχ. 283.200
18. Λειτουργικές δαπάνες Δημοτικού Σχολείου	δρχ. 440.000
19. Για ηλεκτροδότηση του Αγιάννη	δρχ. 2.958.472
20. Τιμμεντόστρωση δρόμου προς Άγιο Αθανάσιο	δρχ. 1.746.400
21. Επέκταση κοιν. φωτισμού Νέου Χωριού	δρχ. 546.859
22. Μετατόπιση κολώνα της ΔΕΗ στο Παλαιό Χωριό	δρχ. 168.997
23. Συντήρηση υδραγωγείου Νέου Χωριού	δρχ. 135.700
24. Κατασκευή τοίχου αντιστήριξης στο Παλαιό Χωριό	δρχ. 299.720
25. Κατασκευή ποτίστρας ζώων στη Χελιδόνα	δρχ. 1.411.753
26. Διάφορες κρατήσεις	δρχ. 38.484
Σύνολο εξόδων	δρχ. 18.637.568

Γ Χρηματικό υπόλοιπο

στη νέα χρήση 1996 δρχ. 6.787.523

Δ' ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1996 ΑΠΟ ΕΣΟΔΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΝΕΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ:

1. Συντήρηση του υδραγωγείου δρχ. 300.000

2. Συντήρηση Κοινοτικού Καταστήματος	δρχ. 200.000
3. Καθαριότητα κοινοχρήστων χώρων	δρχ. 300.000
4. Περισυλλογή - μεταφορά σκουπιδιών	δρχ. 1.800.000
5. Συντήρηση - εκκαθάριση υδραύλακα Αγ. Αποστόλων	δρχ. 300.000
6. Συντήρηση Νεκροταφείου	δρχ. 100.000
7. Προμήθεια Λαμπτήρων	δρχ. 200.000
8. Συντήρηση αποχετευτικού δικτύου	δρχ. 150.000
9. Προμήθεια φωτιστικού μηχανήματος	δρχ. 600.000
10. Διαμόρφωση - εξωραϊσμός χώρου έναντι οικιών Τζαβέλη-Κυρίτσι	δρχ. 1.500.000
11. Επέκταση κοιν. φωτισμού προς διασταύρωση	δρχ. 854.738
12. Συντήρηση δεξαμεμών και καθάρισμα αυτών	δρχ. 300.000
ΠΑΛΑΙΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ:	
1. Συντήρηση υδραγωγείου	δρχ. 300.000
2. Συντήρηση αποχετευτικού δικτύου	δρχ. 100.000
3. Συντήρηση Εκκαθάριση προστατευτικού αύλακα	δρχ. 150.000
4. Συντήρηση Νεκροταφείου	δρχ. 100.000
5. Αποπεράτωση τιμμεντόστρωσης δρόμου προς Αγ. Αθανάσιο	δρχ. 1.000.000

ΣΥΝΟΛΟ δρχ. 8.254.738
και κάλεσε το συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Το Συμβούλιο αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση-έκθεση του Προέδρου για τα πεπραγμένα του οικονομικού έτους 1995, στην οικονομική διαχείριση

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Εγκρίνει την έκθεση του Προέδρου της Κοινότητας Μικρού Χωριού για τα πεπραγμένα της κοινοτικής Αρχής του οικονομικού έτους 1995, η οποία συντάχθηκε βάσει στοιχείων της ΔΟΥ Καρπενησίου και άλλων στοιχείων και η λογοδοσία θα γίνει ενώπιον των δημοτών όπως ορίζεται στο άρθρο 227 του Π.Δ/τος 410/95 «περί Δ. Κ. Κώδικα. Η απόφαση αυτή πήρε αριθ. 5-26/1996

Ο Πρόεδρος, Τα Μέλη
Ακριβές Απόσπασμα

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας

A. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

Ο Γραμματέας

A. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ

Η δραστηριότητα της Τρέκινγκ στο Μικρό Χωριό

Η πλούσια δραστηριότητα της εταιρείας διοργανώσεως εκδρομών Τρέκινγκ Ελλάς Ε.Π.Ε. στην περιοχή του Μικρού Χωριού συνεχίζεται, καθώς ο ιδιόκτητος χώρος που έχει εξασφαλίσει στους πρόποδες της Χελιδόνας, προσφέρει μια αξέχαστη εμπειρία στους εκδρομείς της. Το Σαββατοκύριακο

το πρόγραμμα (ράφτινγκ, καγιάκ κ.λπ.) ανηφόρισαν στους πρόποδες της Χελιδόνας όπου τους περίμενε ένα πλούσιο πικ-νικ στις εγκαταστάσεις της εταιρείας, ενώ αργά το απόγευμα αναχώρησαν για το ξενοδοχείο όπου διέμεναν στο Καρπενήσι. Και φυσικά όσοι από τους εκδρομείς βρέθηκαν για

Τα καγιάκ στη λίμνη του χωριού

25-26 Μαΐου δεκάδες επισκέπτες φιλοξενούμενοι της Τρέκινγκ προσήλθαν στο χωριό και στη θέση της πλούσιας σε νερό λίμνης που έχει σχηματισθεί στο χώρο της κατολίθησης για να απολαύσουν την άφθονη βλάστηση και τη μαγεία του νερού. Μετά την ενασχόλησή τους με τα υδάτινα σπορ που περιελάμβανε

πρώτη φορά στο χώρο αυτό, δεν έπαψαν ούτε στιγμή να μιλούν με θαυμασμό για το Μικρό Χωριό και τις ομορφιές του.

ΣΗΜ.: η δραστηριότητα της Τρέκινγκ Ελλάς περιλαμβάνει αθλήματα υπαίθρου, δηλαδή πεζοπορία, ορειβασία, αναρρίχηση, τοξοβολία, ράφτινγκ και καγιάκ κ.λπ..

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Το Κοινοτικό Συμβούλιο ομόφωνα εκφράζει τις ευχαριστίες του προς την Αδεσφότητα Μικροχωριτών «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ» για τη δωρεά μιας συσκευής Γραφείου «Αυτόματος τηλεφωνητής και FAX» η οποία εγκαταστάθηκε και λειτουργεί στο Κοινοτικό Γραφείο με τον ίδιο αριθμό τηλεφώνου της Κοινότητας (41287).

Για το Κοινοτικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Α. Κουτσούκης

Οι κυρατζήδες

Του Δημοσθένη Γεωργ. Γούλα

Από τα παλιά ακόμα χρόνια, αγωγιάτες (κυρατζήδες τους έλεγαν) λίγο μπροστά απ' τα Χριστούγεννα ξεκίναγαν για την Πόλη.

Ήταν οι ταχυδρόμοι ανάμεσα στην Ευρυτανία και τους ξενητεμένους. Μετέφερναν για τους εκεί εγκατεστημένους μετανάστες διάφορα μικροπεσεκέσια απ' τα χωριά τους. Τραχανάδες, φασόλια, τυριά, μήλα, κάνα ρόιδο και κάνα κυδώνι, χαιρετίσματα της μάνας...

Κυρίως όμως κουβαλούσαν μαζί τους τα μικρά παιδιά, δώδεκα με δεκατεσσάρων χρόνων, με δικά τους έξοδα. Τα τοποθετούσαν σε διάφορα μαγαζιά των Ευρυτάνων, κι αργότερα από το μισθό τους πλήρωναν το χρέος του αγωγιάτη. Τελευταίοι αγωγιάτες ήταν απ' την Βίνιανη ο Μήτσος Κλείτσης ως τα 1866, που τον διαδέχθηκε ο γιός του Σταύρος, κι ο Γιώργος Σιαφάκας απ' τη Λάσπη ως τα 1900 πάνω κάτω. Ο Κλείτσης είχε κυρίως τους Αγραίους, κι ο Σιαφάκας τους υπόλοιπους.

Το ταξίδι κρατούσε σαρανταπέντε με πενήντα ημέρες. Γινόταν με μουλάρια ή γκαμήλες. Έκαναν σαράντα κονάκια. Διανυκτέρευαν σε χάνια. Το δρομολόγιο που ακολουθούσαν ήταν Λαμία - Λάρισα - Θεσσαλονίκη - Θράκη.

Οι κυρατζήδες γύριζαν κατά τη Μεγάλη Σαρακοστή στην Ευρυτανία κι έφερναν γράμματα και δώρα, ανάλογα με τη δύναμη του καθενός. Μικρά κουτάκια χαβιάρι, τσίρους, χαλβάδες, αλατζάδες, μαντήλια με σαντζάκια και καμία χρυσή λίρα.

Ο μακαρίτης Ι. Τσιγκόλης μου διηγόταν ότι θυμήθηκε ο ίδιος ο Σιαφάκας στο Καρπενήσι να κάνει διαγομή στις γυναίκες, που έρχονταν απ' όλα τα χωριά των ξενητεμένων.

Η εμπιστοσύνη, τόσο στην Πόλη, όσο και στην Ευρυτανία, προς τους αγωγιάτες ήταν απεριόριστη. Έκαναν συναλλαγές μαζί τους δίχως έγγραφα κι αποδείξεις.

Στην Πόλη οι Ευρυτάνες πήγαιναν απ' τα παλιά χρόνια. Δεν ξέρω αν και πριν από το 1453 ύστερα όμως απ' αυτό, είναι σίγουρο. Το Καρπενήσι κυριεύτηκε απ' τους Τούρκους στα 1600, πάνω-κάτω. Τα χωριά όμως υπήρχαν από πριν, και πήγαιναν ταξιδεμένοι στην Πόλη πολλοί. Ήταν τα λεγόμενα Πολιτοχώρια. Μεγάλο Χωριό, Μικρό Χωριό, Λάσπη, Κλα-

ψί, Βουτύρου, Κορυσχάδες, Καλεσμένου, Παπαρούσι, Παυλόπουλο, Μουζήλου του τ. Δήμου Καρπενησίου, Καστανιά Προυσού και Φραγκίστες, Μαραθιά, Βίνιανη και Κεράσσο του τ. Δήμου Αγραίων.

Απ' τα χωριά Άγιος Ανδρέας. Συγγρέλου και Ανιάδα πήγαιναν στη Ρουμανία. Ο Θανάσης Καρπενησιώτης, τον οποίο διώρισε ο Υψηλάντης χιλιάρχο κι έφθασε στη Μολδαβία, δόξαε την Ευρυτανία και την Ελλάδα κι έγινε μια από τις σπουδαιότερες ηρωικές μορφές των αγωνιστών του 1821, καταγόταν από τον Άγιο Ανδρέα. Πήγε αρχικά στην Πόλη και ύστερα στο Ιάσιο της Μολδαβίας.

Στην Κωνσταντίνα ήταν εγκαταστημένοι οι Τσάτσοι εξάδελφοι των Τσατσαίων του Καρπενησίου, που δεν ξαναγύρισαν στην Ελλάδα.

Πήγαιναν λοιπόν στην Πόλη σε μικρή ηλικία. Εκτός απ' τους λίγους επιστήμονες κι εμπόρους, όλοι οι άλλοι διαδοχικά είχαν τα περισσότερα και καλύτερα μπακάλικα και ζυθεστιάτορια στην περιοχή. Οι νέοι που έρχονταν, έπιαναν δουλειά είτε σε συγγενικά καταστήματα, είτε σαν υπάλληλοι σε παντοπωλεία, μπουραρίες κλπ. κάτω απ' την καθοδήγηση πάντοτε των αρχαιοτέρων συναδέλφων τους και συμπατριωτών.

Άλλοι πάλι δούλευαν ως καλλιεργητές στα μεγάλα κτήματα που υπήρχαν στη περιοχή της Πόλης και ήταν περιουσία των πλούσιων μοναστηριών της Ευρυτανίας όπως το περίφημο μοναστήρι της Τατάρνας.

Όταν έγινε το ελληνικό κράτος και οι Ευρυτάνες της πόλης έγιναν υπήκοοί του άρχισαν οι κατατρεγμοί από τις Τουρκικές Αρχές.

Τα κτήματα των μοναστηριών άλλα πουλήθηκαν και άλλα δημεύτηκαν. Έτσι οι Ευρυτάνες καλλιεργητές άλλοι γύρισαν στα χωριά τους και άλλοι εργάστηκαν στα μαγαζιά και τις επιχειρήσεις των Ευρυτάνων της Πόλης.

Όσοι μετανάστες γύριζαν στην Ελλάδα, έδιναν τις οικονομίες τους στους αγωγιάτες. Οι ληστές που δεν τους πείραζαν, ήξεραν ότι τα χρήματα προωρίζονταν για τις οικογένειες των ξενητεμένων.

Οι κυρατζήδες λοιπόν ήταν τιμιώτατοι,

ολιγαρχείς, αληθινοί πατέρες των νεαρών μεταναστών, αλλά και φημισμένοι και αξιαγάπητοι στον Ευρυστανικό λαό.

Στις βουλευτικές εκλογές του 1892 που ενεργήθηκαν με κάλπη και σφαιρίδιο, ήταν δύο αντίπαλοι ισχυροί συνδυασμοί, Βουλπιώτη-Ζώτου, απ' το ένα μέρος και Δ. Χατζοπούλου - Κλ. Τσιτσάρα, απ' το άλλο.

Έβαλε ορφανή κάλπη, όχι στα σοβαρά, κι ο κυρατζής Γιώργος Σιαφάκας με τη φουστανέλλα του, το φέσι και τα τσαρούχια.

Ήταν συνήθεια να βάζουν στην κάλπη σήματα, ο ένας συνδυασμός είχε χρωματιστές κορδέλες κι ο άλλος ένα μικρό κλωνάρι από έλατο. Ο Σιαφάκας έβαλε ένα μικρό κομμάτι

από παληόκαππα. Στους Δήμους Καρπενησίου, Αγραφίων και Αρακυνθίων που είχαν μετανάστες. Η μεγάλη δημοτικότητα του Σιαφάκα ήταν ακαταγώνιστη. Εδέησε λοιπόν να καταβάλουν και οι δύο συνδυασμοί μεγάλες προσπάθειες στους άλλους Δήμους για να μην πετύχει ο Σιαφάκας. Η απήχηση που είχε εμφανιστή του ήταν κατά βάθος ένα σημείο εξεγέρσεως της φτωχολογιάς.

Στο Δήμο Καρπενησίου ήρθε πρώτος. Στους 1.500 που ψήφισαν, έλαβε σχεδόν 1.200 ψήφους.

Αργότερα, όταν άρχισε η συγκοινωνία με ατμόπλοια, τα ταξίδια γίνονταν μέσω Στυλίδας. Έτσι από τα 1900 περίπου καταργήθηκαν τα ταξίδια του Σιαφάκα.

Ο Βουλευτής

Είναι το παν. Η κυβέρνηση, ο υπουργός, ο νομάρχης, ο πρόεδρος του χωριού, ο δεσπότης.

Για το κάθε τι τα γράμματα πηγαioέρχονται, τα τηλεγραφήματα απασχολούν τα σύρματα και οι απαιτήσεις πολλαπλασιάζονται, γίνονται εντονότερες, ώσπου παίρνουν χαρακτήρα απειλητικό.

- Κουμπάρι μ' αν δε μ'τους καν'ς τούτου του χατίρι, μη ματουρουτάς για μένα.

Οι τοπικοί παράγοντες ζητούν και τα πιο απίθανα πράγματα. Να φύγει ο χωροφύλακας, που λοξοκοίταξε κάποιο κομματικό φίλο τους, ο δάσκαλος που δεν ακούει τις πολύτιμες συμβουλές τους, ο αγρονόμος που δεν δέχτηκε νάναι όργανό τους, να γίνει παπάς ο δείνα αγράμματος και να διορισθεί ο τάδε.

Τα γράμματα έρχονται απ' την Αθήνα επίσης. «Αξιοτίμιον Κύριον...» και με φίρμα «Βουλευτής τάδε...» Ο παράγοντας τα παίρνει με συγκρατημένη χαρά, για να δείξει πως είναι εντελώς φυσικό, το να επικοινωνεί αυτός, τόσο σπουδαίο πρόσωπο, με το φίλο του βουλευτή.

Σαν τα διαβάζει θα πει πάντα στερότυπα.

- Ου Γιώρ'ς σας χιριτάει ουλ'νους απού καρδιάς.

Τόννοι είναι τα γράμματα που καταφθάνουν, τόνοι είναι τα γράμματα των υποσχέσεων που φεύγουν κάθε πρωί από το γραφείο του βουλευτή. Για διορισμούς, για μεταθέσεις, για προαγωγές.

Πολλές φορές, σε παλιότερα χρόνια, ο βουλευτής αρέσκονταν και το επεδίωκε μάλιστα να προστατεύει ένα λητοφυγόδικο, που λυμαινόνταν την επαρχία της εκλογικής του περιφέρειας. Ο λητοφυγόδικος μπορούσε να του εξασφαλίσει με την επιβολή του ένα σωρό ψήφους. Κι ήταν γι' αυτό, το προστατευόμενο παιδί του υποψήφιου.

Ήταν ο αγνότερος κομματάρχης κι η τέτοιου είδους συναλλαγή τους ήταν φανερή.

Προεκλογικά, καταδέχονται να περιοδέυσουν τα περισσότερα χωριά της περιφέρειάς τους και τότε επισκέφονται το μέγαρο του πλούσιου, την καλύβα του φτωχού, την παράγγα του γύφτου και τη στάνη του βλάχου.

Πριν απ' τις εκλογές δίνουν υποσχέσεις και για γενικά έργα. Για σχολεία, για τηλέφωνα, για γιοφύρια και για ποτάμια...

Οι υποσχέσεις είναι το ελιξήριο της επιτυχίας. Τόχει το τομάρι μας να τις δέχεται, όπως δέχονται οι φλέβες του αδενικού τις ενέσεις κάλτσουμ.

Διηγείται ένας παλιός πολιτικός της Ρούμελης, το πάθημά του, που σαν πρωτόβγαλτος πίστευε πως η αλήθεια είναι παράγοντας επιτυχίας.

Ήρθε κάποιος ισχυρός φίλος του απ' το χωριό και του ζήτησε κάποιο ρουσφέτι. Δεν μπορούσε να γίνει για κανένα λόγο. Κι ο πολιτικός του τώπε καθαρά και ξάστερα.

Από τότε δεν ξαναείδε το φίλο του. Πήγε και δήλωσε φιλία στον αντίπαλο και γυρνώντας τα καφενεία έβριζε χυδαία τον ως τα χθες πολιτικό του φίλο.

Τι είχε συμβεί; Ο αντίπαλος τον δέχτηκε με χούφτες υποσχέσεων και τον ξαπόστειλε στο χωριό του ήσυχο πως τακτοποιήθηκε η δουλειά του. Βέβαια όπως καταλαβαίνει ο καθένας, η δουλειά του ποτέ δεν τακτοποιήθηκε, αλλά για το φίλο μας ήταν αρκετό ότι πήγαν δύο βόλτες στην πλατεία μαζί με το βουλευτή, ότι τον άκουσε να του διηγείται πως είχε η υπόθεσή του «εν εκτάσει» και ότι του υποσχέθηκε να τακτοποιήσει τη δουλειά. Στο τέλος τον χτύπησε δύο φορές στην πλάτη - σημείο της μεγάλης πολιτικής φιλίας - και έφυγε με την υπόσχεση πως θα τακτοποιηθεί σύντομα η υπόθεσή του, ευχαριστημένος για «του μεγάλου ενδιαφέρον».

(Συνέχεια στη σελ. 53)

Κοινωνικά

Εξ αριστερών Φωτεινή Παπαδοπούλου, Κων/νος Μπάρλας πατέρας της νύφης, Μαρία Δ. Κεράνη γιαγιά της νύφης, Ζεύγος Ρίτα-Μαρία Μπάρλα και Πατρίκιος, Ισμήνη Μπάρλα μητέρα της νύφης, Πέτρος Μπάρλας παπούς της νύφης, Μαρία Π. Κεράνη πρωτοαδέλφη της νύφης

Η Ρίτα-Μαρία Μπάρλα κόρη του Κωνσταντίνου Μπάρλα παντρεύτηκε τον αμερικανό Πάτρικ Μάικλ Λιούις στις 21 Απριλίου στην Αγία Τριάδα ορθόδοξη ελληνική εκκλησία του Άσβιλ και ο πάτερ Κων/νος Κωνσταντόπουλος έκανε τη στέψη.

Κουμπάροι ήταν η Αγγελική Μούτσου με το Νικόλαο Παπαναστασίου, πρώτη παράνυφη η Μαρία Κεράνη, παράνυμφες οι Ευφροσύνη Μπάρλα, Ελένη Λιάτσου και Βασιλική Ζωγράφου και παρανυφάκια ο Αιμίλιος και η Χριστίνα Παπαναστασίου μαζί με τον Αλέξανδρο Σαρίς, παράγαμπροι ήταν ο Τζόνι Λιούις, αδελφός του γαμπρού, και οι Πέτρος, Κωνσταντίνος και Χρήστος Μπάρλας. Μετά το μυστήριο ακολούθησε γνήσιο ελληνικό γλέντι σε κέντρο της πολιτείας.

Στις 25 του Μάη 1996 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρη Φιλοπάππου έγινε ο γάμος του Νεκταρίου Βεκρή μετά της δεσποινίδας Μαρίνας Στογιάννη κόρης του Στέφανου και της Αγάπης Στογιάννη.

Στο γάμο παραβρέθηκαν συγγενείς, φίλοι και Μικροχωρίτες. Τα «Μικροχωρίτικα Γράμματα» στο όμορφο και ταιριαστό ζευγάρι στέλνουν τις πιο θερμές ευχές και τους εύχονται χαρούμενη και ευτυχημένη ζωή.

Επιστολές προς την Αδελφότητα

Λονδίνο 21-1-96

Προς τον Πρόεδρο

και τα μέλη του Δ.Σ.

της Αδελφότητας Μικροχωριτών

Αγαπητέ Θανάση

Με την ευκαιρία του νέου έτους θα ήθελα να ευχηθώ σε σένα προσωπικά καθώς και στα μέλη του Δ.Σ. Ξεχωριστά στον καθένα. Χρόνια πολλά και καλή χρονιά, με χαρά και υγεία.

Η περασμένη χρονιά, δυστυχώς, μας άφησε έναν θλιβερό απολογισμό σε θανάτους αρκετών διακεκριμένων Μικροχωριτών, που πύκνωσαν ιδίως τον τελευταίο καιρό.

Επειδή κατά τον χρόνο θανάτου των περισσότερων, έτυχε να βρίσκομαι στο εξωτερικό, όπου και θα παραμείνω για λίγο καιρό ακόμη, νιώθω έντονα την ανάγκη μαζί με τα συλλληπητήριά μου προς τις οικογένειές τους, να πω δύο λόγια επιγραμματικά για τα προσφιλή αυτά πρόσωπα. Το πράττω αυτό ως έναν ύστατο φόρο τιμής προς την ιερή μνήμη τους. Επειδή με τα περισσότερα απ' αυτά είχα, κατά την μακρόχρονη θητεία μου ως Πρόεδρος της Αδελφότητας άμεση ή έμμεση συνεργασία για την προώθηση των σκοπών της Αδελφότητας και την επίλυση προβλημάτων του Μικρού Χωριού.

Άσχετα αν με συνέδεαν δεσμοί φιλίας ή συγγένειας μαζί τους είχα την ευκαιρία να ζήσω από κοντά τις σκέψεις και αγωνίες τους σε ό,τι αφορά τον προβληματισμό όλων μας γύρω από τα θέματα που προανέφερα. Τα προσφιλή αυτά πρόσωπα με αλφαριθμητική σειρά ήσαν:

1. **Αριστέιδης Γιουρνάς:** Υπήρξε στυλοβάτης της εξελικτικής πορείας του Μικρού Χωριού, κυρίως από την δεκαετία του '50. Στάθηκε ο κατ' εξοχήν θιασώτης της ιδέας αναστήλωσης του Παλαιού ιστορικού Μικρού χωριού και προς την κατεύθυνση αυτή συνέδραμε αποφασιστικά το έργο της Αδελφότητάς μας.

2. **Ο Γεώργιος Δημόπουλος:** Υπήρξε ο άψογος και ανιδιοτελής διαχειριστής των υποθέσεων της Αδελφότητας κατά την δύσκολη δεκαετία του '70, οπότε ολοκληρώθηκε η ανοικοδόμηση του Νέου χωριού. Ως Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος, Γραμματέας και Ταμίας δεν έπαψε ποτέ να αγωνιά για τα θέματα του χωριού και της Αδελφότητας, αλλά και για κάθε Μικροχωριτή μικρό ή μεγάλο. Δημιουργός της Πνευματικής Γωνιάς. Αν και έχασε το

πατρικό του σπίτι και κάθε περυσιακό στοιχείο αυτό δεν τον εμπόδισε να εργασθεί με ανιδιοτέλεια και αγάπη για το Μικρό χωριό.

3. **Ο Γιάννης Δερματάς:** Η αγάπη του για το Μικρό Χωριό δεν τον έφερνε μόνο τα καλοκαίρια ή σε εκδρομές με φίλους του γιατρούς στο χωριό αλλά συχνά έδειχνε το ενδιαφέρον του κατά ποικίλους τρόπους. Από τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια παρεχώρησε χώρο από το πατρικό του σπίτι για την ανέγερση του ξενοδοχείου κι αργότερα για την διαπλάτυνση του δρόμου. Τελευταία χάρις στην δική του γενναιοδωρη και ευγενική παραχώρηση χώρου στήθηκε (1983) το μνημείο των αιμνήστων ενθαρμυμένων Δ. Βαστάκη και Χ. Κατσίμπα, τους οποίους έκαψαν οι Ιταλοί φασίστες στο παρακείμενο σπίτι του Ε. Πιστιόδη (1942). Αξιόλογο τέλος η «ανώνυμη» προσφορά του για την αναδιοργάνωση του Μουσείου της Πνευματικής Γωνιάς που έγινε λίγο καιρό πριν τον βρει το μοιραίο!

4. **Ο Διονύσης Ζορμπαλής:** Σε δύσκολους καιρούς για την Αδελφότητα προσέφερε τις καλές του υπηρεσίες και ενίσχυσε υλικά την εκπλήρωση καταστατικών στόχων.

5. **Ξενοφών Ζορμπαλής:** Στο περίπτερό του στον Πειραιά ξεκίνησαν οι πρώτες ομαδοποιήσεις των Μικροχωριτών. Από τα ιδρυτικά μέλη της Αδελφότητας δεν έπαυε να ενδιαφέρεται γι' αυτήν και το Μικρό Χωριό και να είναι από τους συνεπέστερους στην εκπλήρωση των προς αυτών υποχρεώσεών του.

6. **Ο Σπύρος Κομπορόζος:** Ο γλυκύτατος και αειθαλής μπαρμπα-σπύρος χαιρόταν κάθε γενναιοδωρη πράξη προσφοράς και αγάπης. Γι' αυτό και τον προσέλκυσε η εξωτερική Ιεραποστολή της Εκκλησίας της Ελλάδος. Η έγνοιά του για το Μικρό Χωριό και την Αδελφότητα επίσης, τον έφερε να μας κάνει δωρεά το κτήμα του (μερίδιο) στην «Παναΐα» για την ευόδωση των σκοπών της Αδελφότητας.

7. **Ο Σοφοκλής Φλέγγας:** Ο αφανής τις περισσότερες φορές χρηματοδότης της Αδελφότητας και σημαντικών έργων που έγιναν με την επιστάση της στο χωριό. Δεν είναι τόσο τα ποσά που έδινε ή έβαζε την Καπν/ια Κεράνη να δώσει, όσο η ενθάρρυνσή του σε μας με τα χαρακτηριστικά του λόγια: «Βαίτε μπροστά εσείς και εγώ εδώ είμαι για ό,τι θελήσετε». Τελευταία του προσωπική δωρεά το (1.000.000) δρχ. ένα εκατομμύριο, για να επισκευασθεί το

καμπαναριό.

Θεωρώ τον εαυτό μου ευτυχή που είχα την τύχη να συνεργασθώ κατά καιρούς με Μικροχωρίτες, όπως οι αειμνήστοι που είχαν συναισθηση των ευθυνών και της αποστολής τους και να συνδράμουν ανάλογα. Τα όσα κατέγραφα εντελώς συνοπτικά κι ενδεικτικά πιο πάνω δεν έχουν την πρόθεση και δεν μπορούν άλλωστε να καλύψουν τη συμβολή του καθενός τους για την ευόδωση των σκοπών της Αδελφότητας.

Για τον καθένα και μόνο ξεχωριστά θα χρειασθούν πολλές σελίδες που δεν είναι του παρόντος, ούτε στις προθέσεις μου. Νομίζω ότι οι Μικροχωρίτες και η Αδελφότητά μας έχουν κάθε λόγο να τους θυμούνται για πάντα.

Εύχομαι και πάλι υγεία σε όλους και καλή χρονιά.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Μένιος Κουτσούκης

King's College, Λονδίνο

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Στο χωριό μας έχει ιδρυθεί Αθλητικός όμιλος που περιλαμβάνει ποδόσφαιρο, Μπάσκετ, Βόλβει κ.λπ. με σκοπό την απασχόληση των νέων στον Αθλητισμό.

Για Διοικητικό Συμβούλιο εκλέχθησαν:

Πρόεδρος: Ντζούφρας Γεώργιος

Γενικός Γραμματέας: Τσινιάς Κωνσταντίνος

Ειδικός Γραμματέας: Καραγκούνη Μαρία

Ταμίας: Τάσιου Ουρανία

Αντιπρόεδρος: Τσινιάς Χρήστος

Αν. Ταμίας: Μουτογιάννης Ιωάννης

Αν. Γραμματέας: Καζάκου Δήμητρα

Θεωρούμε δεδομένη την οικονομική και ηθική συμπαράσταση των απανταχού Μικροχωριτών και της Αδελφότητας «ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ» για την επίτευξη των στόχων μας.

Ευχαριστούμε

Για Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

ΝΤΖΟΥΦΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ευχαριστήριο

Ο Μένιος και η Αιμιλία Κουτσούκη θέλουν από τις στήλες του περιοδικού μας να ευχαριστήσουν όλους τους συγχωριανούς και συμπατριώτες Ευρυτάνες φίλους και συγγενείς για την αγάπη, το ενδιαφέρον και την ποικιλόμορφη συμπαράσταση που τους προσέφεραν κατά τη διάρκεια της νοσηλείας τους από τροχαίο ατύχημα.

ΠΡΟΣ ΤΟ

ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

Εμείς, οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Μικρού Χωριού, ευχαριστούμε πολύ το Σύλλογό σας για τα ωραία δώρα που μας στείλατε τα Χριστούγεννα. Θέλουμε να ξέρετε ότι εκτιμούμε το ενδιαφέρον σας για μας και χαρήκαμε πολύ που μας σκεφτήκατε.

Σας ευχόμαστε η Καινούργια χρονιά να είναι ευτυχισμένη γεμάτη ειρήνη και αγάπη.

Οι μαθητές του Δημ.

Σχολείου Μικρού Χωριού

Θωμάς Αζακάς

Παντελής Τσινιάς

Δημήτρης Νασιόπουλος

Παναγιώτης Νασιόπουλος

Γεώργιος Μπούρας

Φωτεινή Γιαννοπούλου

Νίκος Χουσιάδας

Μαρία Τραστέλη

Κωνσταντίνος Μπούρας

Γρηγόρης Τσινιάς

Αθήνα 11-1-1996

Αγαπητέ κ. Κουτσούκη

Έλαβα χθες το περιοδικό Ιουλίου - Δεκεμβρίου 1995 «Μικροχωρίτικα Γράμματα» της «Αδελφότητας Μικροχωριτών» στο οποίο είχατε την ευγενή καλοσύνη με ένα είδος ωραίου προλόγου σας να καταχωρήσετε το βιογραφικό σημείωμα του πατέρα μου Γεωργίου Ν. Τσέντου που διετέλεσε δάσκαλος στο πανέμορφο Μικρό Χωριό.

Με εντυπωσίασε το ότι στη σύντομη (για λίγα λεπτά) αφήγησή μου στο γραφείο σας, συγκρατήσατε και αποτυπώσατε στο περιοδικό όλες τις παιδικές μου αναμνήσεις που έχω από το προοδευτικό χωριό σας και ειδικότερα για:

- το οίκημα που μέναμε με τον πατέρα μου,
- το «τραινάκι» που λειτουργούσε σε ξυλοτροχιές, για τη μεταφορά ξυλείας και λίθων για το χτίσιμο της εκκλησίας του χωριού,
- τη μεταφορά από ομάδα Μικροχωριτών, στον ώμο τους με καθρόνια, από το Καρπενήσι, του ρολογιού του καμπαναριού που έστειλε ο Γιάννης Σιδέρης, αφού τότε ο δρόμος Καρπενήσι - Μικρό Χωριό ήταν ημιονικός,
- τις βρύσες που έφταξε τότε στην πλατεία του χωριού ο Γ. Τραστέλης,
- το γενναίο τότε μπουρμπουάρ των 100 δραχμών που έδωσε ο ίδιος στον πατέρα μου,

που ήταν Γραμματέας της Κοινότητας για την έκδοση ενός πιστοποιητικού.

Ήτανε όλη αυτή η ενέργεια μια απότιση, και από σας, φόρου τιμής στη μνήμη του πατέρα μου για την οποία νοιώθω μεγάλη υποχρέωση και σας ευχαριστώ θερμά.

Σας εύχομαι χρόνια πολλά για τον καινούργιο χρόνο και να σας συνοδεύει η υγεία πάντοτε και σας και όλους τους δικούς σας.

Με όλη μου την εκτίμηση και την αγάπη

Ν. Τσέντος

EN MARTINEZ Τη 21Η ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ '96

Αγαπητέ χωριανέ Θανάση χαίρε, καθώς και συζυγόν σας χαιρετώ. Σκοπός της παρούσης μου επιστολής είναι δια να επικοινωνήσω μαζί σας, δια την αποστολή της συνδρομής μου, δια τα «Μικροχωρικά Γράμματα». Μέχρι τώρα επικοινωνούσα δια επιστολών με τον πρώην πρόεδρο της Αδελφότητας Κλεομένην Κουτσούκη. Τώρα βλέπω πως τον διαδεχθήκατε και σας συχαίρω ιδίως γνωρίζετε τα ζητήματα του χωριού μας και είμαι βέβαιος πως θα επιτελέσετε το καλύτερον που είναι δυνατόν δια την πρόοδον του Χωριού μας. Θα είναι ευχής έργον όταν τα καταφέρετε να εκδίδεται το περιοδικόν τα «Μικροχωρικά Γράμματα» περισσότερο από δύο φορές το χρόνο, ώστε να ενημερώνονται οι απανταχού Μικροχωρίτες τα νέα του χωριού μας. Ελάβαμε το τελευταίο τεύχος και χαρήκαμε δια τη συνεχή άνοδο και πρόοδο εις όλους τους τομείς. Αυτό δεικνύει το ενδιαφέρον όλων. Αλλά περισσότερο των εκλεγέντων συμβούλων της Αδελφότητας, όπου ηγήσθε εσείς. Με τας σκέψεις αυτὰς τελειώνω την πρόχειρον τούτην επιστολήν μου. Εσωκλειστως θα βρείτε την διεθνή ταχυδρομική επιταγήν εκ \$ 50 δολαρίων. Μπορείτε να τη χαλάσετε σε οποιαδήποτε τράπεζα. Είναι η συνδρομή μου δια το '96. Διαβιβάσθε τους χαιρετισμούς μου εις όσους ρωτούν δια ημάς. Καθώς και εγώ σας χαιρετώ φιλικότατα, ο χωριανός σου και συνδρομητής της Αδελφότητας

Στέφανος Μαστρογεωργόπουλος

Γράμμα της Βασιλικής Ντελή για το θάνατο του Γιάννη Δερματά

Μικρό Χωριό 24 Αυγούστου 1995. (Μια θλιμένη μέρα)

Από στόμα σε στόμα μας ήρθε το μαντάτο το θλιβερό χαμπέρι στις 4 το απόγευμα και ξαπλώθηκε σ' όλο το χωριό. Πέθανε ο Γιάννης

ο Δερματάς. Όλοι οι Μικροχωρίτες πονέσαμε σαν να μας έλειψε κάποιο μέλος της οικογένειάς μας. Και πράγματι η απώλεια μεγάλη για όλους τους Μικροχωρίτες.

Ο πατέρας του Γιάννη παντρεύτηκε τη Πηνιώ. Τον Γιάννη τον βάφτισε ο Δημο-Νίκος. Ο νονός του ήταν τυχερός κι ο Γιάννης έζησε, μεγάλωσε και έγινε μεγάλος επιστήμονας - γιατρός. Σαν παιδί ήταν ζωηρός όπως όλα τα παιδιά. Τ' άρεσαν τα γλυκά. Μια φορά η αδελφή η Κωνσταντίνα έφτιασε γλυκό καρυδάκι και βύσινο. Ο Γιάννης κάθε φορά που γύριζε από το σχολείο ήθελε γλυκό. Είδε και απ' είδε η αδελφή του και το έκρυψε το γλυκό στο κατώ. Ο Γιάννης έψαχνε παντού. Κάποια μέρα το βρήκε και άρχισε να το τρώει. Σε λίγες μέρες πάει το γλυκό και το καρύδι και το βύσινο. Τα βρήκε η αδελφή του άδεια τα βάζα. Τότε έφαγε το ξύλο της χρονιάς του. Το θυμότανε και τ' έλεγε μέχρι λίγο πριν πεθάνει. Επίσης μας έλεγε ότι πηγαίνανε με τα παιδιά και έλεγε τα κάλαντα. Άλλοι του δίνανε λεφτά, άλλοι μήλα και καρύδια και πολλοί φρεσκοτηγανισμένες τσιγαρίθρες. Τις τρώγανε με τα παιδιά σα στραγάλια και τη νοστιμιά τους τη θυμότανε μέχρι τα τώρα.

Στο Πανεπιστήμιο άριστος φοιτητής, αλλά στα χρόνια της κατοχής ήταν και στέλεχος στην ΕΠΟΝ. Ο Γιάννης και οι συμφοιτητές του κολλούσαν προκηρύξεις και εφημερίδες όλη τη νύχτα, ακόμη κοντά στα γερμανικά φυλάκια. Την ημέρα τις κρύβανε στο μαγαζί του θείου του Μήτσου Ντελή στα μπουριά της σόμπας και σε άλλους συγγενείς. Όμως κάποια μέρα τον πιάσανε οι Γερμανοί και οι ταγματασφαλίτες. Τότε ο θείος του ο Μήτσος και η αδελφή του πήγανε στο Μητροπολιτη Γεννάδιο και με πολύ δυσκολία τον έβγαλαν. Μετά την κατοχή τον ξανάπασαν και τον πήγαν στη Μακρόνησο. Εκεί παρά τα καταναγκαστικά έργα διάβαζε όποτε εύρισκε ευκαιρία και έδωσε τα μαθήματα στο Πανεπιστήμιο και πέρασε. Με κάποιο γνωστό που είχαν οι δικοί του τον έβγαλαν. Έφυγε και συνέχισε τις σπουδές στο εξωτερικό. Ο πατέρας του Γιάννη πούλησε ένα χτήμα που είχε και έτσι ο Γιάννης σπούδασε στο Παρίσι. Γύρισε ο Γιάννης σπουδαγμένος χειρουργός και είχε πολλές επιτυχίες σαν γιατρός. Με τα πρώτα χρήματα που έβγαλε ξαναπήρε το χτήμα στην ίδια οδό που ήταν αυτό που πούλησε ο πατέρας του. Στη Θεσσαλονίκη ο Γιάννης έτρεχε παντού όπου τον καλούσαν χωριανοί και φίλοι. Τον

είχαμε όλοι παρηγοριά και εμπιστοσύνη. Σε πολλούς δεν έπαιρνε ούτε χρήματα. Έγινε ο καλύτερος γιατρός στη Θεσσαλονίκη και γνωστός σ' όλη τη Μακεδονία.

Εμείς οι χωριανοί του που τον χάσαμε

νοιώθουμε ορφανοί όπως και η οικογένειά του.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της Μακεδονικής γης που τον σκέπασε.

Βασιλική Ντελή

Κινηματογραφική Λέσχη Καρπενησίου 14 χρόνια προσφοράς

Η Κινηματογραφική Λέσχη Καρπενησίου ιδρύθηκε το 1982 από 52 πολίτες του Καρπενησίου που αντιστεκόμενοι στην πολιτιστική απραξία, στην ισοπεδωτική ομοιομορφία και τον κομματισμό των τότε υπάρχοντων πόλιτιστικών συλλόγων ίδρυσαν την Κινηματογραφική Λέσχη Καρπενησίου.

Αποτελείται από νέους ανθρώπους, απευθύνεται στους πολίτες με ένα καινούργιο λόγο χωρίς παραγοντισμούς και πολιτικές σκοπιμότητες, με κύριο πεδίο δράσης τον κινηματογράφο.

Προσπάθεια ήταν και είναι η δημιουργία ενός άηλου κλίματος τόσο στις διαδικασίες της ίδιας της Κινηματογραφικής Λέσχης όσο και στην αντίληψη για τον πολιτισμό και το ρόλο της στα δρώμενα της πόλης.

Χαρακτηριστικά αυτής της αντίληψης είναι η απόλυτη διαφάνεια στις διαδικασίες, με ανοικτές συνεδριάσεις και συγκεντρώσεις, οι αυτόνομες ομάδες που λειτουργούν στη Λέσχη και η κάληνη ευρέως φάσματος ενδιαφερόντων των μελών και φίλων της.

Το επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο λειτουργεί κυρίως ως συντονιστικό όργανο και όχι σαν ιεραρχική δομή εξουσίας. Χαρακτηριστική είναι η προσπάθεια για μη επανάληψη των ιδίων προσώπων στο Διοικητικό Συμβούλιο, αλλή

η ενεργός συμμετοχή τους στις διαδικασίες και ομάδες δουλειάς της Λέσχης.

Η Κινηματογραφική Λέσχη Καρπενησίου παίζει καθοριστικό ρόλο στην πόλη αλλή και στην περιοχή γενικότερα.

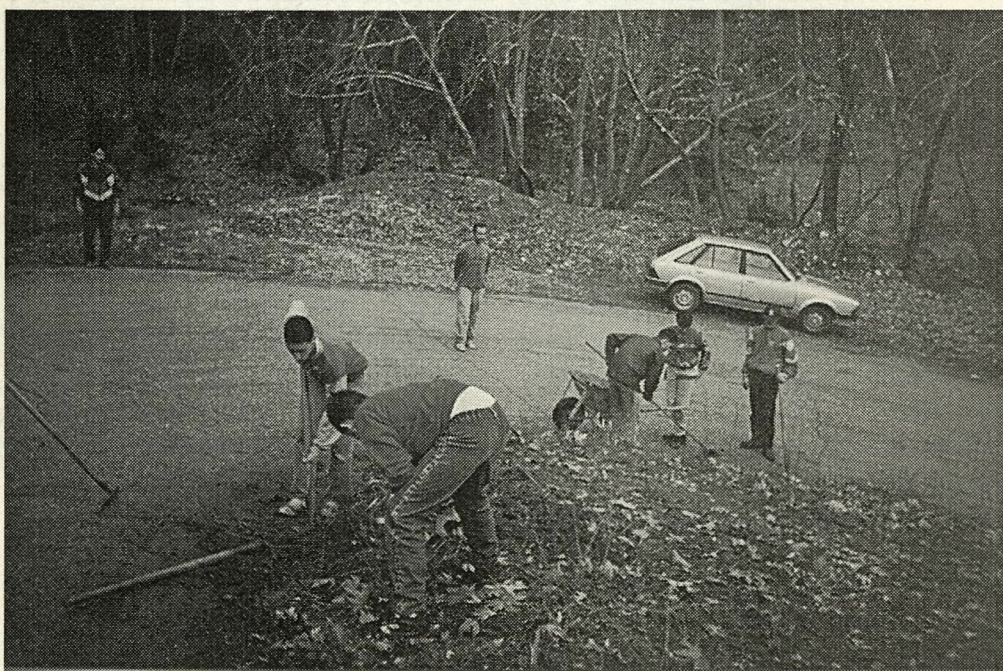
Πιστεύω της είναι ότι οι Κινηματογραφικές Λέσχες πρέπει να είναι συνδεδεμένες με την κοινωνία και να γνωρίζουν τα κοινωνικά προβλήματα της πόλης τους. Να εκφράζουν όσο το δυνατόν περισσότερες απόψεις και να είναι αυτόνομες από κάθε είδους σκοπιμότητες.

Υπό το πρίσμα αυτών των απόψεων η Κινηματογραφική Λέσχη Καρπενησίου, όποτε χρειάστηκε, συμμετείχε σε εκδηλώσεις και κοινωνικές διεκδικήσεις της περιοχής, όπως οι κινητοποιήσεις που έγιναν για καλύτερη νοσοκομειακή περίθαλη στην Ευρυτανία, το μη κλεισιμο των βιομηχανικών μονάδων της περιοχής κ.ά.

Σ' αυτά τα 14 χρόνια λειτουργίας της η Κινηματογραφική Λέσχη έχει προβάλλει περί τις 450 ταινίες από όλα τα είδη του κινηματογράφου με 50.000 περίπου θεατές σε μια πόλη των 9.000 κατοίκων. Με δεδομένο ότι εδώ και δέκα χρόνια δεν λειτουργεί κανένας κινηματογράφος σ' ολόκληρο το νόμο Ευρυτανίας, η οθόνη της Κινηματογραφικής Λέσχης είναι η μόνη δίοδος μέσω της οποίας η νεολαία γνωρίζει το σινεμά.

Κάλαντα από τα παιδιά του Μικρού Χωριού τη Μεγάλη Παρασκευή

Από την εξόρμηση καθαριότητας του «Αθλητικού Ομίλου» του Μικρού Χωριού

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

(Συνέχεια του προηγούμενου)

Ἀνθρώπος οριακός

Ο οριακός άνθρωπος είναι εκείνος ο οποίος από τις συνθήκες είναι αναγκασμένος να κοινωνικοποιηθεί σε δύο διαφορετικά και ανταγωνιστικά συστήματα με αποτέλεσμα να διακατέχεται από εσωτερικές συγκρούσεις και να εκδηλώνει μια συμπεριφορά που αποκλίνει από την συνηθισμένη.

Είναι απλά ο άνθρωπος που η μοίρα τον καταδίκασε να ζει σε δύο κοινωνίες και σε δύο όχι απλούς διαφορετικούς αλλά έντονα ανταγωνιστικούς πολιτισμούς.

Το ξερίζωμα από τη γενέτειρα μοιραία οδηγεί στην αποσύνδεση του ατόμου από το βασικό του κοινωνικό πλαίσιο και την ανάγκη γρήγορης ένταξής του σε νέα κοινωνικά πρότυπα.

Για να γίνει αυτό χρειάζεται να ανακοινωνικοποιηθεί στα νέα πρότυπα πράγμα που στη διαδικασία του δημιουργεί αισθήματα μειοτικής και εσωτερικές συγκρούσεις.

Ως φορέας ανταγωνιστικών πολιτιστικών παραδόσεων, που καθεμιά τους διεκδικεί την αποκλειστική προσήλωσή του βιώνει κάποιες τραυματικές εμπειρίες για το γόντρό του.

Η ελληνική μετανάστευση μπορεί να θεωρηθεί «ευχή και κατάρα μαζί».

Ευχή, γιατί έδωσε ένα δρόμο σε πολλούς τα χρόνια της οικονομικής και κοινωνικής εξαθλίωσης και κατάρα, γιατί διέσπασε χιλιάδες ελληνικές οικογένειες και ερήμωσε την περιφέρεια της πατρίδας μας δημιουργώντας έτσι ένα τεράστιο πρόβλημα. Πρέπει τα σημεία επαφής με τους απόδημους να γίνουν μόνιμες γέφυρες για αμοιβαία και συνεχή πολιτιστική και εθνική επαφή και εγγύηση.

Είναι ανάγκη να εκπονηθούν προγράμματα και τρόποι εθνικής επαφής με τους απόδημους μακριά από κάθε κομματική σκοπιμότητα που δηλητηριάζει την εθνική συνείδηση και τις ευαισθησίες των απόδημων.

Συμπερασματικά πρέπει να πούμε ότι το πρόβλημα της ελληνικής μετανάστευσης είναι πολυπλευρο και πολυσύνθετο.

Πανάκεια λύση δεν υπάρχει. Μπορούν όμως και πρέπει, να λυθούν συγκεκριμένα προβλήματα και να παρθούν μακροπρόθεσμες πρωτοβουλίες από την πολιτεία για να αναπερωθεί η

εθνική συνείδηση των απόδημων και να κρατηθούν γερά οι εθνικοί δεσμοί με την Ελλάδα.

Ἕλληνες μετανάστες: Φορείς ανανέωσης και δημιουργίας

Ακριβώς γιατί ο μετανάστης συνθλίβεται ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα ανταγωνιστικά πολιτιστικά μοντέλα ο κοινωνιολόγος Robert Park σημειώνει ότι το οριακό άτομο, δηλαδή οι απόδημοι γίνονται φορείς δημιουργίας και ανανέωσης.

Ο οριακός άνθρωπος παρουσιάζει οξύμωρο πνεύματος γίνεται ευαίσθητος κοινωνικά και αισθάνεται περισσότερο απειληθερωμένος.

Μπορεί να θεωρηθεί - και είναι - φορέας προβληματισμού για ανανέωση και πρόοδο.

Στις πολυεθνικές κοινωνίες, όπως είναι η Η.Π.Α. και η Αυστραλία έχει αναγνωριθεί από ειδικούς αναλυτές η μεγάλη συνεισφορά των Ελλήνων μεταναστών στην πολιτιστική ανανέωση και τον τρόπο ζωής στις χώρες αυτές.

Μέσα από την ασταμάτητη προσπάθειά του για οικονομική πρόοδο, η οποία συχνά αγγίζει τα όρια του πάθους, κάνει τεράστια εστιατόρια, απλώνεται στο εμπόριο, σπουδάζει τα παιδιά του πάντα προσηλωμένος στην Ελληνο-Χριστιανική ιδέα και το όραμα της ελληνικότητας του.

Αυτή η ασύμμετρη πρόοδος, σε σχέση με τα βασικά του προσόντα, δεν είναι πάντα δεδομένη.

Έχουμε εξίσου ένα ποσοστό Ελλήνων στη διασπορά και όχι μόνο δεν κατόρθωσαν αξιόλογη οικονομική πρόοδο, αλλά έχασαν και ένα μεγάλο μέρος από την προσωπική και οικογενειακή τους συγκρότηση.

Η ανησυχία του Έλληνα που έζησε στην ξενιτιά γίνεται τρόπος ζωής και στην Ελλάδα. Σήμερα στην Ελλάδα οι παλινοστούντες μετανάστες έφεραν ξένα πρότυπα πολιτιστικά, πολλά από τα οποία καλύτερεύουν την ζωή του ανθρώπου και προσεγγίζουν ολόένα και πιο πολύ προς την ευρύτερη ευρωπαϊκή κουλτούρα.

Υπάρχουν στην Ελλάδα σήμερα πολλές χιλιάδες επαναπατρισθέντες μετανάστες οι οποίοι όχι μονάχα έφεραν μαζί τους κεφάλαια αλλά επίσης έφεραν και πιο σύγχρονες αντιλήψεις στο εμπόριο, την κοινωνική συμπεριφο-

ρά και αλλού.

Είναι κοινή ομολογία ότι σε πολλές περιπτώσεις Ἐλληνες πρώην μετανάστες που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα είναι διευθυντές επιχειρήσεων και μεγάλων τουριστικών μονάδων. Πολλοί έχουνε προσφέρει ουσιαστικό έργο στην ξενόγλωσση εκπαίδευση και συχνά αποτελούν παράδειγμα για μίμηση σε πολλούς τομείς της ελληνικής ζωής.

Αλλά, το ερώτημα πάντα θα πλανάται στον ορίζοντα.

Η Ελλάδα σαν έθνος μακροπρόθεσμα βγαίνει οφειλειμένη ή ζημιωμένη από τη μετανάστευση;

Είναι ένα δύσκολο ερώτημα να απαντηθεί χωρίς βαθύτερη έρευνα στο θέμα.

Παρ' όλα αυτά θα διακινδυνεύσω μία προσωπική άποψη.

Παίρνοντας υπ' όψιν την γεωγραφική θέση της πατρίδας μας και το τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα που δημιουργήσε ο «Μινώταυρος» του ξενιτεμένου τις δεκαετίες πενήντα και εξήντα. Παρ' όλες τις θετικές πλευρές που υπάρχουν πιστεύω τελικά ότι η αρνητική πλευρά αποδείχτηκε μεγαλύτερη.

Η ερήμωση της ελληνικής υπαίθρου από πολλὰ χρόνια είναι περισσότερο από φανερή.

Η μετανάστευση έβγαλε την Ελλάδα ζημιωμένη γιατί μπορούμε να την παρομοιάσουμε με μια μητέρα που τα παιδιά της την εγκαταλείπουν δίχως να ξέρει γιατί, και δίχως να έχει τις προϋποθέσεις να τα φέρει πίσω.

Αν δεν παρθούν αποτελεσματικά μέτρα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος και της υπογεννητικότητας ίσως το έτος 2.000 και μετά τοι συνέπειες της αλόγιστης μετανάστευσης να γίνουν μεγαλύτερο εθνικό πρόβλημα.

Οι άνθρωποι και τα έθνη μπορούν να θλάγουν τον εαυτό τους πολύ περισσότερο από ότι μπορεί ο εχθρός τους. Ας το σκεφτούμε αυτό.

Οι δεσμοί των Μεγαλοχωριτών και Μικροχωριτών με την Κωνσταντινούπολη

Η μετανάστευση των δύο αυτών όμορφων χωριών χτισμένα αντίκρυ το ένα από το άλλο στην καταπράσινη κοιλάδα του ποταμού Καρπενσιώτη είναι περίπου συνώνυμη με την ιστορία τους.

Από τις αρχές του περασμένου αιώνα και νωρίτερα Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες

νέοι άνδρες ξενιτεύονταν στην Κωνσταντινούπολη για να «Καζαντίσουν».

Μέχρι το 1920 λίγο πριν τη Μικρασιατική καταστροφή η Πόλη - όπως τη λέγανε τότε - ήταν σχεδόν μόνος τόπος αποδημίας.

Περίπου ο ένας στους τρεις νέους ξενιτεύονταν εκεί αφήνοντας πίσω νεόπαντρες γυναίκες και αγέννητα παιδιά που δεν γνώριζαν πατέρα παρά μονάχα μετά από 20 ή 30 χρόνια, αν ήταν τυχερά.

Η πόλη την περίοδο μεταξύ 1880-1920 δέχονταν τους περισσότερους συμπατριώτες μας, πολλοί από τους οποίους είχαν ιδιαίτερη και σημαντική επίδοση στο εμπόριο. Τα χρόνια εκείνα, και πολύ αργότερα οι Ἐλληνες της Κωνσταντινούπολης ξεπερνούσαν τις 400 χιλιάδες. Ήταν η ακμή των Ελλήνων της Πόλης αφού την περίοδο εκείνη είχαν στα χέρια τους το μεγαλύτερο μέρος της εμπορικής και πολιτιστικής ζωής. Πολλοί Μεγαλοχωρίτες ή Μικροχωρίτες έγιναν πλούσιοι για τα οικονομικά δεδομένα της εποχής τους. Επιστρέφοντας στη γενέτειρα Ευρυτανία έχτιζαν αξιόλογα πέτρινα σπίτια και έφερναν μαζί τους πολιτιστικά στοιχεία με κύρια χαρακτηριστικά τον αφεντισμό, τη σκληρότητα προς τη γυναίκα, δηλαδή πολιτιστικές ιδιορρυθμίες ανατολίτικου τύπου.

Σιγά-σιγά όμως οι τουρκικές αρχές με διάφορα τεχνάσματα και εκθιασμούς έκαναν την παρουσία των Ελλήνων στην πόλη δύσκολη.

Μετά την μικρασιατική καταστροφή μέχρι τις αρχές του Β' Παγκ. Πολέμου ο πληθυσμός των Ελλήνων στην πόλη έπεσε περίπου στα μισά 200 χιλ.

Μετά τον Β' Παγκ. Πολέμου και μέχρι το φοβερό πογκρόμ του Σεπτ. 1955, οι Ἐλληνες που ζούσαν στην Τουρκία ήταν μόνο 120 χιλ. περίπου.

Οι ανηλθείς διωγμοί του 1955 έδειξαν καθαρά ότι οι κίνδυνοι μπορούσε να αποθούν πολύ μεγάλοι.

Έτσι φτάσαμε σήμερα το 1995 να έχουμε στην πόλη γύρω στις τρεις - τέσσερις χιλιάδες Ἐλληνες μερικοί από τους οποίους είναι πολιτογραφημένοι Τούρκοι υπήκοοι για να αποφεύγουν τους διωγμούς.

Από τις Αρχές του αγώνα που μας αφήνει νέοι δρόμοι φυγής άνοιξαν για τους συμπατριώτες μας.

(Συνέχεια στη σελ. 59)

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ

50 χρόνια από την ίδρυση και το Εθνικό Συμβούλιο της ΠΕΕΑ (1944-1994) Τόμος Α' Εισηγήσεις Συνεδρίου Επιμέλεια: Κλεομένης Σ. Κουτσούκης. Αθήνα 1995, Επιστημονική Βιβλιοθήκη ΕΚΠΕ (Ελληνικό Κέντρο Πολιτικών Ερευνών του Παντείου Πανεπιστημίου) σ.σ. 408

Ο τόμος περιέχει τις εισηγήσεις που έγιναν στο τριήμερο Συνέδριο που οργάνωσε το Ελληνικό Κέντρο Πολιτικών Ερευνών του Παντείου Πανεπιστημίου πέρυσι στο Καρπενήσι από τις 28 Σεπτεμβρίου και έληξε στις Κορυχάδες την 1η Οκτωβρίου 1994 ενώ μία από τις συνεδριάσεις του έγινε στη Δομνίστα. Περιέχει επίσης τέσσερις παρεμβάσεις μεταξύ των οποίων και των Αθαν. Τραχήλη, καθώς και τις καταληκτικές ομιλίες πολλών πρωταγωνιστών καπεταναίων που έδρασαν στην περιοχή της Ευρυτανίας κατά τη διάρκεια της κατοχής όπως οι: Ερμής, Λευτεριάς, Λάμπρος, Νικηφόρος, Περικλής, οι φωτογράφοι της Εθνικής Αντίστασης Μελετζής και Μπαλάφας κ.ά.

Όπως τονίζει στον πρόλόγο του ο καθηγητής κ. Κλ. Κουτσούκης, διευθυντής του Ελληνικού Κέντρου Πολιτικών Ερευνών του Παντείου Πανεπιστημίου που είχε και την επιμέλεια του έργου, η περίοδος της Εθνικής Αντίστασης 1941-44 αποτελεί ένα σημαντικό κεφάλαιο της ιστορίας μας και ανεξάντλητη πηγή ιστορικών διδαγμάτων και εθνικής αυτογνωσίας. Ο τόμος αυτός που περιέχει τις εισηγήσεις του ομώνυμου Συνεδρίου φιλοδοξεί να συμβάλει στην διερεύνηση της πολυσυζητημένης αυτής περιόδου της εθνικής μας ιστορίας, με κάποια έμφαση στην Ευρυτανία, όπου και ξεκίνησε επίσημα ο Αντιστασιακός Αγώνας και βρήκε ομόθυμη την λαϊκή υποστήριξη.

Η κεντρική διάθεση του βιβλίου γίνεται από το βιβλιοπωλείο ΚΑΤΑΡΤΙ, Μαυρομιχάλη 9, Αθήνα.

Η ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ: 170 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ,

Επιμέλεια Κλ. Σ. Κουτσούκη και Κ. Αρώνη-Τσίχλη, 1995, σσ.408

Από την Επιστημονική Βιβλιοθήκη του Ελληνικού Κέντρου Πολιτικών Ερευνών του Παντείου Πανεπιστημίου εκδόθηκε ο παραπάνω ογκώδης τόμος, που περιέχει τα πρακτικά ομώνυμου Επιστημονικού Συνεδρίου που οργάνωσε, το ΕΚΠΕ στο Καρπενήσι το Σεπτέμβριο 1993.

Ο τόμος που επιμελήθηκαν οι καθηγητές του Παντείου Πανεπιστημίου Κλεομένης Κουτσούκης και Καίτη Αρώνη-Τσίχλη περιέχει τις εισηγήσεις είκοσι επτά πανεπιστημιακών ερευνητών και άλλων διανοουμένων, οι οποίοι ασχολούνται με τα ιστορικά της Ευρυτανίας. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στον 19ον αιώνα και μάλιστα από την Επανάσταση του 1821 και ύστερα.

Από τα περιεχόμενα ξεχωρίζουμε ένα κεφάλαιο που είναι αφιερωμένο στην ηρωική προσωπικότητα του Μάρκου Μπότσαρη και τις συνθήκες του θανάτου του. Σε άλλο κεφάλαιο εξετάζονται τα Μοναστήρια, τα Σχολεία, οι ιστορικές οικογένειες και προσωπικότητες και η επίδραση που άσκησαν πάνω στις εξελίξεις της περιοχής κατά τον 19ο αιώνα. Διάφορες ιστορικές κοινότητες, οικονομικές δυσκολίες, οι πολιτικές και κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της περιοχής εξετάζονται υπό το φως νέων στοιχείων που προκύπτουν από έρευνα στα Γενικά Αρχεία του Κράτους και από το Αρχείο Αλή Πασά.

Ιδιαίτερης σημασίας είναι οι πρώτες μετεπαναστατικές Κοινοτικές Συναθροίσεις (Εκλογές),

που έγιναν το 1829 για να αναδείξουν τους πληρεξούσιους της περιοχής στην Εθνική Συνέλευση. Τα αφορώντα το Χωριό μας που ανέδειξε πρώτο πληρεξούσιο το Νικολάκη Δανήλη δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό μας αρ. 53-55, σελ. 4-5. Επίσης σημαντικές ήσαν και οι τοπικές εξεγέρσεις που κατηύθυναν πρώην οπλαρχηγοί του Αγώνα εκμεταλλευόμενοι την ογκούμενη δυσφορία από τις φορολογικές και άλλες δυσβάστακτες επιβαρύνσεις που επέβαλαν οι κυβερνήσεις του Όθωνα και στους φτωχούς Ευρυτανές αγρότες και κτηνοτρόφους. Στις εξεγέρσεις αυτές, σημειώνουμε, ότι διακρίθηκε και ο Μικροχωρίτης «Αγωνιστής του 21» Μητζόπουλος, ειρηνοδίκης τότε. Όπως προκύπτει το Μικρό Χωριό και η ευρύτερη περιοχή της ποταμιάς υπήρξαν εστίες στασιαστικών συγκρούσεων κατά την Οθωμανική περίοδο.

Ο τόμος αυτός θα συμβάλει σημαντικά στην ανίχνευση της ιστορικής ταυτότητας της Ευρυτανίας, που υπήρξε και ο αρχικός στόχος του παραπάνω επιστημονικού συνεδρίου. Με τα αξιόλογα κείμενα των ιστορικών ερευνητών που περιέχει ο τόμος κάθε ευρυτανικό χωριό θα ανακαλύψει ένα κομμάτι της ιστορίας του. Γι' αυτό αξίζει κάθε χωριό, κάθε σχολείο να αποκτήσει τον πολύτιμο αυτόν τόμο. Η κεντρική διάθεση και αυτού του τόμου γίνεται από το βιβλιοπωλείο ΚΑΤΑΡΤΙ, Μαυρομιχάλη 9, Αθήνα, καθώς και από διάφορα κεντρικά βιβλιοπωλεία της Αθήνας, όπως Εστία, Ενδοχώρα, Θεμέλιο κ.ά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΣ

Το δημογραφικό πρόβλημα στην Ελλάδα και ειδικότερα στην Ευρυτανία, Αθήνα 1996 σελ. 190

Πολύ ενδιαφέρουσα εργασία, το φλέγον δημογραφικό ζήτημα της χώρας και ειδικότερα για την Ευρυτανία, η οποία τις τελευταίες δεκαετίες παρουσιάζει συνεχώς αρνητική εξέλιξη στα πληθυσμιακά της στοιχεία.

Ο συγγραφέας στη συνθετική αυτή εργασία αφιερώνει δώδεκα κεφάλαια για τη διαχρονική ανάλυση των στοιχείων δημογραφικής εξέλιξης της Ευρυτανίας σε σύγκριση με τους άλλους νομούς και το σύνολο της χώρας. Εμπλουτίζει το κείμενό του με μεγάλο αριθμό στατιστικών πινάκων και διαγραμμάτων που τεκμηριώνουν την ανάλυσή του και με αριθμό χαρτών και φωτογραφιών από ποικίλες περιοχές της Ευρυτανίας. Δεν μένει όμως στα δημογραφικά οικονομικά, στατιστικά στοιχεία, αλλά προβαίνει και σε μια ευρύτερη δημογραφική, ιστορική αναδρομή παρέχο-

ντας έτσι στον αναγνώστη πολύτιμα στοιχεία για μια καλύτερη εκτίμηση και τεκμηρίωση της ανάλυσης που ακολουθεί, αλλά και σύγκρισης μεταξύ νομών καθώς και της χώρας μας με άλλες γειτονικές χώρες. Η τελευταία αυτή σύγκριση μαζί με άλλα φαινόμενα της ελληνικής κοινωνίας είναι που κάνει τον συγγραφέα απαισιόδοξο για το δημογραφικό μέλλον της χώρας.

Φυσικά το μέλλον της Ευρυτανίας θα είναι ζοφερό αν δεν παρθούν μια σειρά από μέτρα, που προτείνει ο συγγραφέας στο δωδέκατο κεφάλαιο της μοναδικής ως τώρα, στο είδος της εργασίας για την Ευρυτανία.

- Ο σ. παραθέτει στο τέλος συνοπτική περιγραφή της εργασίας του στην αγγλική γλώσσα, ενδεικτική βιβλιογραφία γενικής και ειδικής φύσεως καθώς και ευρετήριο των κυριότερων ονομάτων. Όλα αυτά είναι στοιχεία που προσθέτουν στην αρτιότερη εμφάνιση και χρησιμότητα της εργασίας.

M.K.C.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΚΟΛΛΗΜΕΝΟΣ

Ο Κομπογιαννίτης Γιατρός: Παραμύθια για μικρούς και μεγάλους. Αθήνα 1996:

Τέσσερα παραμύθια απαρτίζουν το έκτο αυτό βιβλίο του πολυβραβευμένου συμπολίτη, λογοτέχνη-ποιητή Δημήτρη Κολλημένου. Ένα απ' αυτά «Ο Κομπογιάννος» έχει βραβευθεί σε διαγωνισμό. Όπως μας πληροφορεί ο συγγραφέας στον πρόλογό του «Τα παραμύθια αυτά είναι γραμμένα ήυρικά με φαντασία της σύγχρονης γνώσης αντλώντας την ύλη από το

βυθό του χρόνου, του παρόντος και του μέλλοντος, κυνηγώντας την πρωτοτυπία με χιουμοριστικό τρόπο. Μεταφέρει τον αναγνώστη στην όμορφη χώρα των παραμυθιών και στο υπερπέραν. Στα βλεπόμενα και μη βλεπόμενα»:

Μια φορά και έναν καιρό,
τον άγραφο παλιό καιρό,
πριν από χρόνους μακρινούς,
όπου δεν φτάνει πια ο νους,
τότε που ζώα και πουλιά,

είχαν ανθρώπινη ψαλιά...
είχανε γνώση και μιλιά
αιώνες πίστω μακρινού,
που μύθος έπλαθε ο νους.

.....

Καθένα παραμύθι ξεκινάει με 4-5 στίχους που περικλείουν σοφία και κλείνει με τον επίλογο του διδάγματος που συμπυκνώνει την υποδειγματική εμπειρία για τη ζωή. Αναμφίβολα ο Δημήτρης Κολλημένος παρά τις αναπηρίες της ζωής είναι ένας ταλαντούχος πολυβραβευμένος, νέος λογοτέχνης ποιητής. Αν και στερείται κάποιες χαρές της ζωής είναι ευτυχισμένος με τα μάτια της ψυχής και του νου, της δημιουργικής του φαντασίας. Φιλοσοφημένος, όπως δείχνουν τα έργα του με σιδερένια θέληση, διαθέτει πνευματικά εφόδια και ενδιαφέροντα που τον μετατρέπουν από τη θέση του πάσχοντος σε κοινωνικό εργάτη, που

προσφέρει πνευματικά στην τοπική και ευρύτερη κοινωνία, μέα από τα αποθέματα των χριστιανικών και ηθικών παραγγελμάτων που είναι διάχυτα στα έργα του.

Όπως ο ίδιος μας λέει στον πρόλογο του: Το βιβλίο μπορεί να διαβασθεί όχι μόνο από τα παιδιά αλλά και από τους μεγάλους. Ηλεκτρίζει το ενδιαφέρον και κάνει τον αναγνώστη να το διαβάσει επανειλημμένα. Ψυχαγωγεί, προβληματίζει και ψυχοπλάθει, διδάσκοντας την αγάπη και την αρετή. Είναι μια θαυμάσια συντροφιά για τον ελεύθερο χρόνο και πολύτιμο δώρο, για να το χαρίσει κανείς σε αγαπητά του πρόσωπα! Πράγματι επιβραβεύεται κανείς με όλα αυτά αν το διαβάσει, γι' αυτό και το συνιστούμε ανεπιφύλακτα.

Μ.Σ.Κ.

Ο Βουλευτής

(Συνέχεια από τη σελ. 42)

Απ' τα άπειρα ανέκδοτα των πολιτευομένων παίρνω ένα παλιό, για να μην στενοχωρήσουμε τους σημερινούς πολιτικούς, οι οποίοι με ανάλογα ψέματα ασκούν το επάγγελμά τους. Το ανέκδοτό μας είναι απόλυτα αληθινό. Το διηγήθηκε στον μακαρίτη εισαγγελέα Εφετών Νικόλα Γρανίτσα, νεαρό τότε δικηγόρο, ο ίδιος ο ήρωάς του, όταν στα 1902, γέρος πια, ανέλαβε να καταδιώξει μια συμμορία που έπιασε τον κουνάδο του Επαμ. Θεοδωρόπουλο και ζητούσε λύτρα για την ξαγορά του.

Ο ται/γης Κώστας Τσακανίκας - γι' αυτόν πρόκειται - είχε πάρει τα γαλόνια του κυνηγώντας ληστές. Τ' όνομά του στη Θεσσαλία που υπηρέτούσε ήταν φημισμένο. Ήταν ο ήρωας της περιοχής.

Γι' αυτό τον πήραν στο συνδυασμό ο Αβέρωφ και ο Σιβιτανίδης. Σε μία λοιπόν περιοδεία τους στο Σμόκοβο, του τέως Δήμου Κωθωνίων, σώνει και καλά οι κάτοικοι ήθελαν να μιλήσει και ο καπετάνιος.

Ο Τσακανίκας ξεροκατάπτε, ξερόβηξε κι αρχί- νισε χωρίς στόφο.

- Εγώ θα μιλήσω την γλώσσα τη στρατιωτική και όχι σαν τους πολιτικούς. Θα σας πω την πάσαν αλήθειαν. θα καταργήσω τη γενική στρατολογία, μια που δεν έχουμε πόλεμο. Για να δουλεύουν τα παιδιά σας στα χωράφια και στα πράγματα κι όχι φύλακες και ιπποκόμεοι στους γαλονάδες.

Τα ζητώ και τα χειροκροτήματα δίνουν και παίρναν.

- Ακόμα, συνεχίζει, θα καταργήσω τη φορολογία, γιατί αυτή είναι που σας τσακίζει κυριολεκτι-

κά. Την ώρα που εσείς τρομάζετε να πιήτε έναν καφέ στο χωριό, με το παραδάκι σας, άλλοι γλεντάνε και γίνονται έργα απ' τα οποία δεν έχετε κανένα διάφορο.

«Όταν είδα τον ενθουσιασμό του πλήθους - αφηγείται ο ίδιος - αποφάσισα να πω ένα μεγάλο και επικίνδυνο ψέμα. Ψέμμα που δεν φαντάζομαι να είτε ποτέ άλλος. Και το είπα έτσι που να μην το καταλάβουν καλά όλοι...».

- Και το σπουδαιότερο που θα κάνω και θα μ' ευγνωμονήτε αιωνίως και σεις και τα παιδιά σας αν βγω βουλευτής, είναι τα μεγάλα τεχνικά έργα, για... να ισοπεδώσω τας... εξάρσεις του τόπου και τους λόγγους κι έτσι να γίνει η περιφέρειά μας ένας κάμπους καρποφόρος και παραγωγικός...».

Ο Τσακανίκας αποθεώθηκε, βγήκε βουλευτής και όπως ήταν φυσικό... ξέχασε και τη στρατολογία και τη φορολογία και την ισοπέδωση.

Ο ίδιος σα βουλευτής, γύριζε κακοντυμένος και λερός τόσο που όσοι δεν τον ήξεραν δεν τούδιναν προσοχή. Μα αυτός παίρνοντας στρατιωτικό ύφος βασάνιζε τους υπαλλήλους για κανένα ρουσφετάκι και φώναζε προστατικά: «Βουλευτής Κωθωνίων Τσακανίκας!».

Φυσικά σήμερα πέρασε εκείνη η εποχή της παντοδυναμίας των βουλευτών. Χάσανε εκείνη την αίγλη. Δεν πιάνουν άλλωστε και οι υποσχέσεις όσο τότε. Αν οι βουλευτές μας κι οι πολιτευόμενοι δεν κατεβούν απ' τα σύγνεφα και δεν κοιτάξουν με όσο ενδιαφέρον χρειάζεται το μαρτυρικό λαό του τόπου τους, σήμερα ιδίως που τα έχασε όλα, φοβάμαι πως θα κινδυνεύουν μια μέρα να πάθουν, ό,τι έπαθε κάποτε ο Βουλπιώτης και οι Ντάληδες τον χρέμισαν με το καρέλι στη Μέγδοβα, για να τον αναγκάσουν να τους ορκιστεί πως θα τους φτιάσει το γιοφύρι!

ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Στη στήλη αυτή παρουσιάζονται συνοπτικά βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες και γενικά έντυπα που αποστέλλονται στην Αδελφότητα και στη Διεύθυνση του περιοδικού και αφορούν στην Ευρυτανία και γενικότερα στη Ρούμελη.

* ΑΠΕΡΑΝΤΙΑΚΑ (Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου των Απεραντιών Ευρυτανίας στην Αθήνα «Οι Άγιοι Ανάργυροι») τ. 77 - 80, Ιανουάριος - Δεκέμβριος 1995

* ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ (Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου «Καλλιακούδα») τ. 72, Α' τρίμηνο 1996

* ΚΡΙΚΕΛΛΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ (Διμηνιαίο δελτίο του Συλλόγου Κρικελλιωτών «Ο Άγιος Νικόλαος») τ. 22, Μάρτιος - Απρίλιος 1996

* ΤΟ ΣΤΕΝΩΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ (Τριμηνιαία εφημερίδα του Συλλόγου Στενωματιωτών) τ. 64, Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 1996.

* ΚΟΡΥΣΧΑΔΕΣ (Δελτίο επικοινωνίας του Συλλόγου των απανταχού Κορυσαδιδών Ευρυτανίας) τ. 171, Δ' τρίμηνο 1995.

* Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ (Όργανο επικοινωνίας απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας τ. 69, Β' τρίμηνο 1996).

* Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ (Δίμηνη έκδοση της Ομοσπονδίας Συλλόγων Βάλτου) τ. 38, Νοέμβριος - Δεκέμβριος 1995.

* Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ (Περιοδική έκδοση του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών «Η Αγία Παρασκευή») τ. 97-100, Α'-Β' εξάμηνο 1995

* ΒΥΒΛΟΣ (Τριμηνιαίο φιλολογικό - αρχαιολογικό περιοδικό) τ. 4, Δεκέμβριος 1995

* ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ (Μηνιαία εικονογραφημένη επιθεώρηση ποικίλης ύλης), τ. 320, Φεβρουάριος 1996

* Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΔΕΡΜΑΤΙΩΤΩΝ (Περιοδική έκδοση Συλλόγου των απανταχού Δερματιωτών Ευρυτανίας «Η Αγία Παρασκευή») τ. 9, Δεκέμβριος 1995

* Ο ΕΥΡΥΤΟΣ (Ενημερωτικό δελτίο - Όργανο του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Δομνίστας Ευρυτανίας) τ. 162, Απρίλιος 1996

* ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ (Τρίμηνη έκδοση του Π.Κ.Ρ.) τ. 23, Α' τρίμηνο 1996

* ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ (Μηνιαία ανεξάρτητη πολιτική εφημερίδα) τ. 106-107, Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1996

* ΔΥΤΙΚΗ ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ (Τριμηνιαία εφημερίδα του Συλλόγου Δυτικοφραγκιστιανών) τ. 33, Α' τρίμηνο 1996

* ΧΡΥΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ (Τριμηνιαίο ενημερωτικό δελτίο του Συλλόγου των απανταχού Χρυσιωτών Ευρυτανίας «Η Παναγία») τ. 4, Δ' τρίμηνο 1995

* Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ Τ.Ε.Δ.Κ. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ (Δίμηνη έκδοση της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Ευρυτανίας) τ. 15, Δεκέμβριος 1995

* ΔΟΜΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ (Διμηνιαία έκδοση του Συλλόγου Δομνανιτών Ευρυτανίας) τ. 72, Μάρτιος - Απρίλιος 1996.

* ΛΕΠΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ (Τριμηνιαία εφημερίδα του Συλλόγου Λεπιανιτών Ευρυτανίας) τ. 51, Δ' τρίμηνο 1995.

* Ο ΔΙΑΚΟΣ (Έκδοση της Αδελφότητας «Αθανασίου Διάκου» Παρνασσίδας) τ. 55, Μάρτιος - Απρίλιος 1996..

* ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ (Ρινίσματα - ψήγματα θέσεων και απόψεων των μαθητών του Γενικού Λυκείου Καρπενησίου) τ. 3, Μάρτιος 1996

Αισίως στο 3ο τεύχος του το όμορφου μαθητικού περιοδικού, αποδεικνύει περίτρανα για άλλη μια φορά πως η Ευρυτανική νεολαία και θέλει και μπορεί να προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στον αγώνα για την πρόοδο του τόπου. Οι έφηβοι μαθητές του Πρίσματος διαθέτουν δημοσιογραφικό κριτήριο και πνευματική οξυδέρχεια, έχουν πολιτιστικά ενδιαφέροντα και κοινωνικές ανησυχίες, αλλά και λογοτεχνική φλέβα -αν κρίνει κανείς απ' τα ποιήματα που δημοσιεύονται. Δε μένει λοιπόν παρά να συντρεξούμε όλοι σ' αυτή τους την προσπάθεια και να προσφέρουμε την ηθική και υλική συνεισφορά μας σ' αυτά τα παιδιά που αγωνίζονται για πρόοδο και προκοπή.

Δωρεές προς την Αδελφότητα εις μνήμην

1. Βιργινία Δημοπούλου εις μνήμη συζύγου της Αθανασίου για τον Αγ. Αθανάσιο	20.000
2. Νίκος και Νότα Γρατσούνη εις μνήμη Βασιλικής Κεράνη	5.000
3. Αστέρης και Γιώτα Παπανίκου εις μνήμη Βασιλικής Κεράνη για τον Αγ. Αθανάσιο	10.000
4. Αθηνά Μπακατσά εις μνήμη Βασ. Κεράνη για τον Ι.Ν. της Μεταμόρφωσης	20.000
5. Δέσποινα Παϊσίδα εις μνήμη Βασ. Κεράνη για τον Ι.Ν. της Μεταμόρφωσης	10.000
6. Τηλέμαχος Κομπορόζος εις μνήμη Βασ. Κεράνη	20.000
7. Σπύρος Φλέγγας εις μνήμη Βασ. Κεράνη για τον Ι.Ν. της Μεταμόρφωσης	50.000
8. Οικογένεια Δημ. Κρίκου εις μνήμη Βασ. Κεράνη	5.000
9. Οικογένεια Ν. Κεράνη εις μνήμη Βασ. Κεράνη	20.000
10. Αλέκος και Φωφώ Χέλμη εις μνήμη Βασ. Κεράνη	30.000
11. Χρυσούλα Γρατσούνη εις μνήμη Βασ. Κεράνη	10.000
12. Γιάννα Γρατσούνη - Ζαλώνη εις μνήμη Βασ. Κεράνη	5.000
13. Μαρίνα Γκούμα και ο γιός Αλέξης εις μνήμη Βασιλικής και Γιάννη Κεράνη για τον Αγ. Αθανάσιο	50.000
14) Φρόσω και Τάσος Γκούμας εις μνήμη των γονέων τους Βασιλικής και Γιάννη Κεράνη για τον Άγιο Αθανάσιο	80.000
15) Χρυσούλα και Θανάσης Κεράνης εις μνήμη Βασ. Κεράνη	60.000
16) Σταύρος Γεωργούλης εις μνήμη Βασ. Κεράνη	20.000
17) Πιπίτσα Γιουρνά εις μνήμη Βασ. Κεράνη	10.000
18) Δέσποινα και Γιάννης Βουγάς εις μνήμη Βασ. Κεράνη	10.000
19) Κώστας και Μέρλιν Γιουρνά εις μνήμη Βασ. Κεράνη	10.000
20) Πιπίτσα Γιουρνά εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	50.000
21) Δέσποινα και Γιάννης Βουγάς εις μνήμη Αρ. Γιουρνά	50.000
22) Κώστας και Μέρλιν Γιουρνά εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	50.000
23) Σπύρος και Μαρία Κυρίτση εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά για τον Ι. Ν. Μεταμόρφωσης	40.000
24) Γιώργος και Ελένη Μανέτα εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά για τον Ι. Ν. Μεταμόρφωσης	10.000
25) Τηλέμαχος Κομπορόζος εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	30.000
26) Οικογένεια Ν. Κεράνη εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	10.000
27) Δημ. Κρίκος εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	5.000
28) Φρόσω και Τάσος Γκούμας εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	30.000
29) Θανάσης και Χρυσούλα Κεράνη εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	30.000
30) Σταύρος Γεωργούλης εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	30.000
31) Αλίκη και Βαγγέλης Ξυπολυτάς εις μνήμη Αρ. Γιουρνά	10.000
32) Μαρία Φλώρου εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	5.000
33) Άρης Λουμίδης εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά	150.000
34) Ναυσικά και Βαγγέλης Παπαδάκης εις μνήμη Αρ. Γιουρνά	10.000
35) Σπύρος Δερματάς εις μνήμη Γιάννη Δερματά	5.000
36) Οικογένεια Ν. Κεράνη εις μνήμη Σωτήρη Δερματά	10.000
37) Σπύρος Φλέγγας εις μνήμη Μαργαρίτας Λάππα για τον Ι.Ν. Μεταμορφώσης	50.000
38) Ροδάνθη και Γιάννης Κατσούλης εις μνήμη Μαργαρίτας Λάππα για τον Ι. Ν. Μεταμορφώσεως	20.000
39) Σωτηρία Ζωγράφου εις μνήμη Παντελή Νικολόπουλου	10.000
40) Αναστασία Δερματά εις μνήμη του συζύγου της Σωτήρη Δερματά για το Δημοτικό Σχολείο του Μικρού Χωριού	30.000
41) Αλέκος και Φωφώ Χέλμη εις μνήμη της Δέσποινας Παϊσίδα - Λαγαρίδη	30.000
42) Βαγγέλης και Ναυσικά Παπαδάκη εις μνήμη Μαργαρίτας Λάππα	20.000
43) Σωτήρης και Ιφιγένεια Μπουλούμπαση εις μνήμη Μαργαρίτας Λάππα	20.000

44) Γιάννης Κεράνης εις μνήμη της γιαγιάς του Βασ. Κεράνη για το Δημ. Σχολείο	10.000
45) Γιάννης Κεράνης εις μνήμη Αριστείδη Γιουρνά για το Δημ. Σχολείο	10.000
46) Δημήτρης Κεράνης για τη γιαγιά του Βασ. Κεράνη για το Δημ. Σχολείο	10.000
47) Συμεωνίδου Σπυριδούλα εις μνήμη Σπύρου Κομπορόζου	5.000
48) Οικ. Νικολάου Κεράνη εις μνήμη Ιωάννη Σκάνδαλου	10.000
49) Οικ. Νικολάου Κεράνη εις μνήμη Βασιλικής Φαλίδα	10.000
50) Δέσποια Καροπούλου (Μώρη) εις μνήμη Γιάννη Δερματά	12.000
51) Μάχος και Πλουμή Κομπορόζου εις μνήμη Θεοδώρου Βρυσιώτη	10.000
52) Βασίλης Πριτσόλας για το Ι.Ν. της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος	5.000
53) Οικογ. Αναστασίου Φλέγγα εις μνήμη Βασίλη Μίχου και Αριστείδη Γιουρνά για τον Ι. Ν. Μεταμόρφωσης	10.000

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

- 1) Οικογ. Ιωαν. Λεκού Δρχ. 50.000 Εις μνήμην Σοφ. Φλέγγα
- 2) Οικογ. Σπυρ. Πολύζου δρχ. 35.000 Εις μνήμην Σοφ. Φλέγγα

Ευχαριστούμε θερμά
Ο πρόεδρος της Κοινότητας
Αθαν. Κουτσούκης

Ο ΦΑΜΕΛΙΤΗΣ

Προσπέρασε κι ούτ' είπε καλημέρα
και κύρτωναν οι ώμοι του βαρειά
η κόμη του δε σείστη στον αγέρα,
τα μάτια του δε λάμπανε φλουριά.

Στη στράτα βιαστικός τρεχάτος πάει
κι αγνώριστος περνά στην αγορά
τάχα τα βάσανα του να αστοχάει
κοντά στ' αγαπημένα του μωρά;

Το βράδυ στου σπιτιού του τη γαλήνη
να γαληνεύει τάχα η συλλοή;
Το γέλοιο των παιδιών του να του σβύνει
τον πόνο τον πικρό πάχει η ζωή;

Α! το ψωμί στη γάστρα, που ανασαίνει
τη μυρωδιά του σαν τρανή χαρά
το ξέρει αυτός με τι ιδρώτα βγαίνει.
Το μέτωπο απλώνει μια φορά...

Μια γυναικούλα πολυαγαπημένη
στο σπίτι, τρία τέσσερα παιδιά...
Καλύτερους καιρούς αυτός προσμένει
κι η ελπίδα δεν του λείπει στην καρδιά.

Στο Γολγοθά του σέρνει το σταυρό του
κι απόκαμε πολύ μεσοστρατίς
και λέει κάτι λέει στο Θεό του
σαν πρώτος και σαν δεύτερος ληστής.

ΔΩΡΗΣ ΑΝΘΗΣ (Ν. Ζωγραφόπουλος)

Συνδρομές που εισπράχθηκαν μέχρι την έκδοση του περιοδικού

A/A Ονοματεπώνυμον	Ποσόν	Συνδρομή	Περιοδικό	Εγγραφές
1) Αριστείδης Γιουρνάς	2.000	1995		1995
2) Γιάννης Αθανασόπουλος	5.000	1995	1996	1995
3) Δημ. Σταθόπουλος	2.000	1995		1995
4) Κώστας Παλιούρας	1.000			1995
5) Τηλέμαχος Δερματάς	2.000	1995		1995
6) Λουκάς Μίχος	2.000	1995		1995
7) Παναγιώτης Μίχος	2.000	1995		1995
8) Πλάκας Βασίλης	3.000	1996		1996
9) Νίκη Ζησίμου	1.000	1995		1995
10) Αθανασία Ζησίμου	1.000	1995		1995
11) Φωτεινή Παπακωνσταντίνου	3.000		1996	1996
12) Απόστολος Καρανδρέας	2.000	1995		1995
13) Ιωάννης Κουτσούκης	3.000		1996	1996
14) Ιωάννης Τριανταφύλλου	2.000	1995		1995
15) Δημήτρης Φουσέκης	2.000	1995		1995
16) Ανδρέας Ζαχαρόπουλος	2.000	1995		1995
17) Παντελής Λιάπης	2.000	1995		1995
18) Αικατερίνη Καρκάνη	1.000	1995		1995
19) Κώστας Μυτιλιδής	3.000		1996	1996
20) Στεφάνια Χριστοδοπούλου	1.000			1996
21) Βασίλης Ζήσιμος	1.000			1995
22) Κώστας Τσινιάς	1.000			1995
23) Γ. Φαλιδίας	3.000	1995		1995
24) Νίκος Κεράνης	4.000	1995		1995
25) Χριστόφορος Αντωνόπουλος	2.000	1995		1995
26) Ακίλλας Αντωνόπουλος	2.000	1995		1995
27) Διον. Αντωνόπουλος	2.000	1995		1995
28) Αρμάνδος Κομπορόζος	2.000	1995		1995
29) Αθαν. Τσαρού	2.000	1995		1995
30) Κασσιανή Μίχου	1.000			1995
31) Ρωζάνη Μπετένιου	2.000	1995		1995
32) Λεωνίδα Τζαβέλης	2.000	1995		1995
33) Δημ. Τσιαχρής	2.000	1995		1995
34) Ανδρέας Παναγιωτόπουλος	2.000	1995		1995
35) Ελευθ. Φατούρος	2.000	1995		1995
36) Βασίλης Αρμακάς	2.000	1995		1995
37) Γεωργ. Ζήσης	2.000	1995		1995
38) Φρόσω Γκούμα (Κεράνη)	3.000		1996	1996
39) Πάνος Βενέτης	5.000	1995	1996	1995 1996
40) Σταύρος Γεωργούλης	5.000		1996	1996
41) Αθαν. Κοντογεώργος	2.000			1995 1996
42) Στέφανος Μαστρογεωργόπουλος αντίτιμο τσεκ \$50	11.193			1996
43) Κώστας Ζαφείρης	2.000		1995	1996
44) Κεράνης Θανάσης	3.000		1996	1996
45) Κεράνη Χρυσούλα	3.000		1996	1996
46) Πισιόλης Γεώργιος	2.000	1994	1995	
47) Κεχριμπάρης Σπύρος	2.000	1994	1995	
48) Γιάννακα Μαρία	2.000	1994	1995	
49) Μήνου Αντώνης	1.000			1996
50) Γεώργιος Νικολακόπουλος	5.000	1995	1996	
51) Κων/να Καροπούλου (Μώρη)	12.000	1995	1996	
52) Δέσποινα Καροπούλου (Μώρη)	12.000		1996	
53) Ιωάννης Γκιώνης	2.000			1996

500

Κατάλογος Δωρητών από 20-10-95/20-5-96

Για τον Ιερό ναό Μεταμόρφωσης Σωτήρος με τη σειρά που δόθηκαν στον αιδεσ. Νικόλαο Αζακά

1) Αθηνά Μπακατσά	30.000
2) Κώστας Μπάρλας εις μνήμη μητέρας του Αγρίτσιας	25.000
3) Κώστας κ. Χρήστος Τριανταφύλλης εις μνήμη Αριστ. Γιουρνά	50.000
4) Μαργαρίτα Ν. Κεράνη εις μνήμη Σωτήρη Δερματά	20.000
5) Μαργ. Ν. Κεράνη εις μνήμη Βασιλ. Κεράνη	10.000
6) Μαργ. Ν. Κεράνη εις μνήμη Αριστεΐδη Γιουρνά	10.000
7) Γιώργος & Ιωάννα Μπαρμπανικολού εις μνήμη Σωτ. Δερματά	10.000
8) Γιώργος & Ιωάννα Μπαρμπανικολού εις μνήμη Β. Κεράνη	10.000
9) Γιώργος & Ιωάννα Μπαρμπανικολού εις μνήμη Α. Γιουρνά	10.000
10) Σπύρος & Ρένα Παπαθανασιάδη εις μνήμη Σ. Δερματά	10.000
11) Σπύρος & Ρένα Παπαθανασιάδη εις μνήμη Β. Κεράνη	10.000
12) Σπύρος & Ρένα Παπαθανασιάδη εις μνήμη Αρ. Γιουρνά	10.000
13) Θανάσης & Λήδα Κεράνη εις μνήμη Σωτ. Δερματά	10.000
14) Θανάσης & Λήδα Κεράνη εις μνήμη Βασ. Κεράνη	10.000
15) Θανάσης & Λήδα Κεράνη εις μνήμη Αρ. Γιουρνά	10.000
16) Αναστασία Σ. Δερματά εις μνήμη συζύγου της	50.000
17) Αφοι Μαστρογεωργόπουλοι εις μνήμη γονέων Χρήστου και Κωνσταντίνας	\$ 1.000 δολάρια
18) Σαραφείδου Μαίρη εις μνήμη Σωτηρ. Δερματά	30.000
19) Σταυρούλα Ντζαβέλη	5.000
20) Μανώλης Παπαδής εις μνήμη Κώστα Κατσάνου	\$ 50 δολάρια
21) Σπύρος Γιαννακόπουλος	15.000
22) Φρόσω Κατσάνου εις μνήμη συζύγου της Κώστα	15.000
23) «Αδελφότης Μικροχωριτών»	650.000

ΡΟΥΜΕΛΗ

Τη μάνα μου τη Ρούμελη ν' αγνάντευα το λαχταρώ...
Ψηλά που με νανούριζες καυμένο Καρπενήσι!
Τρανά πλατάνια ξεδιψούν στις βρύσες με το κρύο νερό
σαρακατσάνα ροβολάει και πάει για να γεμίσει.

Με κρουσταλένια σφυριχτά
σε λόγγους φεύγουν σκοτεινούς
κοτσύφια και βοσκόπουλα με τα λαμπρά τα μάτια,
νερά βροντούνε στο γκρεμό και πάνε
προς τους ουρανούς
ίσια κι ορθά σαν την ψυχή της Ρούμελης τα ελάτια.

Κάμπε Αττικέ με πλάνεψες κι εγώ για τις κορφές πονά
και για τραχιές ανηφοριές σηκώνω το κεφάλι...
Φυλακωμένη πέρδικα που κλαίει γι' αλαργινό βουνο
δέρνει η ψυχή μου στο κλουβί τα νύχια της κοράλλι.

Ζαχ. Παπαντωνίου

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 50)

«Ο Μινώταυρος» του ξενιτεμού δεν μπορούσε να κορεσθεί. Οι πόρτες της Αμερικής μέχρι τη λήξη του Β' παγκ. πολέμου ήταν για τα καλύτερα διαστήματα κλειστές. Όμως, παρά τους περιορισμούς, η οικονομική εξαθλίωση, τα τραύματα του εμφυλίου και το άγνοιο της Ευρυστανικής γης έσπρωχναν πολλούς συμπατριώτες μας να μπαίνουν λαθραίοι στην Αμερική διακινδυνεύοντας να τους γυρίσουν πίσω οι Αμερικανικές αρχές. Σε πολλές περιπτώσεις με διάφορα τεχνάσματα οι περισσότεροι τα κατάφεραν να μείνουν μόνιμως. Μετά τη λήξη του πολέμου η Αμερική και η Αυστραλία άνοιξαν τις πόρτες για να δεχτούν ένα σημαντικό αριθμό μεταναστών από την Ελλάδα σαν μια έμπρακτη απόδειξη ανθρωπισμού για εκείνους που υπέστησαν τα δεινά του πολέμου.

Τις δεκαετίες του '40, '50 και '60 οι συμπατριώτες μας έφρουγαν κατά κύμα.

Ήταν τα χρόνια της μεγάλης ΕΞΟΔΟΥ προς όλες τις κατευθύνσεις Η.Π.Α., Αυστραλία, Καναδά, Γερμανία και αλλού.

Μία πρόσκληση, ένα διαβατήριο με την περιπόθητη βίζα και μια θέση στο κατάστρωμα των πλοίων Ολυμπία, Βασ. Φρειδερίκη και το Πατρίς ήταν η σωτήρια λύση.

Σαράντα και πενήντα χρόνια μετά, το όνειρο

γίνεται πραγματικότητα.

Ένα νέο Μεγάλο και Μικρό χωριό, μια Νέα ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ ζει και προκόβει στην Αμερική.

Μετά τη λήξη του πολέμου λίγα είναι τα σπίτια που δεν έχουν ένα-δύο παιδιά στην ξενιτιά, και σε μερικές περιπτώσεις σύσσωμες οικογένειες σταδιακά εγκατέλειψαν τα χωριά μας.

Πολλοί από αυτούς, υιοθέτησαν τις νέες πατριδες διατηρώντας μόνο μια γλυκιά - πικρή ανάμνηση από την πατρίδα και το χωριό που γεννήθηκαν.

Όσο περνούν τα χρόνια το όραμα του νόστου, δηλαδή ο γυρισμός στην πατρίδα για τους πολλούς απομακρύνεται ακόμα περισσότερο.

Αυτό όμως δεν εμποδίζει για τη δημιουργία μιας καινούργιας ζωής διατηρώντας την ελληνική παράδοση συγκερασμένη όμως με τις αρχές και την τάξη που χαρακτηρίζει τις Αγγλόφωνες κοινωνίες.

Οι περισσότεροι Ευρυστάνες έχουνε δημιουργήσει μεγάλη οικονομική ευρωστία, αλλιά προ παντός σωστές οικογένειες και παιδιά, πολλή από τα οποία γίνονται επιστήμονες. Είναι ισότιμοι Αμερικανοί και Αυστραλοί πολίτες και απολαμβάνουν τα αγαθά και τις υποχρεώσεις στις μεγάλες και πολιτισμένες αυτές κοινωνίες.

Ο Ποντικούλης

Στο σκοτάδι μοστορεύουν
πέντε ποντικοί.
Τι σκεπάρνια! Τι πριόνια!
Τι μαστορική!
Σε ντουλάπι νοικοκύρη
βάλθηκαν να μπουν
κρατς! ο ένας, κρίτς! ο άλλος,
κόβουν και τρυπούν.
Είναι νύχτα και στο σπίτι
το'ριξαν βαριά.
Ετεμπέλιασαν ο γάτος
δίπλα στη φωτιά.
Μόνο η φάκα στο ντουλάπι
κάθεται ξυπνή
κι αφουγκράζεται τον κλέφτη
κι ώρες αγρυπνεί.
Με τα δόντια τους άνοιξαν
τρύπα φοβερή.

Με τα δόντια τους άνοιξαν
τρύπα φοβερή.
Νά τους! μπαίνουν ένας ένας,
βόσκουν στο τυρί,
παξιμάδια ροκανίζουν,
στο γλυκό βουτούν,
κουβεντιάζουν, σουλατσάρουν,
σιγοπερπατούν.
Κι ο μικρός ο Ποντικούλης,
που όλο τριγυρνά,
μες τη φάκα μπαينوβγαίνει
και τίνε κουνά.
Φραπ! εκείνη τον γραπώνει
και τον έχει εκεί.
Για τους πέντε ο Ποντικούλης
μπήκε φυλακή.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΔΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Η μνημόνευση προσφιλών προσώπων στη στήλη αυτή γίνεται μόνο με φροντίδα των οικείων των, οι οποίοι αν το επιθυμούν, θα πεπει να φροντίζουν να μας δίνουν έτοιμο κείμενο ή τα απαραίτητα βιογραφικά στοιχεία και μία φωτογραφία.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΙΩΑΝ. ΚΕΡΑΝΗ 1906-1996

Μια σπάνια μορφή του χωριού μας και της παλιάς γενιάς έφυγε από τη ζωή με ακμαίο το ηθικό και περισσή ζωντάνια την οποία διατηρούσε μέχρι τις τελευταίες στιγμές της ζωής της. Η Β.Κ. γεννήθηκε το 1906 στο Μικρό Χωριό. Ήταν κόρη του Αριστείδη και της Αικατερίνης Γιουρνά. Το 1930 παντρεύτηκε τον Μικροχωρίτη Γιάννη Κεράνη και από τότε ζούσε στην Αθήνα χωρίς να σβήσει ούτε στιγμή η νοσταλγία, η αγάπη και το ενδιαφέρον για το χωριό. Επισκεπτόταν πάντα το χωριό και διατηρούσε κάθε επαφή με όλους τους συγχωριανούς. Το σπίτι της στην οδό Αμορίου που έμεινε μέχρι το 1965 ήταν πάντα ανοιχτό για κάθε Μικροχωρίτη. Ήταν χαρά της να βλέπει και να φιλοξενεί τους χωριανούς της. Από το γάμο της απέκτησε δύο παιδιά, το Θάναση και τη Φρόσω με τρία εγγόνια και ένα δισέγγονο.

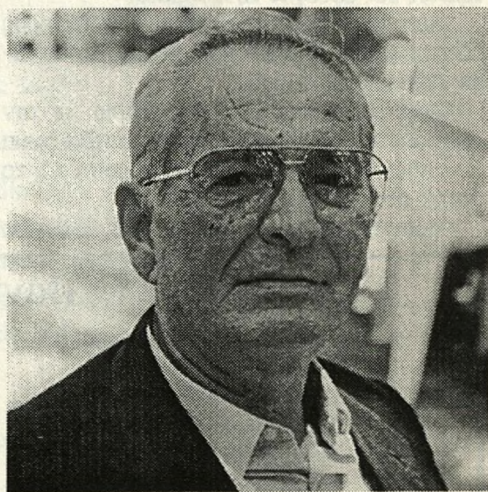
Ένα κάταγμα στο πόδι που χρειάστηκε να εγχειριστεί και για πρώτη φορά στη ζωή της να νοσηλευτεί σε νοσοκομείο της δημιούργησε μεγάλη απογοήτευση και λύπη. Τελικά δεν άντεξε και έσβησε στις 9 Γενάρη του 1996 στο σπίτι της στο Μαρούσι. Ήταν ευγενική ψυχή, τη διέκρινε απέραντη καλοσύνη και άφησε μια πλούσια παρακαταθήκη από αρετές. Όλοι

θα τη θυμούνται σαν πρόσχαρη και καλοκάγαθη γυναίκα. Η μνήμη της θα μείνει για πάντα στις καρδιές μας. Στην τελευταία της κατοικία στο Α' Νεκροταφείο τη συνόδευσαν τα παιδιά της, οι συγγενείς, πολλοί χωριανοί της και πολλοί γνωστοί της.

Θα τη θυμόμαστε όπως ήταν πάντα έτοιμη και πρόθυμη να βοηθήσει τους συγγενείς και τους γνωστούς της. Έφυγε από αυτό τον κόσμο που κόσμησε με την υπέροχη παρουσία της.

Αναπαύσου εκλεκτή μας Βασιλική. Ο Θεός να αναπαύσει την αγνή ψυχή σου και να είναι ελαφρύ το χόμα που σε σκεπάζει και η μνήμη σου Αιώνια.

ΣΚΑΝΔΑΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 1927-1995

Στις 14 Δεκεμβρίου 1995 έφυγε για το μακρινό και αγύριστο ταξίδι σε ηλικία μόλις 68 χρόνων, ο εκλεκτός φίλος και συμπατριώτης ΣΚΑΝΔΑΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του Σεραφείμ και της Σοφίας, από το Λημέρι Ευρυτανίας.

Ο ΓΙΑΝΝΟΣ έφυγε νέος από το χωριό με 150 δρχ. και ήρθε στην Αθήνα, όπου ασχολήθηκε με το εμπόριο.

Μετά από σκληρή εργασία πρωί-βράδυ, δημιούργησε ένα όνομα στο φωτογραφικό χώρο (1947).

Παντρεύτηκε την Αικατερίνη Αποστόλου και απέκτησε τη Σοφία και το Σεραφείμ, ο οποίος συνεχίζει τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που αυτός είχε δημιουργήσει.

Ήταν πολύ δεμένος με το χωριό του και για το λόγο αυτό ανακαίνισε το πατρικό του σπίτι και έγινε για μεγάλο χρονικό διάστημα μόνιμος κάτοικος του όμορφου ΛΗΜΕΡΙΟΥ.

Ήταν αγαπητός φίλος με όλους τους συγχωριανούς του. Αξέχαστα θα μείνουν τα γλέντια με τα κλαρίνα και τα βιολιά. Ο Γιάννος ήταν από τους καλύτερους χορευτές. Συμμετείχε ενεργά και στο προοδευτικό κίνημα και πρωτοστατούσε σε εκδηλώσεις προόδου.

Χτυπημένος όμως από την αρρώστια της εποχής έφυγε από τους δικούς του, από τους φίλους του από το αγαπημένο του Λημέρι. Όσοι τον γνώρισαν δεν θα ξεχάσουν ποτέ τη φωτεινή του μορφή.

Μαζί γνωριστήκαμε το 1947 στον Πειραιά σε εμπορικές μας συναλλαγές που συνεχίστηκαν μέχρι το 1988 που συνταξιοδοτήθηκε.

Γίναμε φίλοι, η φίλια μας μεγάλωσε ιδιαίτερα τα τελευταία 27 χρόνια (1962-1988) που γίναμε και γείτονες εγώ στην Ομόνοια και αυτός στη Στοά Φέξη, με επισκέπτετο κάθε πρωί σε καθημερινή βάση συνομιλώντας το ολιγότερο ένα μισάωρο, εμπορικά αλλά και για όλα τα γενικότερα προβλήματα που απασχολούσαν την πατρίδα μας τα δύσκολα γεμάτα γεγονότα εκείνα χρόνια που τα ζούσαμε έντονα και οι δύο μας στην καρδιά της Αθήνας.

Η ξαφνική είδηση του ανώδυνου θανάτου με συνεκλόνησε γιατί ήρθε σε συνέχεια με τον αιφνίδιο πρόσφατο χαμό ενός άλλου επί 50 χρόνια συνεργάτη μου, συγγενή, αξέχαστου φίλου και συμπολίτη μου του Ξενοφώντα Ζορμπαλά που υπήρξε θύμα θανατηφόρου τροχαίου ατυχήματος και ένοιωσα σαν να κόπηκε ένα ακόμη κλωνάρι από το δέντρο της ζωής μου.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της ευλογημένης γης που σε σκεπάζει συντροφιά με έναν ωραίο έλατο που τόσο αγαπούσε από το Λημέρι που φρόντισε η οικογένειά σου να φυτέψει στην τελευταία σου κατοικία.

Αιωνία η μνήμη σου αξέχαστε φίλε ΓΙΑΝΝΟ.
Νικόλαος Δημ. Κεράνης

Στις 15 του Γενάρη έφυγε από κοντά μας και για το μακρυνό ταξίδι ένας εκλεκτός συμπατριώτης μας και φίλος του χωριού μας, ο τυπογράφος Φώτης Μάλλιος.

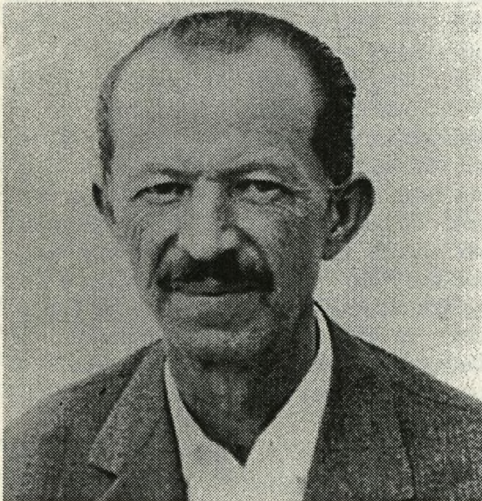
Ο Φ.Μ. γεννήθηκε στο χωριό Βράχα. Έφυγε από το χωριό του και εγκαταστάθηκε στο Καρπενήσι όπου δούλεψε στο τυπογραφείο που έβγαине η εφημερίδα «Η Φωνή της Ευρυτανίας». Εδώ είχε την καλή τύχη να παντρευτεί την εκλεκτή Μαρία Κωστούκη και να δημιουργήσει οικογένεια. Με την είσοδο των Γερμανο-Ιταλών και την εγκατάστασή τους στο Καρπενήσι, η εφημερίδα διέκοψε την έκδοσή της. Με το διώξιμο των Ιταλών από το Καρπενήσι και την εγκατάσταση των εθνικοαπελευθερωτικών οργανώσεων και τη δημιουργία τυπογραφείου καλείται ο Φώτης και αναλαμβάνει να δουλέψει σ' αυτό. Πρωτοπόρος στην οργάνωση και άριστος γνώστης-δάσκαλος για όλους. Είχε αποσπάσει την αγάπη και την εκτίμηση όλων όσων δούλευαν και συνεργάστηκαν μαζί του. Με τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των Γερμανών στη Ρούμελη και αφού έκαψαν το Καρπενήσι το Νοέμβρη του 1943, το τυπογραφείο μεταφέρεται και στήνεται στο Μικρό Χωριό.

Ο Φώτης και η σύζυγός του Μαρία ακολουθούν το τυπογραφείο στη νέα θέση. Εδώ συνδέεται με τους Μικροχωρίτες και έχουν αποκτήσει την αγάπη και την εκτίμηση στα πρόσωπά τους. Το τυπογραφείο παραμένει έως τον Αύγουστο του 1944 και με τις νέες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις των Γερμανών

και το κάψιμο εκ νέου του Μικρού Χωριού, το τυπογραφείο μεταφέρεται στο Κρίκελλο, όπου παρέμεινε μέχρι την Απελευθέρωση τον Οκτώβρη του 1944. Ακολουθεί το τυπογραφείο στη Λαμία και εργάζεται σ' αυτό με ζήλο και αγάπη όπως πάντα με όλες του τις δυνάμεις. Η μεταδεκεμβριανή εποχή είχε συνέπειες και για τον Φώτη που αναγκάστηκε να φύγει από τη Λαμία και να εγκατασταθεί στην Αθήνα, όπου δούλεψε σε διάφορα τυπογραφεία. Δεν ξέχασε όμως το χωριό που έζησε εκείνα τα δύσκολα χρόνια της κατοχής και πολλές φορές το επισκέφτηκε ανανεώνοντας την αγάπη των Μικροχωριτών. Έφυγε από τη ζωή με την καλοσύνη και τον αμέριστο χαρακτήρα που τον διέκρινε σ' όλη του την πορεία.

Στην εκλεκτή σύζυγο του Μαρία ευχόμεστε ολόψυχα κάθε παρηγοριά. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδευαν η σύζυγός του, συγγενείς, πατριώτες και φίλοι. Πάντα τη φωτεινή μορφή του όσοι τον γνώρισαν και συνεργάστηκαν μαζί του δεν θα την ξεχάσουν ποτέ. Να είναι ελαφρύ το χόμα της ευλογημένης γης που τον σκεπάζει και να είναι αιώνια η μνήμη του. Αναπαύσου ήσυχος αξέχαστε Φώτη δεν θα σε βγάλουμε ποτέ από την καρδιά μας. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΧΡΙΤΣΑΣ 1912-1995

Έφυγε για το μακρινό ταξίδι ένας ακόμη παλιός Μικροχωρίτης, ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΧΡΙΤΣΑΣ. Ο Γ.Μ. γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό το 1912. Ξηνητεύτηκε μικρός ερχόμε-

νος στην Αθήνα. Για πολλά χρόνια ταξίδεψε στις θάλασσες σαν ναυτικός. Εργάστηκε στην Καπνοβιομηχανία Κεράνη και συγχρόνως διατηρούσε και το κυλικείο του εργοστασίου.

Απέκτησε μεγάλη οικογένεια και είχε την ευτυχία να δει τα παιδιά του και τα εγγόνια του ευτυχισμένα και ο θάνατος τον βρήκε ανάμεσα στους ανθρώπους που πάντα θα τον θυμούνται και θα τον μνημονεύουν.

Ήταν ένας φιλήσυχος και αγαθός άνθρωπος εφοδιασμένος με καλοσύνη και αμέριστο χαρακτήρα. Έφυγε από τη ζωή με όλα αυτά τα χαρίσματα. Ο Θεός ας αναπαύσει την αγνή ψυχή του και νάναι ελαφρύ το χόμα της γης που τον σκεπάζει. Αιωνία η μνήμη του.

ΕΥΠΡΑΞΙΑ ΚΟΥΤΣΟΥΠΟΥΛΟΥ

Άλλη μια χωριανή έφυγε για το μακρινό ταξίδι. Η Ε. Κ. γεννήθηκε στο Κρίκελλο και είχε την καλή τύχη να παντρευθεί το Μικροχωρίτη Βασίλη Κουτσόπουλο και να ζήσουν πολλά χρόνια στο χωριό. Αγαπούσε όλους τους χωριανούς. Ήταν μια ευγενική ψυχή, εξαιρετική νοικοκυρά και πραγματική χριστιανή και άφησε αγαθές αναμνήσεις. Έφυγε αθόρυβα όπως ήταν σ' όλη της τη ζωή. Οι χωριανοί θα τη θυμούνται σαν πρόσηχη και καλοσυνάτη γυναίκα και όλοι πάντα θα τη μνημονεύουν. Ο Θεός να αναπαύσει την αγνή ψυχή της και νάναι ελαφρύ το χόμα της γης που τη σκεπάζει. Αιωνία η μνήμη της.

ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΣΙΑΦΑΚΑ 1916-1996

Γεννήθηκε στο χωριό Σελλά το 1916. Παντρεύτηκε το Μικροχωρίτη Δημήτρη Σιαφάκα από δεύτερο γάμο και εγκαταστάθηκε στο Μικρό Χωριό. Απέκτησε δυο παιδιά, το Χρήστο και τη Μαρία. Ευτύχισε να δει τα παιδιά της αποκαταστημένα. Στο χωριό πλάι στον άνδρα της ασχολήθηκε στην αγροτική ζωή. Το τραγικό τέλος του άνδρα της τα τελευταία χρόνια την είχε πολύ καταβάλει και την οδήγησε στο τέλος της στις 25 του Απρίλη. Ας είναι ελαφρύ το χόμα που την σκεπάζει. Αιωνία η μνήμη της.

ΕΛΕΝΗ ΚΟΜΠΟΡΟΖΟΥ

Τον περασμένο Δεκέμβριο πέθανε στις Η.Π.Α. σε ηλικία 90 ετών. Η Ε.Κ. το γένος Γ. Ζαχαρόπουλου ήταν παντρεμένη με τον αείμνηστο Πάνο Ι. Κομπορόζο και έζησαν τα περισσότερα χρόνια τους στην πολιτεία της Βορείου Καρολίνας και στην πόλη Wilmington.

Η Ελένη ήταν μια ευγενική και καλοσυνάτη γυναίκα. Το ενδιαφέρον και η αγάπη τους για το χωριό ήταν μεγάλο που σε κάθε περίπτωση το έδειχναν εμπράκτως.

Οι χωριανοί θα θυμούνται πάντα με αγάπη τον Πάνο και την Ελένη Κομποροζού. Ο Θεός ας αναπαύσει την αγνή ψυχή τους και στους δικούς της εφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και την ευχή μας να είναι ελαφρύ το χόμα της φιλόξενης αμερικανικής γης που την σκεπάζει. Αιώνια η μνήμη της.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΛΑΠΠΑ 1915-1996

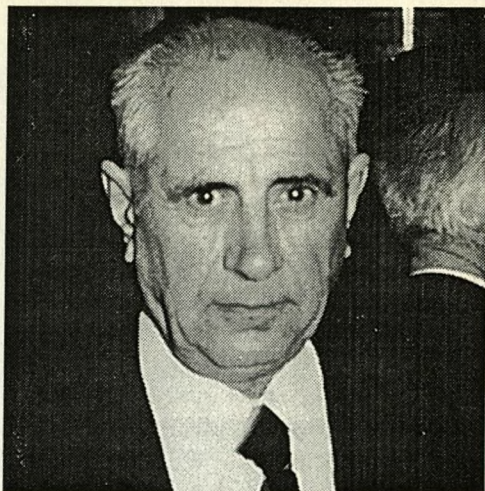
Εφοδιασμένη με αρετές και αγάπη έφυγε από κοντά μας και για το μακρινό ταξίδι στις 2 Φλεβάρη 1996 η Μαργαρίτα Λάππα.

Η Μ. Λ. γεννήθηκε το 1915 στο Μικρό Χωριό και ήταν κόρη του Σπύρου και της Βασιλικής Φλέγγα. Παντρεύτηκε το 1933 τον Κλεομένη Λάππα έμπορο από το Καρπενήσι όπου και εγκαταστάθηκε. Απέκτησε δύο παιδιά τον Κώστα και τη Μαίρη και ευτύχησε να δει τα παιδιά της και τα εγγόνια της ευτυχισμένα.

Την Μαργαρίτα την διέκρινε η καλωσύνη και ο ευγενικός χαρακτήρας της κι έτσι όλοι θα την θυμούνται. Ήταν φιλόξενη με ευγενική ψυχή. Πάντα νοσταλγούσε το χωριό και συχνά το επισκεπτόταν. Η μνήμη της θα μείνει παντοτινή. Έφυγε από τον κόσμο που κόσμησε με την υπέροχη παρουσία της. Στην τελευταία της κατοικία την συνόδεψαν τα παιδιά της, οι συγγενείς και πολλοί φίλοι της. Ο Θεός ν' αναπαύσει την αγνή ψυχή της και να 'ναι αιώνια η μνήμη της.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ 1915-1996

Ένας ευγενής και καλοσυνάτος λάτρης του

Μικρού Χωριού που συνδέθηκε στενά με τους Μικροχωριίτες έφυγε από τη ζωή. Αν και γεννήθηκε στο χωριό Ψιανά έγινε κάτοικος του Μικρού Χωριού από το 1987 και στο μεγαλύτερο διάστημα του χρόνου βρισκονταν στο χωριό. Ήταν συνταξιούχος εφοριακός και ανάπηρος του Αλβανικού πολέμου. Έχασε τη ζωή του από πνιγμό στον Άλιμο στις 25/4/96 και ετάφη στις 27 του Απριλίου στο Μικρό Χωριό. Ας είναι η μνήμη του παντοτινή και ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΤΣΗ 1916-1996

Γεννήθηκε στο Ευρυτανικό χωριό Μαυρομάτα το 1916 και εγκαταστάθηκε στο Μικρό Χωριό το 1959. Ήταν ανύμφευτος και έζησε κοντά με την οικογένεια του αδελφού της που ήταν και αυτός εγκαταστημένος στο Μικρό Χωριό. Τα τελευταία χρόνια έζησε στο Γηροκομείο Αθηνών όπου άφησε την τελευταία της πνοή. Ήταν αγαθή και καλοσυνάτη γυναίκα.

Πέθανε στις 7 Μαΐου 1996 και ετάφη την επομένη στο Μικρό Χωριό.

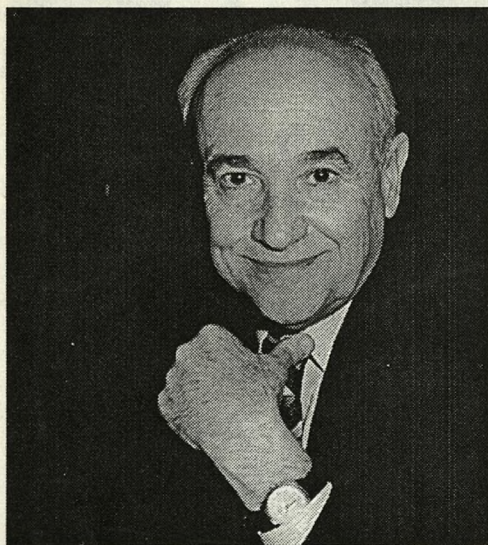
Ας είναι ελαφρύ το χόμα που την σκεπάζει και να είναι παντοτινή η μνήμη της.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΝ. ΜΟΥΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
1908-1996

Στα μέσα του Απριλίου έφυγε από τη ζωή ο Κώστας Μουτογιάννης. Ο Κ.Μ. ήταν ένας αγαθός και φιλήσυχος άνθρωπος και ζούσε στο χωριό με αγάπη ανάμεσα στους χωριανούς που αν και καταγόταν από το μακρινό Ρωσκά. Τα τελευταία χρόνια ήταν τρόφιμος του Γηροκομείου Καρπενησίου. Ο πανάγαθος Θεός ας αναπαύσει την ψυχή του και νάναι ελαφρύ το χώμα της γης που τον σκεπάζει και να είναι αιωνία η μνήμη του.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΔΕΡΜΑΤΑΣ 1922-1996

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1922 όπου έζησε μέχρι το 1935. Έρθε με τον πατέρα του Κωνσταντίνο από το Μικρό Χωριό τη μητέρα του Ελένη το γένος Ορφανίδου και τη μικρή του αδελφή Μαρικούλα στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη.

Εκεί τελείωσε το δημοτικό και το Πρακτικό Λύκειο Θεσσαλονίκης. Έπειτα φοίτησε στη Γεωπονική Θεσσαλονίκης.

Παντρεύτηκε το 1947 την Αναστασία Β. Χατζηγεφραμιδίου και απέκτησε δύο κόρες τη Μαρία και την Ελένη.

Το 1950 διορίστηκε στην Εθνική Τράπεζα Θεσσαλονίκης όπου δούλεψε μέχρι το 1981 οπότε και συνταξιοδοτήθηκε.

Έφυγε ξαφνικά και απρόσμενα και με το χαμόγελο ο Σωτήρης Δερματάς. Δεμένος με το χωριό και την Αδελφότητα έδειχνε ενδιαφέ-

ρον και πάντοτε έδινε το παρών. Ήταν άνθρωπος ήπιου χαρακτήρα. Πιστός τηρητής των παραδόσεων του χωριού που πάντα το νοσταλγούσε αφού παρέμεινε σ' αυτό μεγάλο χρονικό διάστημα. Τελευταία παραμονή του στο χωριό ήταν το περσινό καλοκαίρι. Για την πραότητα του, τον ευγενικό χαρακτήρα και τα φιλανθρωπικά αισθήματα θα μείνει αξέχαστος. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της μακεδονικής γης που τον σκεπάζει και να είναι αιωνία η μνήμη του.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. ΒΡΥΝΙΩΤΗ

Στις 29 Απριλίου 1996 έφυγε ήσυχα από κοντά μας η Θεοδώρα Χρ. Βρυنيώτη, το γένος Αθανασίου Μπάκη. Μητέρα της ήταν η Μικροχωρίτισσα Καλλιόπη Μπάκη, το γένος Μαστρογεωργοπούλου.

Η Θεοδώρα Βρυنيώτη γεννήθηκε στο χωριό Νόστιμο και από πολύ νέα εγκαταστάθηκε με τους γονείς της και την αδελφή της Μαρίτσα στην Αθήνα, όπου έζησε μέχρι τον θάνατό της.

Η αγάπη της για το χωριό μας ήταν μεγάλη και ο δεσμός της διαρκής. Σε κάθε ευκαιρία επισκεπτόταν το Μικρό Χωριό, με το οποίο είχε δημιουργήσει στενή επαφή και ο αείμνηστος σύζυγός της Χρήστος Βρυनिώτης, που εργάστηκε στην περιοχή τα μεταπολεμικά χρόνια.

Αξιώθηκε να μεγαλώσει τρία παιδιά και να χαρεί δύο εγγόνια.

Ας είναι ελαφριά η γη της Αττικής που την σκεπάζει.

SUN & SEA

TRAVEL AGENCY

- Αεροπορικά εισιτήρια για όλο τον κόσμο • Συνέδρια - Εκθέσεις
- Οργανωμένες εκδρομές • Διαβατήρια - Βίζες

Στις οικονομικότερες τιμές!!
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΟΥΡΝΑ - ΒΟΥΓΑΜεσογείων 6, Τηλ.: 7799.261, 7799. 558

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ
ΡΙΝΑ ΤΑΣΙΟΥ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41349

**ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ
Ψησταριά
Εστιατόριο - Χωριάτικη Κουζίνα
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ**

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 0237/41257/41103

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41393

**ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΖΑΡΡΑ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41236/41433

ΑΖΑΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

**ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ**

Νέο Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41318

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

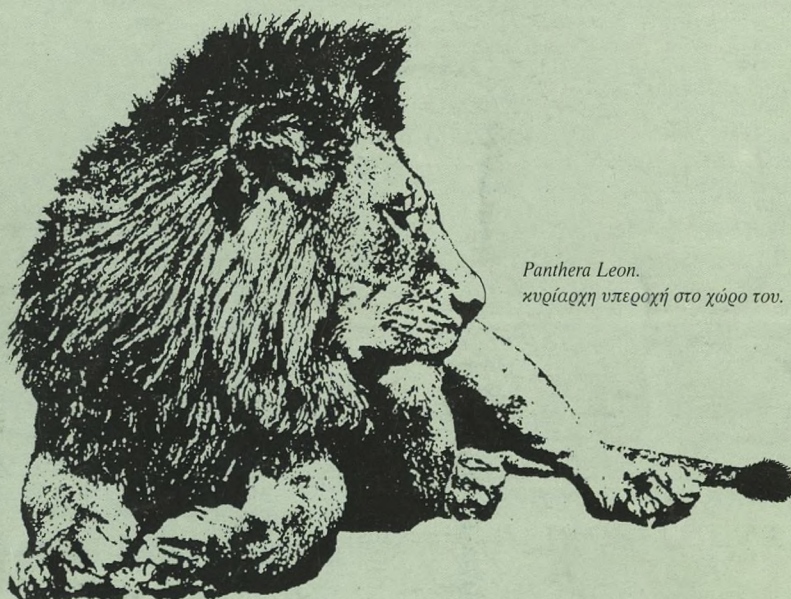
**ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΑ
Χωριάτικη Κουζίνα**

Πληρ. Τηλ. 0237/41300

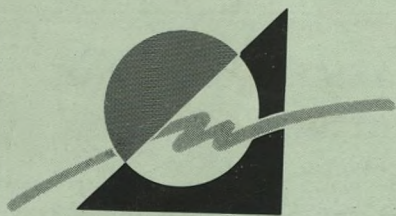
**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ -
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ - ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ
Η ΧΕΛΙΔΩΝΑ
Δ/ΝΣΗ ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΝΙΑΣ**

Θέα προς το Βελούχι
Παραδοσιακή φιλοξενία, εξυπηρέτηση
Παλαιό Μικρό Χωριό
Πληρ. Τηλ. 0237/41221

Κάποιοι ανάμεσά μας, Έχουν πιο Ανεπτυγμένο «ένστικτο» Υπεροχής:

*Panthera Leon.
κυρίαρχη υπεροχή στο χώρο του.*

ΙΔΙΩΤΙΚΟ Τ.Ε.Λ.
ΠΛΑΚΑ

- ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ
- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
& ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

Ιδιωτικό Τ. Ε. Λ.
Αναγνωρισμένο από το Κράτος

Ζωναρά 10, Τηλ.: 6457082-4,
5244011, 8250552, 6875421